

Marec
1940

Ecce homo.

(Narodna galerija umetnosti v Rimu)

Bogoljub

Sv. Jožef.
(Kühlen — München Gladbach)

B * O * G * O * L * J * U * B

MAREC

XXXVIII. LETNIK

1940

Glejte, človek!

Zadnji čas sem si že skoro domišljaj, da znam kaj trpeti. Pozabil sem seveda, da sem se pri zobni operaciji v decembru takoj onesvestil, in še marsikaj drugega. Danes sem pa preudarjal, kaj bi za marčevo številko napisal. Pa nisem bil dolgo v zadregi. Potrkal je ubog človek, ki mi je povedal, da je doslej že osemkrat ležal na operacijski mizi.

»Zakaj ste rekli: Doslej?«

»Zato, ker bo zdaj treba glavo odpreti, da bodo izčistili gnoj, ki tako strašno pritiska, da se že skoro leto dni nisem naspal.«

»Oj, potem je pa to kakor trnova krona, ki vam jo je Jezus posodil, da dopolnujete njegovo trpljenje.«

»O, rad bi, da bi bila, pa ni. Zakaj Jezusovo in moje trpljenje sta dve hudo različni reči.«

Zdaj mi je bilo jasno, kaj moram napisati za prvi post v drugi svetovni vojni.

»Zgled sem vam dal, da bi tudi vi delali, kakor sem jaz storil. Resnično, resnično, povem vam: Služabnik ni večji ko njegov gospod, in poslanec ne večji ko tisti, ki ga je poslal. Ako to veste — blagor vam.« (Jan 13, 15—17.)

Danes imamo za najrazličnejše spretnosti človeškega življenja posebne učitelje, ki jim pravijo strokovnjaki ali specialisti. Za glasbo in slikanje, za kmetij-

stvo in vse panoge tehnike, za smučanje in boks, za strojno pisavo in kuhinjo. Jezus pa je poseben, strokovni učitelj trpljenja.

»Kaj je potrebno,« vprašuje sv. Tomaž, da kdo more druge res potolažiti? Dve stvari: Najprej, da je sam veliko trpel; če ne, trpljenja drugih nič ne razume. Potem pa, da je svoje trpljenje premagal. Zakaj če je klonil in se pod bremenom sesedel, bo druge oplasil, ne pa da bi jih s pogumom navdal.«

Jezus je poskušal mozeg vseh bolečin, zato jih razume vsako in vse, pri vseh in pri vsakomur. Tako je treba nanj obrniti svetopisemsko besedo: »Vedel je, kaj je v človeku.« Njegove solzne oči se morejo prijazno nasmehniti solznim očem; njegovo ranjeno srce zna nežno poklicati ranjena srca. Kdor koli pride k njemu, vsake-mu lahko reče: »Da, spominjam se. Tudi jaz sem trpel nekaj takega. Da, vem, dobro vem!«

Jezusovo trpljenje ni trpka otožnost, malodušen dvom in ni porazen obup, ampak zmagovita bolešt, ki dviga, oživlja in poveličuje. »Gospod, h komu pojdemo? Besede večnega življenja imaš« tudi v svojem trpljenju. Simon iz Cirene ti pomaga križ nesti, a Simonu si ti veliko bolj potreben kakor je Simon tebi.

Pred štiristo leti je eden izmed največjih umetnikov vseh časov, Michelange-

lo, zapisal kakor svojo poslednjo voljo po toliki slavi in tako velikem trpljenju: »Zdaj vem, da je vse prazno! Vem, da je prazna vsa slava, prazne vse hvalnice, ki jih pojejo ljudje, in da to, kar more dati zemlja, vse skupaj ni vredno toliko, kakor ena sama solza, ki je padla name iz oči križanega Jezusa.«

Blaženi Henrik Sužo je vzel nekega dne ostro železo in si je z njim vrezal na prsi ime svojega ljubljenejšega Gospoda. Ves s krvjo oblit je stekel v cerkev, se vrgel pred Križanega in rekel: »O Gospod, edina ljubezen moje duše! Glej, rad bi te bil še globlje zapisal v svoje srce, pa ne morem. Ti, ki vse moreš, pridene, kar manjka mojim močem, in vkleši svoje presveto ime tako globoko v moje srce, da se ne tvoje ime ne tvoja ljubezen ne bo mogla izbrisati iz njega.«

»Večje ljubezni nima nihče kakor on, ki da življenje za tiste, ki jih ljubi.« A gotovo je še več, če kdo umrje za take, ki ga ne ljubijo. Kaj šele, če umiraš zanje, pa se ti smejejo, se norčujejo in rogaajo in te zavržejo na dno tvoje ljubezni, ki je niso razumeli. Višek pa je, če koga v smrt tirajo tisti, ki jih ljubi, pa zato hočejo njegovo smrt, ker ga ne ljubijo in ker nočejo, da bi jih sam ljubil. Večje ljubezni si pač nihče ne more izmisliti, in to je Jezusova ljubezen.

Zakaj Jezus je umrl ne samo za Janeza, za Magdaleno, za apostole in učence in za pobožne žene, ki so od sočutja jokale, ampak tudi za farizeje, za krvnike, za Pilata, za Jude, za vse te pošasti na golgotškem griču in za vse farizeje, za vse krvnike, za vse leve razbojnike, vse Pilate in Jude Iškariote, za vse pošasti vseh časov. Umrli so za tiste, ki ga niso ljubili in ki bi ga nikoli ne ljubili (Bellouard).

Zdaj razumemo, zakaj so kristjani v prvih stoletjih krvavega mučenja in prav tja do dvanajstega veka imeli Kristusov križ in njegovo trpljenje za središče vsega verskega življenja. Križani jim je bil zmagoviti kralj: »Bog je s križa kraljeval.« Tako nam pripoveduje tedanja umetnost in do danes naše takrat nastalo bogoslužje.

Pa tudi letos, v srcu druge svetovne vojske, ko se začena »splošna ofenziva«, »bliskovita vojska«, »totalno uničenje«, ni nič bolj primerno, kakor da poslušamo apostola narodov, ko pravi Korinčanom (I, 2, 2): »Sklenil sem, nič drugega ne vedeti med vami ko Jezusa Kristusa, in to križanega.«

Zakaj bliskovita vojska pomeni ne samo bliskovite bolečine, ampak splošno ofenzivo trpljenja in zares totalno uničenje.

In — grozno skrivnostno dopolnilo Kristusovega trpljenja...

Jos. Šimenc.

Sveti sindon — Gospodov mrtvaški prt

Gospod je premagal smrt in vstal k novemu življenju, tako nam veselo zatrjujejo evangeliji in pisma apostolov. Kristusovo vstajenje je največji dokaz njegovega božanstva. »Če Kristus ni vstal, je prazna naša vera,« pravi po pravici sv. Pavel. Umljivo je, da se vprav v to zgodovinsko dejstvo najbolj zaletavajo nasprotniki, hoteč ovreči ali resničnost Kristusove smrti ali pa resničnost njegovega vstajenja.

Danes imamo, lahko rečemo, poleg neovrgljivih poročil Sv. pisma, ki za nas zadočuje, še drugo važno dokazilo, da je Gospod resnično trpel, umrl in vstal, to je sv. sindon, ki je bilo vanj zavito telo Gospodovo v grobu. Ta prt je lepo poodčil evangeljskih poročil in nazorno pripoveduje, kaj se je z Zveličarjem godilo tiste, za človeštvo tako važne dni.

Ne mislimo natvesti bralcem kake nabožne legende, ampak podati le dobro premišljene ugotovitve, ki temelje na podatkih najmodernejše znanosti — na fotografiji.

Evangeliji pripovedujejo, da je bogat mož, Jožef iz Arimateje, kupil prt. Sv. pismo ga imenuje »sindon«, in vanj zavil Gospodovo truplo, preden ga je položil v grob. Sv. Janez pripominja, da sta našla z apostolom Petrom grob prazen; pač pa sta opazila, da so ostali v grobu prt, ki je bil vanje mrlič zavit. Še danes hranijo v mestu Turinu prt, ki se o njem trdi, da je to tisti prt, v katerega je Arimatejec zavil Zveličarja. Kot bomo videli, ta trditev ni brez podlage.

Burna pot skozi 2000 let.

Kaj pravi o turinskem sindonu zgodovina? Že naprej povemo, da zgodovinski dokazi niso tako močni, da bi mogli sami izpričati pristnost sv. prta. Prva štiri stoletja popolnoma molče o sv. sindonu; šele v 5. stoletju se poroča, da je dala sv. Pulherija zgraditi v Carigradu cerkev, v kateri naj bi se hranil med drugimi relikvijami tudi Gospodov mrtvaški prt. Prt omenja tudi škof sv. Braulio v 7. stoletju. Za časa križarskih vojsk poroča

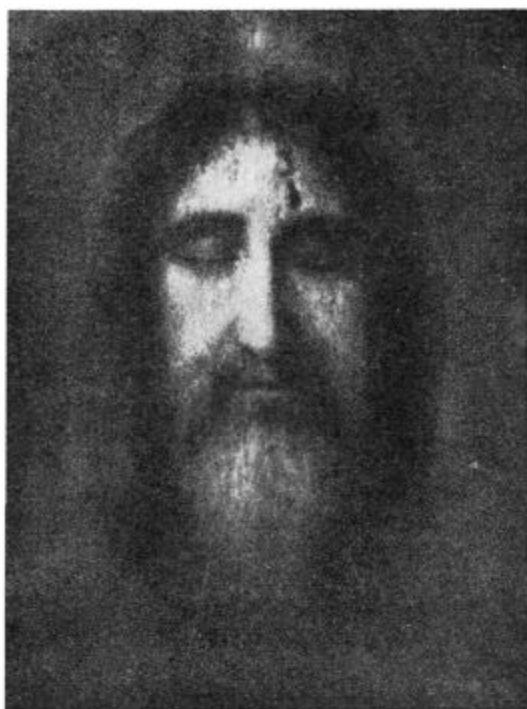
škof Viljem iz Tira, da so mu v Carigradu pokazali med drugimi relikvijami tudi sveti sindon. Ko so križarji l. 1203 zavzeli Carigrad, je relikvija izginila iz Carigrada. Ni znano, kdo jo je odnesel, a najdemo jo v Besançonu na Francoskem. L. 1349 je nastal v mestu strahovit požar. Požar je delno poškodoval tudi sv. relikvijo, a nekdo jo je rešil in prenesel v Lirey. Toda relikvija tudi v mestu Lirey ni imela sreče. Škof v mestu Troyes je sodil, da sindon ni pristen, dočim so ga hoteli kanoniki mesta Lirey izpostavljati v javno češčenje. Spor je trajal več desetletij. Končno je prišel celo do protipapeža Klementa VII. Protipapež je izrekel o zadevi prav salomonsko razsodbo: Izjavil je, da kanoniki smejo izpostavljati relikvijo — v tem je ugodil kanonikom; a duhovnik, ki bo relikvijo izpostavil, mora glasno in jasno vernikom izjaviti, da ta prt ni pravi mrtvaški prt Gospoda Jezusa Kristusa, ampak slika oziroma podoba, narejena po pravem mrtvaškem prtju istega našega Gospoda Jezusa Kristusa. S tem je hotel zadovoljiti škofa. Sodba je bila torej skrajno neugodna. Vendar ne manjka celo izjav rimskih papežev, da je prt pristen. Tako izjavlja Sikst IV., da se vidi na tem sindonu prava kri in podoba Jezusa Kristusa. Julij II. pa je določil posebne dnevne duhovniške molitve (oficij) na čast sv. sindonu. Relikvija je prišla l. 1452 v last savojskih vojvod. L. 1532 je doživela še en požar. Ogenj je nastal v zakristiji grajske kapele, kjer so hranili sv. relikvije. Vsled silne vročine se je srebrna skrinjica deloma stalila; kapljica kovine je padla na prt in ga preluknjala na 12 mestih. L. 1578 je prestavil savojski vojvoda svojo prestolnico v Turin, s seboj je vzel tudi sv. sindon, kjer se še danes nahaja. Omenimo še, da je šel še istega leta sv. Karel Boromejski peš iz Milana v Turin, da počasti relikvijo. O njej se ugodno izražata tudi slavni zgodovinar Baronij in kritični papež Benedikt XIV.

Fotografski aparat razkrije čudo.

Kakor vidimo, zgodovinsko sporočilo ni tako zanesljivo, da bi nam pregnalo vsak dvom o pristnosti relikvije. Na srečo pa je prišla na pomoč, da razjasni zaenigmatko, prej nepoznana umetnost — fotografija.

L. 1898 so ob priliki poroke italijanske kraljeve dvojice sv. sindon javno izpostavili. Nekomu je prišlo na misel, da bi relikvijo fotografiral. Kar je fotografski aparat pokazal, je bilo pravo razodetje.

Človeško oko je videlo pač 4.10 m dolg in 1.40 m širok kos finega, a od starosti porumenelega platna. Kdor je natančneje pogledal, je mogel tudi ugotoviti, da gredo niti tka-

*Čudovito Gospodovo obličje.
(Glej članek »Sv. sindon« str. 66 nasl.)*

nine diagonalno po štiri in štiri in da so podolžne niti krepkeje. Prosto oko je moglo dalje videti tudi več skupin rjavkastih madežev; od daleč so se ti madeži celo strnili v nekako, 1.80 m visoko človeško postavo, a za prosto oko je bila celotna slika bolj madež kot prava podoba.

Drugače pa fotografski aparat. Na plošči se je nepričakovano pokazala popolnoma točna slika mrtvega človeka. Vsi deli telesa so se videli na plošči jasno, posebno lepo pa obraz, ki se je zdel prostemu očesu le kup temnih lis. Odkod ta uspeh? Fotografski aparat je združil lise, ki so bile raztresene po površini več metrov, na razmeroma majhen prostor; s tem se je pokazala podoba mnogo bolj jasna. Še več je pa pripomoglo k uspehu drugo svojstvo fotografskega aparata, namreč negativni odtisek. Kar je namreč v naravi svetlo, je na fotografski plošči temno, kar pa je v naravi temno, je na plošči svetlo. Pri sv. sindonu je pa zanimivo vprav to, da ne kaže pozitivne podobe človeka, ampak negativni odtis: čimbolj je kak del telesa potisnjen izven navpične ravnine telesa, tembolj je na prtju odtisnjen temno. Prav zato ni moglo človeško oko zaznati prave podobe, dočim je fotografski aparat v tem primeru po zakonu nasprotja obnovil na plošči, ker je bil negativ že na prtju, pravi pozitivni odtisek. Na plošči se je torej pokazala prava človeška podoba kot na običajnih črnbelih slikah. To

je bilo tisto nepričakovano odkritje, ki je omogočilo podrobno proučevanje sv. prta.

Kar je odkril fotografski aparat l. 1898, so potrdile tudi nove fotografije l. 1931. Tega leta je bil namreč sv. sindon zopet javno izpostavljen. Fotografiranje sv. prta je prevzel odlični fotografski strokovnjak, J. Enrie, ki je napravil posnetke na 11 različnih ploščah in z vsemi modernimi fotografskimi pripomočki. Enrie je v svojem uradnem poročilu izjavil, da na prtju ni prav nikakih barv; nitke so ohranile svojo naravno gibkost, podoba kaže izredno dovršenost, katera obstaja, kot strokovnjaki vedo, iz najnežnejših črnobelih odtenkov, iz nekega »imponderabile quid«, kar se ne da ne označiti, ne opisati, ne tehtati, ne razložiti, ne ponarediti, od česar pa vendar predvsem zavisi skladnost slike z resnično človeško zunanostjo in celo duševnostjo. Potem izjavlja strokovnjak še, da je podoba tako dovršen fotografski negativ, kot ga je mogoče dobiti le s fotografskimi pripomočki, in da je kaj takega nemogoče ponarediti.

Kaj pripoveduje prt...

Prav tako prepričevalno je pa tudi vse, kar nam podoba na sindonu pripoveduje. Na prtju je namreč na pretresljiv način upodobljeno vse, kar je Zveličar trpel od bičanja preko križa do groba, in vse to se na čudovit način ujema s tem, kar pripovedujejo evangeliji.

Prvo, kar zapazimo na prtju, je veličastna podoba mrtvega človeka. Odtisnjena je prednja in zadnja stran tako, da se obe podobi vrh glave stikata. Mrlič je torej ležal tako, da mu je polovica prta služila za podlago, druga polovica za pokrivalo. Telo je stegneno, roke se križajo v zapestju, ležeče nepriljeno na telesu. Glavo obkrožajo do ramen segajoči lasje. Oči so zaprte; usta le rahlo priprta. Čez ves obraz je razlit neki čudovit mir, kot bi mrtvec ne bil mrtev, ampak bi le spal.

Ta mir je tem bolj nerazumljiv, ker nam podoba sicer z vso nazornostjo pripoveduje, kako hudo je moralo biti trpljenje pred smrtjo. Okrog glave se vije venec belih lis: to so kapljice krvi, ki so se cedile izza trnov trnjeve krone. Po čelu navzdol se vije sraga krvi: njena zveržena pot skozi gubice kože je pretresljivo naravna. Poznavalci trdijo, da bi bila samo ta sraga dovolj velik dokaz za pristnost! Ta mrlič je bil tudi strašno bičan: Javno se vidijo udarci na hrbtu, na bokih, na prsih. Ugotoviti je mogoče celo, s kakšnim orodjem so ga bičali. Maroge so dolge po tri centimetre, na obeh koncih nekoliko razširjene. Take udarce je povzročal vprav rimski »flagrum«, bičevnik, ki je imel na jermenih

pritrjene kratke palčice iz kovine, ki so se na obeh koncih razširile v kroglico. Vseh udarcev je mogoče naštetih 50 do 60. Točno! Rimljani so določali bičancu 60 udarcev. Rane so na prtju odtisnjene tako naravno, da se ne morejo glede naturnosti meriti z njimi izdelki naših niti najslavnejših slikarjev, ki so sicer tako dobro poznali anatomijo in slikarstvo.

Na desni strani je dobro videti do 4.5 cm dolga rana, katero je napravila vojakova sulica. Zanimivo je tudi to, da se rana, ki jo je napravil žebelj na roki, ne nahaja na dlani, ampak v zapestju. In zdi se, da je to bolj pravilno, kajti anatomija uči, da bi dlan ne mogla zdržati teže visečega telesa.

Čudovito Gospodovo obličje.

Prostor ne dopušča, da bi se spuščali še v druge zanimive podrobnosti, ne moremo pa, da bi se ne ozrli še na čudovito Odrešenikovo obličje. Treba je vzeti v roko res sliko, kakršno je pokazal fotografski stroj, ne katerega retuširanega in »popravljenega« posnetka, potem se šele zaveš veličastva in resničnosti tega obraza. Genialni umetniki so ustvarili čudovite obraze; spomnimo le na Da Vincijevega Kristusa na sliki »Zadnja večerja«; toda z obrazom, ki ga kaže sv. sindon, se ne more niti ta meriti. Kristusovo obličje na sv. prtju ima na sebi res nekaj tistega, kar smo že gori omenjali (»imponderabile quid«), o čemer govori J. Enrie, po katerem človek na prvi pogled ugotovi, kaj je točen portret, kaj le delo fantazije in umetnosti. Obraz na sindonu ima značilne semitske poteze, a tako poduhovljene in nekako pobožanstvene, da takoj ugotoviš, da to ni obraz navadnega človeka. Obraz tega mrtvega glasno pripoveduje, da ga ni zmagala smrt, četudi ji je za kratke hipe podlegel, ampak da je on premagal smrt. Iz nekoliko trpkih potez okrog ust odseva še bridkost keliha trpljenja, katerega je pil pred kratkim, a že se svita tudi zarja vstajenja.

Naravno ali čudežno?

Spričo vsega tega bi bilo težko govoriti o potvorbi. Kateri srednjeveški slikar bi bil tako genialen, da bi mogel izraziti take finese in to celo v negativu, ki ga poznamo šele po odkritju fotografije?

O sv. sindonu je v našem stoletju nastala številna in znanstvena literatura. Večina strokovnjakov se je izrekla za pristnost. Mnogo se pa še vedno razpravlja, kako je čudovita slika nastala? Ali po naravnih zakonih ali po čudežu? Zagovorniki naravnega postanka podobe tako-le razlagajo: Ker je nemogoče, da bi nastala slika samo po dotiku prta s telesom, je mogla nastati le po kemičnih vplivih

plinov, ki jih je izpuhtevalo mrtvečevo telo. Ti plini so delovali na dišave, ki sta jih Arimatejec in Nikodem natosila po truplu, in skupaj z njimi delovali na tkanino prta. Podmena predpostavlja, da so pokopali Zveličarjevo telo neumito in na hitro. A sv. Janez izrečno pravi, da je bil pokopan po judovskem običaju; ti pa so mrliča vedno najprej umili, nato balzamirali, potem pa vsak ud posebej povili z ovoji tako, da je prišel sindon le indirektno v dotik s telesom. Zaradi teh težkoč so drugi mnenja, da je nastala podoba čudežno, kot se n. pr. pripoveduje o Veronikinem potnem prtju. Kakor koli! Naj je nastala podoba na sv. sindonu naravno ali po čudežu, vrednost in znamenitost svete relikvije ostane v vsakem primeru.

Gospodovo zmagoslavje.

A sv. sindon ne govori samo o resničnem trpljenju in smrti našega Odrešenika, ampak pripoveduje tudi o Kristusovem zmagoslavnem vstajenju. Mrtvec, ki je ležal v tem prtju, ni postal plen trohnobe in razkroja. Mrtvec je ostal v prtju le malo časa. Iz raznih znakov so strokovnjaki ugotovili, da mrtvec ni bil v tem prtju več kot kakih 30 do 40 ur. Če bi bil ostal dalj časa, bi se bil začel razkroj telesnih snovi, ki bi vtisnili platnu vidne madeže. Mo-

Zveličar krvavi pot poti.

(Glej: K našim slikam str. 92.)

ralo se je torej zgoditi nekaj nenavadnega, da je zapustil mrtvec svoj mrtvaški prt že po kratkem času, ko je vendar sicer mrtvec zato dejan v prt, da v njem ostane, dokler ne strohni. Kaj se je zgodilo? Tega nam sveti sindon sam ne pove naravnost, pač pa nam na nedvoumen način razjasni zagonetko Sveto pismo, kjer beremo: »Čemu iščete živega med mrtvimi? Vstal je, ni ga tukaj! Pridite in pogledajte kraj, kamor je bil položen!«

Tako vse kaže, da je tudi sv. sindon, ki se hrani v Turinu, ena velikih svetinj, ki nam jih je zapustil vstali Zveličar v dokaz svoje resnične smrti in veličastnega vstajenja.

Dr. J. Gr.

Nekdaj in sedaj

»Svaril je ljudi, pa ga niso poslušali...« Očak Noe je bil tisti klicar božji, ki je svaril sodobnike in jih pozival k pokori in poboljšanju. Uspeha ni bilo. Prišel je potop.

Ob Jezusovem času je nastopil tam pri Jordanu kot spokorni pridigar sveti Janez Krstitelj. »In prihajal je k njemu Jeruzalem, vsa Judeja in vsa pokrajina ob Jordanu. Spovedovali so se svojih grehov in se dajali v Jordanu krstiti.«

Ko je prerok Jona po božjem povelju prišel v Ninive, je razglasil poziv k pokori in klical: »Še 40 dni in Ninive bodo pokončane.« Nato so Ninivljani oznanili post in si od največjega do najmanjšega nadeli raševino. Tudi kralj je vstal s prestola in se oblekel v raševnik... In Bog je milostno odvrnil kazen, ki jim jo je bil zapretil.

Če vprašamo, zakaj so bili n. pr. prebivalci judovskega kraljestva odpeljani v babilonsko sužnost, odgovarja prerok božji Jeremija, ki je takrat z besedo in pomenljivimi dejanji opominjal lahkomisljene rojake k pokori in napovedoval razpad kraljestva in sužnost, — ker »nikogar ni, da bi delal pokoro za svoje hudobije in ki bi dejal: 'Kaj sem storil?'« (Jer 8, 6.)

»Danes bi nam bilo treba novega Janeza Krstitelja v velblodji koži, ki bi začel šibati naše grehote« — je zapisal list »Straža v viharju« v letošnji 18. številki.

Krvave vojske divjajo okrog nas; tudi nevtralci že čutimo nemile posledke in slišimo pljuskanje vojskinih valov. Vsi trepetamo v negotovosti, kaj utegne še priti. Napovedane so molitve, devetdnevne, priporo-

čajo se prostovoljna pokorila, da bi dobrotljivi Bog odvrnil od nas še zanaprej strašno šibo vojske.

Koliko izdajo ti opomini in vabila za skupne molitve?

V Ljubljani se vrste po cerkvah že drugič devetdnevne pobožnosti pred Najsvetejšim — za a mir. Udeležba je v primeri s številom prebivalstva neznatna. Kje so drugi, kje možakarji, kje inteligenca, ki s strahom misli na zavetja, na zaklonišča, postavlja obrambne rove in zida močne oboke, da se varuje pred strahotnim dežjem izpod oblakov, ne zmisli se pa na Kralja nebes in zemlje, ki biva v naši sredi in je v njegovih rokah naše življenje, naša rešitev in rešitev domovine!

Res je, da dobrotljivi Bog lahko prizanese vsem že z ozirom na pravičnost in na prošnje malega števila vernih spokornikov, in da more obvarovati cela mesta zaradi pobožnosti in spokornih žrtev posameznikov, saj je bil n. pr. voljan prizanesti in rešiti Sodomo in Gomoro, če bi bil našel tam le 10 pravičnih... Povečini pa izvemo iz poročil Sv. pisma, da je bil Bog milostljiv, ker in kadar se je ves narod pokoril, spreobrnil in poljšal.

V današnjih težkih časih in v boleštni negotovosti, ki jo preživljamo, je pa tako, — če sodimo po številnih vabilih na ples in ranjanje (celo v postu!) —, da ljudje še bolj kot v rednih časih šarijo, nore in popivajo in zapravljajo denar, zdravje in še kaj. (Zagreb dela častno izjemo, če je res, da so bile tudi predpusne plesne zabave policijsko prepovedane.)

Naj bi se vendar tudi pri nas bolj uvaževala prošnja ljubljanskega škofa, ki je bila zgovorjena in zapisana ob izbruhu nove svetovne vojske:

»Ko je zadivjala nova vojska in se vsi narodi boje, da se požar razširi po vsej Evro-

pi in uniči krščansko kulturo, naj bi mi z molitvijo in prostovoljno pokoro nagnili božjo Previdnost, da ustavi viхро vojske in nam prizanese.«

Zdaj naj pa še razodenem, kdo je prav za prav povzročil, da je prišlo to razmišljanje na papir in v list. Če rečem, da župan trimilijonskega mesta Chicaga v Ameriki, se sliši malo čudno, pa je le v nekem oziru res. Chicaški župan Edvard J. Kelly je bil namreč s svojimi odborniki uradno naročil molitveni teden — in sicer od 3. do 9. decembra 1939, za splošni mir. Razglas je imel tako-le besedilo:

»Ker je zdaj precejšen del narodov sveta v hudem spopadu, ki mori ljudi in uničuje milijonske vrednote, — ker smo mi tako srečni, da živimo v deželi, ki je v miru z ostalim svetom, in kjer državljani katere koli vere in katerega koli plemena in barve lahko žive v miru in slogi, — ker so voditelji verstev v Chicagu priredili za vse meščane teden molitve za splošni mir v zaupanju, da bi se sedanje vojske med drugimi narodi čimpreje skončale, zato

proglasim teden od 3. do 9. decembra 1939 za teden miru in opominjam naše meščane, da darujejo posebne molitve vsemogočnemu Bogu zato, da bi se polegile sovražnosti med narodi in čimpreje dosegel trajen mir.«

Pomniti je treba, da v Chicagu niso samo katoličani, ampak je tudi mnogo judov, zlasti pa protestantov raznih veroizpovedi; zato je to soglasje svetnih in cerkvenih oblastev in ta skupni poziv na vse meščane brez izjeme silno ganljiva poteza, ki kaže pravo ljubezen do vseh, ki danes trpe pod ostro šibo brezsrčne vojske.

Ameriška odločnost v taki zadevi vzbuja zares spoštovanje. Primer za spraševanje vesti mnogokje.

A. Č.

Žalostna Mati božja

*Marija, mati milosti,
pod križem žalostna stoji,
v obeh se ji bleste solze,
v bridkosti krvavi srce.*

*Na križu njen edini Sin
umira v morju bolečin,
iz ran krvi potoki vro
in grešno zemljo močijo.*

*Velika kakor morje je
bolest nebeske Matere,
ki iz ljubezni do ljudi
daruje Sina in trpi.*

*Mariji izročimo se,
ki tolažnica naša je,
prosimo, naj nam dá pomoč
in luč prižiga v grešno noč!*

Gr. Mali.

»Zanesi se na Boga, in on te bo v svojo skrb vzel.« (Sir 2, 6.)

»Ljubimo se med seboj, ker je ljubezen iz Boga.« (I Jan 4, 7.)

Tri bombe

Zaragoza, znamenito mesto v lepi provinci Aragoniji, severovzhodne Španije, nam je postalo bolj znano iz zadnje državljanske vojske. Mesto ima v svoji sredi prekrasno stolno cerkev, ki je posvečena Materi božji Pilarski (Madonna del Pilar). Prvotno svetišče je po izročilu še iz časa sv. apostola Jakoba. Sedanja veličastna božjepotna cerkev v renesanskem slogu je bila dozidana l. 1681. Da je to narodno svetišče tako zaslovelo, je pripomogla zlasti ugodna okoliščina, da so Kolumbovi španski mornarji vprav 12. oktobra 1492, na praznik Matere božje Pilarske, zagledali novo zemljo — Ameriko. Zdaj se praznuje god Marije Pilarske kot narodni praznik ne le na Španskem, marveč tudi v državah španske Amerike.

Med zadnjo državljansko vojsko na Španskem so se sovražniki svete Cerkve tako spozabili, da so tudi to narodno svetišče napadli in hoteli razrušiti. 30. avgusta 1936 se je prikradlo letalo v narodnih barvah in krožilo nemoteno nad mestom. Nihče ni sumil kaj hudega. V resnici je pa bilo letalo rdečih komunistov, ki so se spustili prav nizko in plavali nad cerkvijo. Najprej so vrgli bombo, ki je bila 50 kg težka. Padla je na trg, 8 m proč od cerkve, ni se pa razletela. Naslednja bomba je predrila streho in obležala na stropu; tretja je pa priletela v kor. Ne ena ne druga se ni užgala.

Ko so brambovci spoznali zvijačo, so začeli letalo takoj obstreljevati; ni pa bilo zadeto. Artiljeristi so pobrali nerazpočeno strelivo in ga previdno odpeljali. Po natančni preiskavi so vojaški strokovnjaki izjavili, da se naravnim potom ne da razložiti, zakaj so bombe gagnile. Zažigalne vrvice so bile pregorele, ves ustroj je bil brezhiben — in vendar se niso užgale. Če bi se bile razpočile, bi bil učinek porazen, saj je bilo v vsaki krogli 32 kg razstrelilnih snovi.

Glas o tem nenavadnem dogodku se je razširil z bliskovito naglico po vsem mestu. Bombe so imele povsem drugačen učinek kot so komunisti namerjali. Tisoči in tisoči vernikov so se v nekaj trenutkih zbrali pri Mariji, da so opravili zadoščevalno pobožnost za nameravano oskrunjenje svetišča in se zahvalili za čudovito varstvo.

Množice, ki so radovedno preiskovale vse okolnosti, so zapazile na trgu pred cerkvijo, tam kjer je udarila bomba, še nekaj posebnega: petero kamnitih plošč, ki so se skupaj držale, je bilo razbitih na ta način, da so se napravile razpokline v obliki križa.

Ljudje so obsipali milostni oltar Marije Device v svetem ganotju s cvetjem. Opoldne so bili meščani s pozivom iz radijske postaje povabljeni, naj se zberejo zvečer ob pol sedmih v Marijinem svetišču k skupni spravi in zahvalni pobožnosti. Ta svečanost je narasla v ogromno veroizpoved. Vsak poskus, urediti nepregledne množice, je bil zastoj. Vse mesto je bilo tu zbrano: nadškof, mestni poveljnik, general posadke, vseučiliški rektor in nešteto odličnih osebnosti se je pridružilo vernim množicam, ki niso pustile, da bi kdo gledal manifestacijo z balkonov ali ob oknih, marveč so se morali vsi udeležiti procesije, kjer so odmevale Marijine pesmi.

Tiste dni je prišel v prenapolnjeno stolno cerkev Marije Pilarske zaslužni general Milan Astray in stopil prav pred milostno podobo Marijino. Vpričo vseh je poljubil rob Marijine obleke, nato pa nagovoril množico takole:

»S posebnim dovoljenjem cerkvene gosposke spregovorim k vam naslednje besede: S tem imenujem našo ljubo Gospo Pilarsko za najvišjo poveljnico mojih čet.« Hkrati je pa izročil Mariji znake polkovnega poveljnika. Č.

Slovenski pregovori o trnju

Bolje je bosa trnje mleti kakor pijanca v zakon vzeti.

Bos ne hodi v trnje!

Če si v mladosti ležal na rožah, boš ležal v starosti na trnju.

Ga ima rad ko trn v peti.

Kjer bi imel gostač biti, je boljše, da črn trn raste.

Kakor ni gartrože brez trnja, tako ni človeka brez napak.

Kdor se med trnjem plazi, hlače raztrga.

Kdor vzame rožo, mora vzeti tudi trnje.

Ne gre se po rožicah v nebesa, ampak po trnju.

Po trnju še nikdar ni bilo jabolk.

Po vojski kopje v trnje!

Trn izza mlada bode.

Trn se izza mlada koniči, da ne zabi na starost bosti.

Trnje ga pika, kdor me dotika.

Vsak ima svoj trn.

Vsaka roža ima svoje trnje.

I. Šašelj.

P. dr. Roman Tominec, O. F. M.

Večerni razgovori

Osebe: Iste kot pri drugem večeru, in te so: lekarnar, zdravnik, njegova žena Hilda, oče Matvez, župnik; nocoj je prisoten kot gost tudi lekarnarjev prijatelj, bogat trgovec, ki se ponaša s tem, da je brez Boga.

Hilda: Mar bomo nocoj nadaljevali, ko imamo med seboj gosta, ki za ta naša vprašanja in razgovore ni nič kaj vnet. Tako se mi vsaj dozdeva.

Lekarnar: Obratno, prav zavoljo teh razgovorov je hotel z menoj. Sicer pravi, da mu nihče ne more do živega, zanima ga pa vseeno.

Trgovec: Da, prav je povedal moj prijatelj. Kakor rad berem potopise in me zanimajo običaji vseh mogočih narodov, tako se tudi po svoje zanimam za vsa verstva, ne da bi si dal vezati svoje prepričanje...

Zdravnik: Če sploh kakšno prepričanje imate... sem res razveden, pri tej miselnosti.

Trgovec: O, zakaj ne! Moje prepričanje je: bodi pošten, stori dobro, ogibaj se hudega — pa boš prav vozil.

Zdravnik: Ravno pameten niste, če vam smem to v obraz povedati. Zakaj kje se pri vas neha poštenje in prične lopovščina? Glejte, tu je zanka, ki se vanjo vsak tak tič ujame. Na videz pošten. Če pa nastaviš pošteno merilo — ti pa vsa poštenost skopni.

Župnik: Ste pa ostri danes, gospod doktor!

Zdravnik: Nič oster. Naši večeri so namenjeni jasnosti, tudi če gre na račun samoljubja. In nadejam se, da je moj kolega, gospod lekarnar, poučil našega gosta o navadah, ki tu vladajo.

Trgovec (malo pikro): Seveda me je poučil, seveda. Samo tega ni povedal, da se tu izrazi vljudnosti ne tehtajo.

Zdravnik: Smo na toplem; in na svojem.

Hilda: No, ne bodi tak. (Se obrne k trgovcu.) Samo draži rad moj mož in malo izziva. Drugače pa ni tako hud.

Župnik: Da smo si na jasnem, dragi gospod. Predvsem vam moram povedati, da mi s pritiskom ne spreobračamo. Razgovarjamo se o vprašanjih, ki zadevajo našo vero in

življenje po veri. Vsak razkrije svoje težave, pomisleke, in tako se dokopljemo do jasnega obzorja. Mi razlagamo in pojasnujemo resnice z namenom, da preganjamo nevednost in zmote. Vsako spreobrnjenje pa seveda nujno predpostavlja božjo pomoč in svobodno odločitev dotičnega. Mi hočemo le ovire odstraniti, ki se marsikomu stavijo na pot njegovega življenja po veri. Take ovire so razni predsodki, nevednost, nepoučenost, napačno pojmovanje. Tudi vemo, da ima razum svoje razloge, ki jih hoče uveljaviti; — toda vera ni nikoli proti razumu, pač pa mestoma presega moči našega razuma. Vemo pa tudi, da se najdejo ljudje, ki se iz slabosti volje umikajo jasnosti, načelom in zbeže v deželo »skepticizma« — to se pravi, da zdvajajo nad vsako resnico, nad slehernim spoznanjem. Vse se jim prelije v dvom.

Lekarnar: Ali smem prositi, da se povrnemo k našemu načrtu. Menim, da ima moj prijatelj sedaj dovolj jasno sliko o namenu naših večerov. Danes preidemo k tretjemu členu naše apostolske veroizpovedi: »ki je bil spočet od Sv. Duha, rojen iz Marije Device.«

Hilda: Neštetokrat sem že razmišljala o tej skrivnosti, pa nikoli nisem upala prav do konca.

Župnik: Pa zakaj ne?

Hilda: Ne dvomim o možnosti tega spočetja, zakaj če je Stvarnik s tako čudovitimi zakoni obdal to sladko skrivnost v navadnem življenju, mu je bila brez dvoma prosta tudi ta izredna pot, ta svojski način. Vprašala bi pa rada, ali je bilo to združeno pri Mariji z nekim občutjem, trepetom, strahom, radostjo? Ženska sem in po žensko sprašujem.

Zdravnik: Hilda, ali ne gre tvoje vprašanje predaleč?

Župnik: Nič posebnega ne vprašate, gospa. In čisto razumljivo je, da ljubeče srce tudi taka vprašanja pozna. Morda vas smem spomniti, da Cerkev pozna sedmero Marijinih radosti — in prva je: »...ki si ga Devica z veseljem od Sv. Duha spočela.« In ne pozabite, da jo angel pozdravlja: »Milosti polna« — to je — polno opoja, najslajše in najbolj

Satan skuša Jezusa.

»Potem ga hudič vzame s seboj v sveto mesto in ga postavi vrh templja ter mu reče: Ako si Sin božji, vrzi se doli, zakaj pisano je: Svojim angelom bo zate zapovedal, in na rokah te bodo nosili, da z nogo ne zadeneš na kamen.« In Jezus mu je rekel: »Pisano je tudi: Ne skušaj Gospoda, svojega Boga!«

osrečujoče milosti.* Seveda ne smete prezreti, da raven duha vse bolj osreči in z radostjo prevzame, kakor pa zamore to telesnost.

Lekarnar: Meni predvsem delajo težave vsi mogoči predsodki, ki sem si jih nabral, ne bom trdil, da brez svoje krivde, ko sem bral vse mogoče na pol znanstvene brošure in lažne razprave. Tako je postala zame beseda: rojen iz Marije Device — ne radost, temveč kamen spotike, ki me muči že leta.

Zdravnik: Kolega, če boste hoteli vse z razumom dojeti, vam bo spodletelo. Le ponižno glavo sklonite — pa bo šlo tudi skozi tesna in nizka vrata.

Župnik: Če vam je pomagano, da uvidite v davnih prerokbah resnico, da je Beseda meso postala, in sicer iz naročja Device, vam rad postrežem.

Lekarnar: Zato sem vprašal.

Župnik: Preroki: Izaija 7, 14, ko govori o znamenju, ki ga bo Gospod sam dal »Glej, Devica bo spočela in rodila sina in imenovala bo njegovo ime Emanuel, to je: Bog z nami«, Mihej 5, 2, ki kaže na mater Gospodovo, ne da bi očeta omenjal; tudi goreči grm (Ex. 3, 2) iz knjige Mozesove, ki vam ni neznan — razlagajo kot predpodobo Marijinega deviškega materinstva. Pa ne samo posamezni, temveč najbolj izbrani in globoki pisatelji prvih stoletij: sv. Efreim, Theodoret iz Akyre, sv. Ciril iz Aleksandrije, sv. Gregorij Nacianški in sv. Avguštin prav tako.

Oče Matevž: Moja stara mati so znali pesem, večkrat so jo tudi na prav poseben način peli, ki — zdi se mi — dobro razlaga to globoko in težavno resnico:

»Kakor sonce skoz glaž gre,
glaž ta se ne razbije.
Prav tako je rojen bil
Gospod Jezus od Marije.«

In v meni ni bilo od otroških let nobene temë zavoljo tega. Čisto jasno sem razumel, da za božjega Sina tako mora biti.

Zdravnik: Dobro ste povedali, oče Matevž. Tudi jaz sem nedavno bral, da bi Bog zamogel ustvariti lepši svet, večji nebes, lepše in bolj vzvišene človeške Matere svojemu Sinu pa bi ne mogel dati.*

Lekarnar: Pa zakaj sta potem dva praznika — Marijino oznanjenje — in še — Brezmadežno spočetje?

Hilda: Saj to sta vendar dve skrivnosti. To pa še jaz vem.

Župnik: Da, res gospa, je za temi prazniki dvoje skrivnosti. Pa je veliko ljudi, ki tu povsem napak sodijo, ker ne razločujejo. Med temi je največ takih, ki skoraj nikoli ne hodijo ne k pridigam, ne h krščanskiemu nauku.

Lekarnar: In razloček?

Župnik: Praznik Marijinega oznanjenja, ki ga obhajamo 25. marca, danes ni več zapovedan, je v spomin spočetja po Sv. Duhu, kakor je razložil angel Gospodov: »Sveti Duh bo prišel nad te (Marija) in moč Najvišjega te bo obsenčila; in zato bo tudi Sveto, ki bo rojeno, Sin božji.« (Lk 1, 35.)

Lekarnar: Torej v bistvu praznik »Spočetja Sina božjega — po človeški materici«. In kaj je potem »Brezmadežno spočetje«?

Župnik: Glejte, vse predprave in odlike Matere božje, pa tudi moč njene priprošnje, imajo korenine v njenem božjem materinstvu.** Tako Bog ni mogel dopustiti, da bi Mati Sina božjega bila le za hip pod oblastjo

* Če koga zanima, naj bere knjigo: A. Steinmann, Die jungfräuliche Geburt des Herrn (1916). Isti: Die Jungfrauengeburt und die vergleichende Religionsgeschichte (1919); ali pa: Dr. P. Hilarin Felder, M. M. Cap. Jesus von Nazareth (1939).

* Ta misel je povzeta po sv. Bonaventuru.

** Buchberger, Lexikon für Theologie und Kirche, 2. 6. zv., 886—899.

hudobnega duha — to je pod posledicami izvirnega greha. Tu je Bog napravil izjemo. Nauk o brezmadežnem spočetju Device Marije lahko zasledujemo prav v prva stoletja, četudi je bil ta nauk kot od Boga razodet razglašen šele 8. decembra 1854. V jedru pa se nahaja ta resnica že v Mozesovi knjigi I. 3, 15. »In sovraštvo bom postavil med tebe in ženo in med tvojim in njenim zarodom: ona ti bo glavo strla, ti boš pa njeno peto zalezovala.« Srednjeveški bogoslovci so imeli o tem vprašanju dolgotrajne borbe — zmagal je naposled frančiškan Janez Duns Scotus († 1308),* ki je prav zaradi svoje ostroumnosti dobil naslov »učenic globokoumni«. Praznik 8. XII. je dobil svoje potrjenje po prikazovanjih v Lurdu in po nešteti čudežih, ki se tam leto za letom dogajajo.

Trgovec: Oprostite, da posežem vmes; — pa vi, gospodje, tem pobožnim lažem verjamete.

Oče Matevž: Le počasi, gospod, in pretehtano. Najprvo dokažite, da so to laži, potem pa naprej.

Zdravnik: Dragi moj, če vam komisija recimo desetih zdravnikov izjavi, da imate raka na želodcu in da vam nobena človeška znanost ne pomaga, pa pijete vodo iz tistega vrelca, ki ga pred prikazovanji sploh ni bilo, in naslednji dan vam prav taka komisija izreče sodbo —: zdravi ste, in vi smete jesti, kar hočete, uživati, kar vam ugaja, in lahko hodite, kakor ste nekoč — boste li temu rekli laž?

Trgovec (v zadregi): Temu ne. Ampak saj veste, kaj se vse govori, ko ni prav nič res.

Lekarnar: Tu ne gre za govorice, prijatelj moj, gre za dejstva.

Zdravnik: Lahko mi verjamete, da se zdravnik ne bo dal tako hitro prevariti, zlasti ne, če gre za njegovo osebno čast, znanje ali celo dokazano zmoto. Toda v Lurdu so pripuščeni zdravniki vseh veroizpovedi od katoličana do bogotajca — samo da ima zadostno izobrazbo. Vse se vrši na podlagi

* Pokopan v Kölnu.

strogo znanstveno vodenih zapisnikov. Če pa je nekdo včeraj do procesije z Najsvetejšim slep, po procesiji pa vidi, in ga vsi zdravniki, ki so navzočni, preiščejo, pameten človek ne bo več trdil, da je to laž.*

Oče Matevž: Dobro da človek to ve. Da brezverec svojo nevero in mrzloto opraviči, je vsak izgovor dober, če še tako šepa.

Župnik: Ne pozabimo, da je vera milost, volja in spoznanje. Mi se tu razgovarjamo, da poglobimo in razširimo spoznanje. Za milost je treba moliti.

Hilda: To pa lahko izpovem, da nekateri pretiravajo s svojim češčenjem Matere božje. Tudi jaz se ji priporočam, jo ljubim, ampak vse v gotovih mejah.

Zdravnik: Po mojem je to stvar občutja ali osebnega doživetja, da se izrazim po besedah sodobne mladine.

Župnik: Morda. Resnica pa je, da je Evharistija duša našega bogoslužja, Marija pa pomeni srce. In videl sem po svetu prekrasne cerkve luteranov, evangeličanov vseh mogočih vrst — pa so bile hladne brez duše — ker tabernaklja nimajo, in brez srca — brez Marijinih oltarjev. Najbolj skromna naša cerkva presega tiste katedrale. Živa je in topla. Mi katoličani sami ne vemo, kaj imamo, in tega ne znamo ceniti.

Oče Matevž: Nekoč sem na Brezjah slišal, da je Marija »vsemogočnost na kolnih«, to se pravi, da vse lahko izprosi. In jaz se tega držim.

Zdravnik: Imate prav, veliko ljudi izobrazba ovira v njih veri, ker je vera pre-slabo tna, izobrazba pa preplitva. In namesto v blagor jim je v pogubo.

Župnik: Zato pa naj nihče ne pozabi na molitev za zvestobo v veri.

(Dalje prihodnjič.)

* O tem je izšla že obsežna literatura: Bertrin, Histoire crit. des événements de Lourdes. (1891^a). (Slov. prevod: Dr. Jurij Bertrin: Kritična razprava o lurških dogodkih. 1907.) — Boissarie, Lourdes und seine Geschichte vom medizin. Standpunkt aus betrachtet. (1892.) — Lassere, Lourdes (1933¹²).

Sv. Jožef

*Okušal bridko si trpljenje:
s seboj prinaša dan ga vsak,
naporno delo vse življenje
od rane zore v pozni mrak.*

*Preskušnje tebi niso tuje,
saj je na zemlji vedni boj.
A vendar sreča napolnjuje
srce, ker Jezus je s teboj.*

*Sin božji spremlja tvoje delo,
pomaga, blagoslavlja te;
pri trudi dnevni pa veselo,
Brezmadežna, pozdravlja te.*

*Izprosi vsem častilcem svojim,
da križe nosimo voljno.
Pod varstvom, sveti Jožef, tvojim,
naj srečno pridemo v nebo.*

Rohotnikov.

Tiste dni je Gospod govoril

Odprimo Sv. pismo in ga berimo. Kolikokrat bomo naleteli na besedo: »Tiste dni je Gospod govoril...« In Gospod Bog je poklical Adama in mu je rekel: »Kje si?« In spet je Gospod rekel Kajnu: »Kje je Abel, tvoj brat?« In ko je Bog videl, da je zemlja popačena, je rekel Noetu: »Konec vsega mesa je prišel predme, napolnjena je zemlja z njih krivico in jaz jih bom pokončal z zemljo vred.« In tako beremo zapovrstjo, da je Bog govoril z Noetom, z Abrahamom, z Izakom in Jakobom, nešteto krat z Mozesom, s preroki in še in še.

Marsikomu izmed nas vstaja v duši prikrita želja, malo z nevoščljivostjo zabeljena, češ zakaj pa Bog še z nami ne govori! Koliko laže bi mu verjeli, koliko bolj bi ga poslušali in se po njegovi besedi ravnali, koliko laže bi se zveličali, če bi Gospod Bog privoščil tudi nam svojo besedo! Kako so bili Adam, Noe, Abraham, Izak in drugi srečni, ker so slišali govoriti samega Boga!

Toda, ali zna naš ljubi Bog slovenski? Odgovorimo na to vprašanje z besedami lurske Bernardke. Vprašali so jo, kako je Marija v prikazni z njo govorila, ali v lepi književni francoščini, ali v nerodnem narečju njenega domačega kraja. Odgovorila je, da je Prikazen z njo govorila v njenem domačem narečju. Pa so jo zavrnil, češ tega nisi prav povedala: »Dobri Bog in Mati božja ne razumeta tvojega narečja in ne znata tega grdega jezika.« Pa jih je dobro zavrnila: »Če ta dva ne znata, kako bi pa znali mi! Če ga ta dva ne razumeta, kdo bi pa nam dal zmožnost, da ga razumemo!« Iz povedanega lahko sklepamo naprej: Če Bog razume celo razna narečja, zakaj bi pa pravilnega jezika in pravilnega govorjenja ne razumel!

Pa ste nestrpni. Že vprašujete in hočete vedeti, kako vendar Bog govori. To bi radi vedeli, da bi ne bili osleparjeni, ker bi vi lahko mislili, da govori z vami Bog sam, toda namesto Boga pa bi govoril angel teme in vas varal in sleparil. S Kristusom je govoril angel teme, hudobni duh in Kristus ga je takoj spoznal in ga zavrnil: »Poberi se, satan, od mene!« Kako ga je pa spoznal? Ali mar ne po njegovih zahtevah? »Vse to bom tebi dal,« mu je govoril in se mu sladkal, »če predme padeš in me moliš!« Vidite, kaj ta slepar zase zahteva! Božje češčenje. Da, božje češčenje in nič več! Vzemimo v roke knjigo o

življenju in delovanju svetnikov božjih. Kako so oni spoznali v raznih težavah in bojih Gospodovo besedo. Kako njegove zahteve. Kar preberite Sv. pismo in spoznali boste, kako govori Bog. V njegovih zahtevah ni nič grešnega, nič spotakljivega ne zahteva. Bog hoče in ljubi vse dobro, prezira pa vse, kar je grešnega in hudega. Toliko torej o vsebini božjega govorjenja. Bog ne bo nikdar od vas zahteval kaj takega, kar bi vas utegnilo zvoditi na pot greha.

Moramo pa že vendar odgovoriti na vprašanje, kako Bog govori. Sv. Pavel je zapisal v pismu Hebrejcem, da je Bog mnogokrat in na mnogotere načine govoril očetom po prerokih, slednjič te dni pa nam je govoril po Sinu, ki ga je postavil za dediča vsega.

(Še pride.)

J. L.

Oznanjenje B. D. M.,

za župnijsko cerkev v Cirkovni na steni prezbiterja naslikal Miha Maleš.

Kaj je resnica? P. Abraham a Sancta Clara, znani pisatelj in pridigar, je o resnici takole reč zapisal: Resnica je kruh, ki je treba zanj močnih zob; je nevesta, ki se je vsakdo boji; je knjiga, ki je

noben rad ne bere; voda, v kateri se nihče rad ne umije, je sulica, ki močno rani; jed, ki je težko prebavljiva, je pijača, ki je ne pijemo radi.

»Zadnje zatočišče krščanskega življenja...«

Ob zaključku lanskega leta je ljubljanski škof, prevzvišeni gospod dr. Gregorij Rožman, zopet priporočil in naročil, naj se po vseh župnijah vpelje in vodi bratovščina sv. Družine, kjer je doslej še ni bilo. V svojem pozivu, natisnjem v Škofijskem listu, našteva prevzvišeni vzroke, zakaj tako nujno želi, da bi se povsod ustanovila, oziroma poživila ta potrebna bratovščina:

»Stiska in skrb tlačita svet. V krvavi zarji se obetajo nove razmere, staro se drobi in ruši. V velikem svetu se ruši s truščem, v malem — družinskem — na tihem, a vztrajno. Dušni pastir, ki ima odprte oči, lahko opazuje, kako gine staročastljivo družinsko življenje s svojo skromnostjo in zadovoljnostjo, s svojim zatajevanjem in vdanostjo oblasti, svojo pravstvenostjo in vernostjo. Otrok ni več dragulj družine, zakonska zvestoba je le še za medene tedne, zaupanje v močno roko božjo zbuja le posmeh. Ali je še živa po naših podeželskih domovih jutrnja in večerna molitev, molitev pred jedjo in po jedi — ta nežna, vsak dan nova vez med družino in Bogom? Ali je še tiha sreča preprostih src v nedeljski službi božji in v praznovanju Gospodovih dni? Ali je še najvestnejša vseh obveznosti do samega sebe velikonočna spoved in sv. obhajilo? O, kako je ponekod že vse to omajano, da se

Bogu usmili; kako je nestalno, če ne že zoprno in iz zakladnice družinskih vrednot izločeno! — Od vzhoda in severa pa brije strupena burja, ki grozi uničiti vse, kar je še božjega po naših domovih. Kaj storiti?

Kadar cerkve zapirajo, kadar križ mečejo iz šol in učilnic, ostane kot po previdnosti božji družina zadnje in v nekem pogledu nedotakljivo zatočišče krščanskega življenja. (Iz okrožnice Pija XII. »Summi Pontificatus«.)

Da bi ostale družine širom škofije versko trdne in pravstveno zdrave, je treba v vsako družino bratovščino svete družine, in v vsako župnijsko cerkev podobo sv. Družine. Kdo drugi naj nam reši krščanskega duha po družinah, če ne zgled od Boga postavljene nazareške družine?«

Iz zapisnika osrednjega škofijskega vodstva je razvidno, da je doslej vpeljana bratovščina sv. Družine le v 164 župnijah. Vseh župnij pa je 275. Prevzvišeni nato v okrožnici daje gospodom dušnim pastirjem navdila, kako naj se bratovščina povsod vpeljuje in vodi. Vsako leto pa je treba poslati škofijskemu ordinariatu poročilo o številu novopričanih družin in njih članov ter o tem, kako se po družinah pravila bratovščine spolnjujejo.

Bogoobdarjeni zakonci

Otrok je za starše blagoslov božji. Pred kakimi 50 leti je komaj kdo med Slovenci dvomil o tem. Dandanes pa na žalost — premnogi. Razlogov za to je obilo. Težko bi mogli vse naštet.

V švicarskem sanatoriju mi je pred nekaj leti tožila mlada delavka o svojih težavah. Mati treh otrok. Končno je pa le z radostnim srcem pritrdila, ko sem ji rekel: »Kljub vsemu pa mislim, da je vsaka prava žena srečna, ako ima dobrega moža in zdrave, pridne otroke, četudi je breme še tako težko.« »Res je, velečastiti. In tudi mož pride tako polagoma na vse druge misli...«

Da, mo ž! Svet ga mami: pridobitek, moč, slava, le prevečkrat uživanje. Število samcev raste. Armada sebičnežev! Čemu živé...?

»...In tudi mož pride tako polagoma na vse druge misli.« Kdo ga je spreobrnil, da sedaj ne živi več le — sam sebi? Ali žena? Včasih, a že bolj poredko, kajti le premnogokrat se dogodi, da mož zopet zapade svoji sebičnosti vprav ob strani ljubljene žene. Treba je tu večjih in močnejših sil, ki bodo mogle obdržati moža na idealnih višinah.

Gotovo, skrb za družino, skrb za vsakdanji kruh z ogromno težo leži na moževih plečih. In z vsakim otrokom to breme raste. Toda ali ne raste ž njim tudi moč in požrtvovalnost? Ali ne raste mož tako nekako preko samega sebe, da sam ne ve, kako in kdaj je zrastle njegova moč in njegova sposobnost. — In delo, ki mu je bilo zaradi greha prvih staršev naloženo v pokoro, se mu spreminja v slast in veselje. Kako tudi ne! Saj dela za družino,

za svoje ljube. Kakor luske se lušči polagoma sebičnost od njega in mož zori, raste, pridobiva na srčni dobrotljivosti in osebni resnosti. Hrast postane, steber in živa opora svoji družini, človeški družbi vez in jakost in hasek.

Kolika razlika med njim, polnim vrednosti in ugleda, in med sebičnim, malenkostnim samcem, ki se iz samega samoljuba izogiblje vsem dolžnostim in žrtvam, tako da sramotno tone popolnoma osamljen in prazen v pozabo. Kakor megla je, katero veter razpodi brez sledu, brez blagoslova in brez haska.

O materini ljubezni, o njeni sreči in njenih bolečinah, skrbem in žrtvah pa prelepo prepevajo naše prastare pesmi. In ni ga pisatelja, ki bi tega čuda ne opeval. Gotovo je tudi med »Bogoljubovimi« bralci jako mnogo dobrih in zvestih mater, ki to srečo bolj živo občutijo, kot bi jo mogel kdo opisati. In mnogokrat se jim ob spominu na tiho srečo orosi oko in njih srce polno hvaležnosti slavi nebeškega Očeta za blagoslov, ki ga jim je naklonil po številnih otrocih. Celo božji Zveličar se materinske sreče spominja in govori o njej svojim apostolom v spodbudo. (Jan 16, 21.)

In če to ni dovolj, pa opazuj starejše žene, katerim Bog tega blagoslova ni naklonil. S kolikim hrepenenjem, s koliko zavistjo in otožnostjo opazujejo srečo mladih mater, ko le-te pritiskajo ob svoja srca nežna telesca svojih otrok ter poljubljajo njih žametnomehka ličeca, ali pa z opojno srečo poslušajo čebljanje ljubkih otroških ustnic. Druge pa samcate samevajo in živo vedo, da je ženi otrok največji blagoslov božji.

Trpkosti bolečine, ki razjeda srca ženâ, katere so po lastni krivdi in grehu ostale brez tega blagoslova, pa mislim, da ne

bo zlahka mogel orisati ne pesnik ne pisatelj. In kaj jih še čaka, to pa lahko sklepamo iz besedi sv. Pavla: »Žena se bo zveličala s tem, da rodi otroke, če s spodbudnostjo ostane v veri in ljubezni in svetosti.« (1. Tim 2, 15.)

Za očeta in mater, za oba je otrok poseben blagoslov božji. In vsak otrok, ki so ga prejeli starši v poštenem zakonu v polnem skladu z zdravom pametjo in s svetim, čistim srcem, še pomnoži ta blagoslov. Zato pa blagor staršem, katere Bog tako blagoslovi! — Ob otroku se ljubezen moža in žene obnavlja, pogloblja, plemeniti. Z vsakim otrokom odpade od te ljubezni plast sebičnosti in samopašnosti, dokler ne zasije popolnoma svetla in jasna, kot more biti svetel le plamen prave, čiste, svete ljubezni.

Tako torej zadobi zakonsko življenje svoj najvišji in zadnji pomen, svoj pravi sijaj in zlahtni vonj. Številne in težke naloge so krščanskim staršem najvarnejša in najkrajša pot v nebesa. Ob teh nalogah pač oče in mati rasteta čez ozke meje svojega »jaz«-a. V tihi in osrečujoči tekmi skušata drug drugega prekositi; vedno bolj in bolj pozabljata nase. Število žrtev raste in z njimi raste požrtvovalnost — in čudno, pa res — raste tudi njih tiha sreča. Celo želo smrti zgubi tu svojo ost, svojo pikrost, kajti oče in mati vesta, da živita še nadalje v svojih otrocih.

Ker pa z vsakim otrokom raste tudi bre-me, raste odgovornost, ki leži na krščanskih starših, zato se bolj in bolj zavedata, da sama vsega tega ne zmoreta. Bolj in bolj iščeta moči in modrosti pri Njem, ki je vsemočni in vse-modri Stvarnik. Njegova pomočnika sta, a On sam bo končno njih največje plačilo. To upanje, to zaupanje je vestnim in zvestim staršem vir nove sreče, ki se jim kot pravim boğobdarjencem slednjič spremeni v neminljivo blaženost. P. M. Mlekuž, benediktinec.

Slovenski pregovori o vesti

Človeku je treba dveh reči: dobrega slovesa in dobre vesti.

Dandanes nimajo ljudje ne vesti, ne masti.

Huda vest je mutast birič.

Kdor se vedno pridušâ, temu vest shujša.

Kdor slabo vest ima, ljudem se sam izda.

Mirna vest je najboljša zglavje.

Najboljše poje zvonček mirne vesti.

Tat ima kosmato vest.

Ubog mlinar z dobro vestjo.

Veselo srce kaže lahko vest.

Vsak nosi svojega sodnika (vest) s seboj.

Vsak ima svojega volka (vest), ki ga griže, samo da se temu prej, drugemu kasneje javlja.

J. Šašelj.

Pobožni profesor. »No, Janko, kako je bilo pri izpitu?« »Vse v redu. Profesor je bil močno pri-jazen in pobožen.« — »Kako to?« — »Kadar sem odgovoril, je tlesnil z rokami in vzdihnil: Moj Bog! Moj Bog!«

Raztresenost. »Naš stric je tako pozabljev in raztresen, da je na postaji hotel v voz stopiti, ko nobenega tam bilo ni.« — »To ni nič posebnega. Naša teta je pa zadnjič prižgala užigalico, da bi videla, če je ugasnila električno luč, ali ne.«

Beseda enim, beseda drugim...

...Družina, utemeljena na krščanskem zakonu, na zvestobi in ljubezni, porojeni iz neločljive zveze med možem in ženo, je nenadomestljiva, predragocena življenjska vrednota. — Kristus se je rodil kot otrok družine. Tako je potrdil zakon življenja, da otrok spada k družini. Kdor otrok v družini ne mara, kdor se proti njim bori, kdor v zakonu zlorablja stvariteljno moč, ki jo je večni Stvarnik zapupal človeku, ta greši proti naravnim in božjim postavam. Družina je ustanovljena od Boga zaradi otrok...

Danes v mnogih družinah za otroka ni več prostora. Število rojstev tudi med našim naro-

dom stalno pada. Vzrok temu vale na bedo in stisko; toda veliko več je primerov te protinaravne grehote in tega žaljenja božjega pritakih, ki jim za življenje ni trda, ki jim je življenje udobno. Posebno težko je človeku ob misli na vsa ona nežna bitja človeška, ki jim ni bilo dano, da bi zagledali luč sveta. V duhu gledamo veliko pokopališče nerojenih otrok. To pokopališče je izkopal nekrščanski duh sebičnosti, izkopali so ga tisti, ki se boje vsake žrtve in hočejo živeti in uživati, ničesar pa drugim dajati... Kjer ni več prave močne vere v Boga, kjer v družini krščanstvo ne poganja več globokih korenin, tam otroku ne dajo več prostora; zakaj le vera in krščanska ljubezen gledata v otroku zaklad iz nebes in božji dar, nevera in sebičnost pa vidita v otroku le neznosno in nezaželeno breme.

Vemo pa, da je marsikatera družina brez otrok, ki bi jih rada imela. Morda je krivda v preteklosti, morda sploh nobene krivde ni. Mnogo tihih solza je prelitih, mnogo bridkega hrepenenja je skritega v dušah zakoncev, ki si žele otrok, pa jih ni. Nekatera žena prosi, kakor je med solzami prosila svetopisemska Ana, Elkanova žena: »Gospod nebesnih čet, če mi daš sina, ga bom tebi posvetila vse dni njegovega življenja.« (I Kr 1, 11.) Marsikateri mož bi od sreče zajokal, če bi mu mogla žena dati otročiča v naročje.

Taki, ki jim Bog kljub iskrenemu hrepenjenju otrok ni podaril, naj prenašajo to grenkost z vdano dušo. Bog ve, kaj dela, in kar Bog stori, vse prav stori. Taki zakonci naj ohranijo zakonsko zvezo v ljubezni in zvestobi, obenem pa naj delajo dobro tistim, ki jim je Bog dal mnogo otrok, pa manj kruha... Kako nedopovedljivo lepo je, če vzamejo taki zakonci otroka, ki pravega doma nima, za svojega in mu naklonijo kruh in ljubezen in krščansko vzgojo. To je pač eno najlepših dobrih del...

(Iz govora župnika A. Košmerlja.)

Žalostna Mati božja

*na zunanji steni (dolbini) ljubljanske stolnice.
(Glej: K našim slikam str. 92.)*

Morebiti te je Bog obiskal s trpljenjem, pa ne moreš vedeti — zakaj. Pomisli v tem primeru, kaj pravi Jezus: zato, »da se razodenejo božja dela«. Moli za vdanost v voljo božjo, pa se boš po stiski približal Bogu in boš kdaj z veseljem zrl na ure, ko si nosil bridkost v srcu.

Čim bliže je kdo Kristusu, tem več mora z njim trpeti. Hudo trpljenje je predprava izvoljenih duš.

»O, kako lep je čist rod v svetlobi (svoje čednosti)!« (Modr 4, 1.)

Gospod, ki je bilo njegovo lahkomišelnostno življenje javna tajnost, je v razgovoru z duhovnikom priznal: »Vera je nekaj levega in plemenitega; vendar pa moram reči, da so v Sv. pismu nekatere stvari, ki niso dovolj jasne in razumljive, n. pr. mesta o čudežih.« — Duhovnik pa mirno odgovori: »Šesta zapoved je vendar dovolj jasna; saj je zapisano: »Ne motite se: ne nečistniki... ne prešustniki... ne bodo posedli božjega kraljestva.« (I Kor 6, 9.)

»Za vse koristna pa je pobožnost.« (I Tim 4, 8.)

KA in MD

3. Ogenj mora goreti.

»Vnelo se je,« je govoril voditelj družbe sam s seboj, ko je slišal, s kakšno vnemo se je zavzela Kovačeva Pepa za svoje delo, »vnelo se je, pa to še ni dosti. Goreti mora tudi še naprej!« In premišljeval je, kako bi ogenj dobro podkuril.

»No, ali nismo dobro začele?« je privihrala tistega dne Mahkotova Majda na dekliški sestanek. Pričakovala je pač primerne pohvale, ki naj bi bila nova spodbuda zanj in Kovačevo Pepo na še vedno premalo obdelanem polju KA. Saj to polje v resnici do sodnega dne ne bo nikoli obdelano. Dela bo vedno zadosti, da bi bilo le delavcev dovolj na razpolago.

»Vnelo se je, res se je vnelo,« je ponavljal voditelj svoje premišljevanje, »in goreti mora naprej. Ogenj treba poživljati, če ne, polagoma ugasne. Velik ogenj potrebuje dosti kuriva in netiva.«

»Ogenj že,« je pritrdjevala Majda, »me bomo pa že same od sebe dovolj goreče, dokler bo Pepa med nami. Nič bati; Pepa ima ognja za tri druge.«

»Dokler bo Pepa med vami...« je počasi ponavljal gospod voditelj. »Kaj pa, če Pepe več ne bo. Ljudje smo od danes do jutri. Ljudje padajo in umirajo, dela in zamisli pa žive preko nas.«

»Pepa ne sme umreti!«

»To lahko rečemo in želimo, doseči pa tega ne moremo.«

»Škoda!«

Na sestanek je prineslo Pepo.

»Malo sem že zamudila. Pa brez zamere!«

»Bomo pa sedaj z božjo pomočjo poprijeli in nadaljevali.«

Spet so se odprla vrata v govorilnico.

»Kako prihajamo, kakor nekdanji verniki v katakombah,« je spregovorila po običajnem pozdravu Vrhunčeva Lojza. »Ali ste že začeli? Kaj bo danes novega?«

Po kratki in krepki molitvi za uspeh pri delu in za božji blagoslov je poprijel za besedo voditelj.

»Pri zadnjem sestanku sem vam povedal, da vam hočem dati nekatera navodila, ki naj spremljajo vse naše delo. Zastavim vam

torej vprašanje, česa mi za svoje delo najbolj potrebujemo. Kaj menite?«

»Božje pomoči,« je pripomnila Vrhunčeva.

»Prav govoriš, samo če tudi prav misliš.«

»Zakaj bi prav ne mislila?«

»Vidiš, zato, ker nekateri ljudje sanjarijo o božji pomoči, potem pa mislijo, da mora Bog sam vse narediti, mi naj pa samo mirno gledamo in čakamo, kdaj se bo božja pomoč očitno pokazala. Gledamo in beremo in slišimo o bojih in težavah, ki jih mora prestajati sv. kat. Cerkev po širnem svetu, opazujemo prizadevanje njenih nasprotnikov, zraven pa stokamo: 'O, bo že Bog dal, da pri nas kaj takega ne bo prišlo na dan!' In mislimo, da smo s to pobožno željo vse naredili. 'Bog daj, Bog pomagaj, Bog se nas usmili!' zdihujemo, nas je pa strah, da bi sami za delo poprijeli in se za Boga in za njegovo Cerkev v resnici tudi zavzeli. Potem se pa lepe delamo, češ kregati in prepirati se ne maramo, lepo prijatelji bodimo. Čakajte, dekleta, bom tukajle pogledal in vam povedal, kaj je pisal sv. Pavel Korinčanom: 'Kaj imata namreč skupnega pravica in krivica? Ali kakšno zvezo ima luč s temo? Kakšno je soglasje med Kristusom in Belialom? Ali kakšen delež ima vernik z nevernikom? Kakšna je združljivost božjega svetišča z maliki?' Vidite, tako je učil in svaril apostol Kristusov svoje Korinčane.«

»Kaj pa se vse to pravi?«

»Tole je hotel sv. Pavel povedati svojim vernikom v Korintu in v pismu oznanjuje še danes vsemu svetu, da smo mi vse premalo zavedni. Mi svoje katoličanstvo, svojo vero vse premalo cenimo, premalo spoštujemo. To naj bi bil naš prvi korak na Gospodovo njivo KA, naša zavednost!«

»Pa kako naj bomo zavedni? Ali naj vse druge, ki niso naše sorte, ki z nami ne drže, ali ki se nam posmehujejo, ali naj potem vse tiste zaničujemo?«

»Nikakor! Zaveden biti se ne pravi druge zaničevati ali jih morebiti zasmehovati. Zavednost ne obstoja v zaničevanju drugih, kakor je nezavednost najbližja pot do zaničevanja samega sebe. Ne bom segal daleč naokoli, kar doma bom vzel primeren zgled. Naš apostolski Baraga je bil versko zaveden mož. Ali

je pa zato zaničeval poganke Indijance v Ameriki? Če bi jih zaničeval, bi ne bil z Indijanci postal sam Indijanec, bi ne bil hodil v njihove borne kočice. Tako je pa šel za njimi, za ljudmi — ne pa za njihovimi slabostmi, da bi vse za Kristusa pridobil. O lani umrlem škofu dr. Gnidovcu zadnje dni mnogo pišejo in pravijo, kako visoko so ga cenili pravoslavni in katoličani tam doli na našem jugu. Zakaj so ga cenili? Zato, ker je bil zaveden katoliški škof, ker je delal, trpel in molil za svojo ljubo katoliško Cerkev, katere zvesti sin je bil. To so na njem cenili in spoštovali tudi drugoverci. Tako katoliško zavednost bi priporočal tudi vam, tudi vsem, ki se hočejo pod Marijino zastavo boriti in delovati za delo KA med nami. Ne z nerodnicami nerodnica, ne s plesalkami plesalka, ne z nečistnicami nečistnica, ne z alkoholiki alkoholistka: ampak vedno in povsod nastopajte kot otroci božji, kot hčere svete katoliške Cerkve, ki s svojim doslednim katoliškim mišljenjem, delovanjem

in govorjenjem veste, kaj ste in kaj hočete biti in kaj hočete doseči. Zaveden biti se pravi biti ponosen na to, kaj sem. Bojazljivcev in bojazljivk se pa v naših vrstah že od daleč bojimo.«

»To naj bo torej zavednost,« je nekam s strahom pripomnila Mahkotova.

»To! In nič se ne bojte, dekleta, s svojo zavednostjo ne boste nikogar odbile iz katoliških vrst, nikogar ne boste pogubile; svet se vas ne bo bal, pač pa vas bo spoštoval.«

»Veliko zahteva zavednost od nas,« je pripomnila Vrhunčeva.

»Pa prav z njo bomo svet ozdravili njegovih bolezni. Z njo bomo dosegli, kakor bremo v letošnjem pastirskem listu za našo škofijo, da bodo ljudje postali bolj verni, bolj resnično krščanski.«

Molk je zavladal po govorilnici in komaj slišni »Z Bogom!« je sklenil razgovor. Do prihodnjega sestanka bo kar dovolj premišljevala ... J. Langerholz.

Kaj še pričakuje katoliška Cerkev od katoliškega fanta, moža? »To, da zdaj pa zdaj, morda ob nedeljah, vzame v roke Sveto pismo in si tako oživlja poznanje Kristusove osebnosti, da preмага zgolj zunanost v molitvenem življenju in doseže, da bo njegova jutrnja in večerna molitev zares postala občevanje z Bogom. Dalje: da si prizadeva otrestiti se vseh slabosti in pomanjkljivosti svojega značaja, da v večkratni spovedi resno pogleda v globine svojega srca in da z večkratnim prejetjem svetega obhajila Kristusu vedno bolj enak postaja; in da končno pri Mariji kot svoji materi v vseh okoliščinah, stiskah, potrebah in skušnjavah išče pomoči, ter tako svoje življenje čim dalje bolj uravna in uredi kot službo svoji nebeški Gospodovalki.«

Kdo naj reče, da so take zahteve za današnji tako plitvi čas previsoko navite?

Po drugih deželah. Slavni španski vojskovodja general Valera je po vsej Španiji znan kot veren katoličan. Ni še dolgo tega, ko je zaprosil za sprejem v Marijino družbo. Sprejem je bil v stolni cerkvi mesta Segovia. Obrede so izvršili z veliko slovesnostjo ob navzočnosti ogromne množice vernikov.

V Mehiki so se razmere v verskem oziru mnogo zboljšale. V Guadalajari so imele pred meseci ženske Marijine družbe že svoj marijanski kongres. Zanimive so razprave, ki so bile na dnevnem redu. Vsebinske enega govora je bila: »Marijina družba bodi vzor popolnega katoliškega življenja.« Neki drug predavatelj je dokazoval, da je prvi bistveni namen Marijine družbe »vzgoja pravih kristja-

nov«. — »Drugi namen MD. je rešitev in zveličanje bližnjega in bramba Cerkve« — o tem je govoril tretji predavatelj. Dalje so še razpravljali o tem, kako vzgajati dobrih voditeljev, kako pripravljati novince za kongregacijo i. dr.

V Natalu (Rio Grande do Norte) šteje Mar. družba samo 40 članov, pa ima izreden vpliv na javnost. Ustanovili so katoliški dnevnik, vzdržujejo edino trgovsko šolo v državi in vodijo lastno banko (banque rural), ki so nje uradniki družbeniki Marijini.

»H Kristusu po ozračju« je bilo geslo svetovnoznane nemškega letalca, stotnika Moreau-a, ki se je proslavil v španski vojni v armadi Francovi, in je eden prvih preletel veliki Ocean v letalu. Dne 31. marca 1939 se je do smrti ponesrečil z letalom. Stotnik Moreau je bil zvest član Marijine družbe.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Globoko je zadelo vso tomaževsko faro smrt vrle Marijine hčere in tretjerednice Marije Dovečar. 34 let je bila prednica tukajšnji Marijini družbi in obenem desna roka duhovnikom, ki so vodili Marijino družbo. Z besedo in dejanjem, še bolj pa s svojim zgledom je bila svojim sodelavcem zares učiteljica, vzgojiteljica in — mati. Kar je druge učila, je tudi sama vestno spolnjevala. Z molitvijo je združevala delo. Kljub velikemu naporu, kljub bolezni smo jo videli pogosto v cerkvi tudi čez teden, čeprav je imela do cerkve dolgo in težko pot. Tudi v bolezni je do zadnjega redno prihajala k sestankom, da pove svojim sosestram kako spodbudno besedo. Ves svoj prosti čas je uporabljala za branje naših dobrih verskih časo-

Izid žrebanja
za „Bogoljubove“ naročnike

Bogoljubovim naročnikom!

V sredo, dne 14. februarja je bilo v upravi »Bogoljuba« žrebanje za naročnike »Bogoljuba«. Vsak, kdor je plačal naročnino za »Bogoljuba« za leto 1940 do 31. januarja, je imel pravico do žrebanja.

Žrebanje je bilo pred komisijo naročnikov, v kateri so bili:

gospa Frančiška Cerar, Sp. Tustan 21, Moravče;

gdč. Završan Rezka, iz trgovine Ažman, Ljubljana;

gdč. Francka Bogataj, Mestni trg št. 6, Ljubljana.

Žrebanje so poleg imenovanih izvedli še trije uradniki uprave.

Mala Marija Trtnikova iz Ljubljane je začela ob 9 dopoldne deliti srečo med šte-

vilne naročnike »Bogoljuba«. Najprej je izvlekla 40×12 števil, to se pravi po 12 nagrad za vsako skupino naročnikov. Skupin je bilo 40. — 20 glavnih nagrad pa je bilo razdeljenih nazadnje med vse naročnike »Bogoljuba«.

500 krat vleči številke iz vreče, oziroma iz zaboja ni šala, a mala srečonoska Marija je neprestano zatrjevala, da jo prav nič roke ne bole in da bo lahko vzdržala do kraja. — Čeprav je romala v Italijo, v Ameriko in celo na Kitajsko. No, ob 4 popoldne, ko je potegnila številko 30.155, pa je v tolažbo prav rada izvolila bonbone. Čez pet minut nato pa je s ponosom potegnila številko 12.953, ki je dodelila lep šivalni stroj srečni naročnici številka 4 tam z Mrzlega vrha nad Žirmí.

Med žrebanjem je imel opravka v upravi nek naročnik »Slovenca«, ki je na prvi pogled sodil komisijo za stroge učitelje in malo Marijo za učenko ter je vprašal uradnika pri okencu: »Ali se mar uče pri vas?« »O ne, srečo vlečejo — pa veliko je te sreče, kar 500 krat bo zašla med naročnike »Bogoljuba«, in da bo vse prav, zato so vsi tako strogi in resni,« je dejal uradnik. Mož pa je po tem pojasnilu odšel.

Dragi naročniki »Bogoljuba«! »Bogoljuba« s svojimi članki, katerih vsebina naj bi spremljala vsakega Slovenca v njegovih prizadevanjih in delih v življenju — je pač najlepša vsakomesečna nagrada za Vašo zvestobo Kristusu in njegovi cerkvi. — Teh 500 daril, ki jih je sreča razdelila med Vas, so pa le najskromnejši izraz prizadevanj »Bogoljubovega« vodstva, ki želi naročnikom svojega glasila biti vedno koristno ob strani.

Prosimo vse inozemce, da bi nam sporočili kmalu, kam naj pošljemo nagrade, ki so jih zadeli.

Prav tako prosimo one, ki so zadeli blago za srajce, da nam sporoče, če ne žele raje blaga za plenice. Uprava »Bogoljuba«.

Izid nagradnega žrebanja „Bogoljuba“ dne 14. februarja 1940

1. skupina.

V tej skupini so dobili nagrade
sledenci:

1.) Blago za 2 srajci, molitvenik »Filoteja«: Kermelj Frančiška, dobi pri Uršul. kongregaciji v Ljubljani. — 2.) Skleda za mesenje kruha: Rozman Ana pri Zakotniku v St. Vidu nad Lj. — 3.) 6 krožnikov, skleda: Kregar Ančka pri Zakotniku v St. Vidu nad Lj. — 4.) Ura-budilka: Udovič Pavla, dobi pri Uršul. kongregaciji v Ljubljani. — 5.) 6 krožnikov, molitvenik »Hoja za Kristusom«: Strgar Francka, Podlipoglav, Dobrunje. — 6.) 6 skodelic za kavo: Jemec Frančiška, Sv. Jakob ob Savi 12, Dol pri Lj. — 7.) Blago za 2 srajci ali blago za plenice: Hribar Ana, Sadinja vas, Dobrunje. — 8.) Skleda in 2 lonca: Bergant Marija, Dragomelj 20, Dol pri Lj. — 9.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona, molitvenik »Filoteja«: Marčun Marjeta, Soteska 4, Dol pri Lj. — 10.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona, molitvenik »Hoja za Kristusom«: Kopač Leopoldina pri Zakotniku, Medno 18, St. Vid n. Lj. — 11.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona, kropolnik: Kopic Stanislava, Dragomelj 24, Dol pri Lj. — 12.) Kaseta Elida mila F-1: Jereb Frančiška, Podgorica 13, Dol pri Lj.

2. skupina.

V tej skupini so dobili nagrade
sledenci:

1.) Blago za 2 srajci, molitvenik »Filoteja«: Zakristija cerkve Sv. Sreca Jezusovega, Tabor — Ljubljana. — 2.) Skleda za mesenje kruha: Škerlj Kati, Kleče 6, Ježica. — 3.) 6 krožnikov, skleda: Kočevar Frančiška, Ježica 60. — 4.) Ura-budilka: Kos Ivana, Mala vas 35, Ježica. — 5.) 6 krožnikov, molitvenik »Hoja za Kristusom«: Škerlep Angela, Mala vas št. 26, Ježica. — 6.) 6 skodelic za kavo: Krakar Marija, Marijina družba, Lichtenthurn, Ljubljana. — 7.) Blago za 2 srajci ali blago za plenice: Jere Jožefa, Marijina družba pri frančiškanih, Ljubljana. — 8.) Skleda in 2 lonca: Ahlin Kristina, Malavas 61, Ježica. — 9.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona, molitvenik »Filoteja«: Knotič Angela, Ježica 9. — 10.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona, molitvenik »Hoja za Kristusom«: Zaletel Neža, Marijina družba, Lichtenthurn, Ljubljana. — 11.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona, kropolnik: Gorše Marija, Zakristija Sreca Jezusovega, Ljubljana. — 12.) Kaseta Elida mila F-1: Flaškar Marija, Ščavnica, Sv. Ana v Slov. gor.

3. skupina.

V tej skupini so dobili nagrade
sledenci:

1.) Blago za 2 srajci, molitvenik »Filoteja«: Zupančič Milka pri šol. sestrah III. reda, Belgrad, Vojvode Milenka 46. — 2.) Skleda za mesenje kruha: Usmiljene sestre, drž. bol-

nišnica, Višegradska 26, Belgrad. — 3.) 6 krožnikov in skleda: Šolske sestre III. reda, Belgrad, Vojvode Milenka 46. — 4.) Ura - budilka: Vihtelič Eva, dobi pri Krošelj M., Brežice 63. — 5.) 6 krožnikov, molitvenik »Hoja za Kristusom«: Kosi Jože, Male Braslovče, Braslovče. — 6.) 6 skodelic za kavo: Lipej Neža, dobi pri župnem uradu Bizeljsko. — 7.) Blago za 2 srajci ali blago za plenice: Potrč Alojzija, dobi pri kaplaniji Sv. Anton v Slov. gor. — 8.) Skleda in 2 lonca: Čuček Matilda, dobi pri kaplaniji Sv. Anton v Slov. gor. — 9.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona, molitvenik »Filoteja«: Završnik Angela, Topovlje, Braslovče. — 10.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona, molitvenik »Hoja za Kristusom«: Frančiškanski samostan, Brezje. — 11.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona, kropolnik: Sušteršič Jožefa, Rakitna 90, Borovnica. — 12.) Kaseta Elida mila F-1: Radežič Miel, Boštanj.

4. skupina.

V tej skupini so dobili nagrade
sledenci:

1.) Blago za 2 srajci, molitvenik »Filoteja«: Jerič Marija, Zalog 41, Cerklje pri Kranju. — 2.) Skleda za mesenje kruha: Bohine Marija, Zalog 47, Cerklje pri Kranju. — 3.) 6 krožnikov in skleda: Šimenc Katarina, Zg. Brnik, Cerklje pri Kranju. — 4.) Ura - budilka: Jakovič Marija, dobi pri kaplaniji Cerklje ob Krki. — 5.) 6 krožnikov, molitvenik »Hoja za Kristusom«: Kotnik Angela, dobi pri žup. uradu Cerklje pri Kranju. — 6.) 6 skodelic za kavo: Gašperin Jože, Zg. Skopice, Cerklje ob Krki. — 7.) Blago za 2 srajci ali blago za plenice: Bergant Jera, Poženk, Cerklje pri Kranju. — 8.) Skleda in 2 lonca: Galjot Marija, Cerklje pri Kranju. — 9.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona, molitvenik »Filoteja«: Točjak Julka, Otemna 21, Smartno v Rož. dolini. — 10.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona, molitvenik »Hoja za Kristusom«: Kuzlar Janez, Adargas, Cerklje pri Kranju. — 11.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona, kropolnik: Bobnar Pavla, Cerklje pri Kranju. — 12.) Kaseta Elida mila F-1: Župni urad Sv. Danijel, Celje.

5. skupina.

V tej skupini so dobili nagrade
sledenci:

1.) Blago za 2 srajci, molitvenik »Filoteja«: Usnik Marjana, Kozarje, Dobrova pri Lj. — 2.) Skleda za mesenje kruha: Mive Anica, dobi pri dekl. Mar. družbi Cerknica. — 3.) 6 krožnikov za juho in skleda: Primar Andrej, dobi pri žup. uradu D. M. Polje. — 4.) Ura - budilka: Nemeš Alojzija, dobi pri žup. uradu D. M. Polje. — 5.) 6 krožnikov, molitvenik »Hoja za Kristusom«: Terezija Birk, Dob 27 pri Domžalah. — 6.) 6 skodelic za kavo: Fležar Lucija, Zadobrova, D. M. Polje. — 7.) Blago za 2 srajci ali blago za plenice: Vider Francka, dobi pri

Osolnik Terezija, Količevo 18, p. Dob pri Domžalah. — 8.) Skleda in 2 lonca: Plestenjak Ivana, Suica, Dobrova pri Lj. — 9.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona, molitvenik »Filoteja«: Kamnar Tilka, Sneberje, D. M. v Polju. — 10.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona, molitvenik »Hoja za Kristusom«: Držar Marija, Skočjan 28, Dob pri Domžalah. — 11.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona, kropolnik: Krošelj Anica, Jerslavce 9, Dobova. — 12.) Kaseta Elida mila F-1: Kočevar Marjeta, dobi pri dekl. M. družbi Cerknica.

6. skupina.

V tej skupini so dobili nagrade
sledenci:

1.) Blago za 2 srajci, molitvenik »Filoteja«: Trtnik Ivana, Bišče, Domžale. — 2.) Skleda za mesenje kruha: Sinkovec Kati, dobi pri žup. uradu Domžale. — 3.) 6 krožnikov za juho in skleda: Nahtigal Cilka, Mala Loka, Domžale. — 4.) Ura - budilka: Pogačnik Jera, Selo, Domžale. — 5.) 6 krožnikov, molitvenik »Hoja za Kristusom«: Neža Mastnak, Zalog 5, Dramlje. — 6.) 6 skodelic za kavo: Stojan Ana, Dobje 16, Dramlje. — 7.) Blago za 2 srajci ali blago za plenice: Lipovec Angela, Sr. Lipovec, Dvor pri Zuž. — 8.) Skleda in 2 lonca: Kern, Sp. Tenetiče 3, Golnik. — 9.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona, molitvenik »Filoteja«: Novak Stojan, dobi pri žup. uradu Domžale. — 10.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona, molitvenik »Hoja za Kristusom«: Cotman Frančiška, dobi pri žup. uradu Domžale. — 11.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona, kropolnik: Jere Franc, Javor 8, Dobrunje. — 12.) Kaseta Elida mila F-1: Perčič, Babenvrh 1, Golnik.

7. skupina.

V tej skupini so dobili nagrade
sledenci:

1.) Blago za 2 srajci, molitvenik »Filoteja«: Deren Adela pri Lipnik Ivanki, Gomilsko. — 2.) Skleda za mesenje kruha: Lukan Neža, Ljubogojna 10, Horjul. — 3.) 6 krožnikov za juho in skleda: Jera Černe pri Katarini Zalokar, Gorje 10 pri Bledu. — 4.) Ura - budilka: Pristov Marija, Višelnica 6, Gorje pri Bledu. — 5.) 6 krožnikov, molitvenik »Hoja za Kristusom«: Zavri Marija, Leskovicca, p. Gorenjavas nad Sk. L. — 6.) 6 skodelic za kavo: Sešnik Metka, Horjul 27. — 7.) Blago za 2 srajci ali blago za plenice: Trepel Kristina, dobi pri župnem uradu Novaštitfa, Gornjigrad. — 8.) Skleda in 2 lonca: Osojnik Pavla, dobi pri žup. uradu Guštanj. — 9.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona, molitvenik »Filoteja«: Vodnik Matej, Vrh sv. Urbana 7, p. Gorenjavas nad Sk. L. — 10.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona, molitvenik »Hoja za Kristusom«: Logar Ana, Zaklanec 20, p. Horjul. — 11.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona, kropolnik: Beki Cilka, Trebija, p. Gorenjavas nad Sk. L. — 12.) Kaseta Elida mila F-1: Stanonik Ivana, Ljubogojna 16, Horjul.

8. skupina.

V tej skupini so dobili nagrade sledeči:

1.) Blago za 2 srajci, molitvenik »Filoteja«: Blatinar Pavla, Sv. Miklavž, Sv. Jurij ob Tab. — 2.) Skleda za mesenje kruha: Plečnik Ivana, Hotedrsca 4. — 3.) 6 krožnikov za juho in skleda: Jan Lovro, Sv. Miklavž 71, Sv. Jurij ob Taboru. — 4.) Ura - budilka: Stefanin Jože, Sv. Križ 20, Jesenice, Gor. — 5.) 6 krožnikov, molitvenik »Hoja za Kristusom«: Peterlin Antonija, Dobravica 2, St. Jernej na Dol. — 6.) 6 skodelic za kavo: Leskovec Ivanka, Godovič, Hotedrsca. — 7.) Blago za 2 srajci ali blago za plenice: Laznik Terezija, Sv. Miklavž, Sv. Jurij ob Taboru. — 8.) Skleda in 2 lonca: Franciž Terezija, Dol. Stara vas, St. Jernej na Dol. — 9.) ½ kg Radiona, molitvenik »Filoteja«: Benetec Severi, dobi pri Volavšek Kristina, Lok, Hrastnik. — 10.) ½ kg Radiona, molitvenik »Hoja za Kristusom«: Visočnik Magdalena, Stanše 1, St. Janž na Drav. polju. — 11.) ½ kg Radiona, kropilnik: Černe Pepca, Groblje, St. Jernej. — 12.) Kaseta Elida mila F-1: Matjaž Urša, Sakošak, Juršinci.

9. skupina.

V tej skupini so dobili nagrade sledeči:

1.) Blago za 2 srajci, molitvenik »Filoteja«: Drešar Angela, dobi pri Kvas Angela, Nasovce, Komenda. 2.) Skleda za mesenje kruha: Torkar Franc, Kršič, Kamnik. — 3.) 6 krožnikov za juho in skleda: Grinthal Minka, dobi pri Hlade Terezija, Križ, p. Komenda. — 4.) Ura - budilka: Sušnik Anton, Podjelše, Kamnik. — 5.) 6 krožnikov, molitvenik »Hoja za Kristusom«: Smidovin Anton, Mlaka, Kamnik. — 6.) 6 skodelic za kavo: Marinkšek Anton, Mekinje, Kamnik. — 7.) Blago za 2 srajci ali blago za plenice: Benkovič Franc, Mekinje, Kamnik. 8.) Skleda in 2 lonca: Resnik Janez, Trobelno 4, Kamnik. — 9.) ½ kg Radiona, molitvenik »Filoteja«: Zabavnik Valentin, Košice, Kamnik. — 10.) ½ kg Radiona, molitvenik »Hoja za Kristusom«: Sestra Placidija, bolnišnica, Karlovac. — 11.) ½ kg Radiona, kropilnik: Jeras Anton, Vir 2, Kamnik. — 12.) Kaseta Elida mila F-1: Zabavnik Minka, dobi pri Laboda Katarina, Smarce, Kamnik.

10. skupina.

V tej skupini so dobili nagrade sledeči:

1.) Blago za 2 srajci, molitvenik »Filoteja«: Robič Lucija, Gozd 26, Kranjska gora. — 2.) Skleda za mesenje kruha: Jenko Julijana, dobi pri Očepeč Jana, Breg, p. Komenda. — 3.) 6 krožnikov za juho in skleda: Kramar Anton, dobi pri žup. uradu Kozje. — 4.) Ura - budilka: Kopavnik Marija, Kranjska gora 18. — 5.) 6 krožnikov, molitvenik »Hoja za Kristusom«: Kračan Jožefa, Sorovlje, Sv. Križ pri Liti. — 6.) 6 skodelic za kavo: Peneš Marija, Trugarjev trg, Kranj. — 7.) Blago za 2 srajci ali blago za plenice: Stular Franciška, Sp. Besnica, Kranj. — 8.) Skleda in 2 lon-

ca: Rot Antonija, Golič, Konjice. 9.) ½ kg Radiona, molitvenik »Filoteja«: Abulnar Antonija, Moravska gora, Sv. Križ pri Liti. — 10.) ½ kg Radiona, molitvenik »Hoja za Kristusom«: Pencina Fani, Orehovec 19, Kostanjevica. — 11.) ½ kg Radiona, kropilnik: Vir Franjo, Jezerska 2, Kranj. — 12.) Kaseta Elida mila F-1: Pangaršič Marija, dobi pri Pičnik, Suhadole 16, Komenda.

11. skupina.

V tej skupini so dobili nagrade sledeči:

1.) Blago za 2 srajci, molitvenik »Filoteja«: Sane Katarina, dobi pri kaplaniji Laško. — 2.) Skleda za mesenje kruha: Leban Marija, Pristava 7, Križe, Gor. — 3.) 6 krožnikov za juho in skleda: Jekovec Janez, Žigancja vas 7, Križe, Gor. — 4.) Ura - budilka: Lombard Antonija, Pristava, Križe, Gor. — 5.) 6 krožnikov, molitvenik »Hoja za Kristusom«: Čičerov Marija, Pristava, Križe, Gor. — 6.) 6 skodelic za kavo: Praznik Pepca, Stope, Velike Lašče. — 7.) Blago za 2 srajci ali blago za plenice: Ramovž Manca, Vel. Lašče. — 8.) Skleda in 2 lonca: Petrič Franc, Vel. Lašče. — 9.) ½ kg Radiona, molitvenik »Filoteja«: Skrljanc Franc, Novake, Križe. — 10.) ½ kg Radiona, molitvenik »Hoja za Kristusom«: Zupan Stana, Kovor 6, Križe. — 11.) ½ kg Radiona, kropilnik: Lovše Matevž, Hovica, Sv. Križ pri Lit. — 12.) Kaseta Elida mila F-1: Ščinkovec Pavla, Komnirh, Sv. Križ pri Liti.

12. skupina.

V tej skupini so dobili nagrade sledeči:

1.) Blago za 2 srajci, molitvenik »Filoteja«: Čapl Mica, dobi pri žup. uradu D. M. v Pušavi, Sv. Lovrene pri Mariboru. — 2.) Skleda za mesenje kruha: Bezjak Marija, dobi pri žup. uradu Sv. Rupert, Sv. Lenart v Slov. gor. — 3.) 6 krožnikov za juho in skleda: Leonšček, Ljubljana, Zaloška c. — 4.) Ura - budilka: Marijin dom, Slomškova 20, Ljubljana. — 5.) 6 krožnikov, molitvenik »Hoja za Kristusom«: Lihtenturnov zavod, Ljubljana. — 6.) 6 skodelic za kavo: Jeršin Ignacij, Tržišče 2, Vel. Loka. — 7.) Blago za 2 srajci ali blago za plenice: Tomanič Marija, dobi pri župnem uradu Sv. Lovrene na Drav. polju. 8.) Skleda in 2 lonca: Velkavrh Kristina, Dol. Logatec. — 9.) ½ kg Radiona, molit. »Filoteja«: Drnovšek Ana, Sp. Hotič 14, Liti. — 10.) ½ kg Radiona, molitvenik »Hoja za Kristusom«: Cerar Jožef, Sp. Koseze 15, Lukovica. — 11.) ½ kg Radiona, kropilnik: Ostanek Marija, Gorenja vas 4, Vel. Loka. — 12.) Kaseta Elida mila F-1: Robnik Franc, Luče.

13. skupina.

V tej skupini so dobili nagrade sledeči:

1.) Blago za 2 srajci, molitvenik »Filoteja«: Bračko Neža, dobi pri Novak Mica, Stopno 17, Makole. — 2.) Skleda za mesenje kruha: Vrhovnik Marija, Mali Mengeš 33,

Mengeš. — 3.) 6 krožnikov za juho in skleda: Pavla Ana, Mali Mengeš 49, Mengeš. — 4.) Ura - budilka: Gvalberta Križan, javna bolnišnica, Maribor. — 5.) 6 krožnikov, molitvenik »Hoja za Kristusom«: Cvejnar Marija, Preska, Medvode. 6.) 6 skodelic za kavo: Valant Leopold, dobi pri Mar. kongr. Maribor. 7.) Blago za 2 srajci ali blago za plenice: Puhar Marija, pos., Rosbah, Maribor. — 8.) Skleda in 2 lonca: Plešec Ivanka, Sora, Medvode. 9.) ½ kg Radiona, molitvenik »Filoteja«: Lazar Franciška, dobi pri Bastič Katarina, Čemšenik, Medja - Izlake. — 10.) ½ kg Radiona, molitvenik »Hoja za Kristusom«: Bukovec Franciška, Virje, Medvode. — 11.) ½ kg Radiona, kropilnik: Repanšek Franciška, Loka 37, Mengeš. — 12.) Kaseta Elida mila F-1: Cvejner Mici, Vaše, Medvode.

14. skupina.

V tej skupini so dobili nagrade sledeči:

1.) Blago za 2 srajci, molitvenik »Filoteja«: Zagar Marija, Jelše, Mirna peč. — 2.) Skleda za mesenje kruha: Zupančič Ana, Goriška vas, Mirna peč. — 3.) 6 krožnikov za juho in skleda: Polak, župnik, Sv. Miklavž pri Ormožu. — 4.) Ura - budilka: Kvas Katra, pri Sv. Svoljšak Jerica, Mojstrana. — 5.) 6 krožnikov, molitvenik »Hoja za Kristusom«: Čestnik Ivana, služkinja, Dvorje 42, Mojstrana. — 6.) 6 skodelic za kavo: Grabnar Jožefa, Kamenje, Mirna peč. — 7.) Blago za 2 srajci ali blago za plenice: Podzavoršek Matevž, dobi pri župnem uradu Dolič, Mislinja. — 8.) Skleda in 2 lonca: Lakota, dobi pri Sv. Svoljšak Jerica, Mojstrana. — 9.) ½ kg Radiona, molitvenik »Filoteja«: Zupan Marija, Mojstrana. — 10.) ½ kg Radiona, molitvenik »Hoja za Kristusom«: Planinšek Minka, St. Ilj, Mislinja. — 11.) ½ kg Radiona, kropilnik: Urbančič Al., Mirna. — 12.) Kaseta Elida mila F-1: Dolenšek Ana, Sv. vrh, Mokronog.

15. skupina.

V tej skupini so dobili nagrade sledeči:

1.) Blago za 2 srajci, molitvenik »Filoteja«: Veldin Terezija, dobi pri žup. uradu Sv. Lenart, Vel. Nedelja. — 2.) Skleda za mesenje kruha: Mati Salvatora, zavod ub. šol. sester, Smihel pri Nov. mestu. — 3.) 6 krožnikov za juho in skleda: Mišjak Franc., Regrea vas, Smihel, Novo mesto. — 4.) Ura - budilka: Klemenčič Ottilija, dobi pri župnem uradu Sv. Lenart, Vel. Nedelja. — 5.) 6 krožnikov, molitvenik »Hoja za Kristusom«: Vratnik Ivan, dobi pri žup. uradu Marija Nazarje, Mozirje. — 6.) 6 skodelic za kavo: Kuhar Marija, Strahinj 60, Naklo. — 7.) Blago za 2 srajci ali blago za plenice: Tevž Nežka, dobi pri Sotar Mariji, gosp. zadruga Mozirje. 8.) Skleda in 2 lonca: Mati Filomena, Zavod ubogih šol. sester, Smihel - Novo mesto. — 9.) ½ kg Radiona, molitvenik »Filoteja«: Vrbnjak Franc, dobi pri žup. uradu Muta ob Dravi. — 10.) ½ kg Radiona, molitvenik »Hoja za Kristusom«: Klemen Marija, dobi pri žup. uradu Spitalič, Motnik. — 11.) ½ kg

Radiona, kropilnik: Kožuh Marija, dobi pri kaplaniji Nova cerkev pri Celju. — 12.) Kaseta Elida mila F-1: Učakar Jožica, dobi pri žup. uradu Spitališ, Motnik.

16. skupina.

V tej skupini so dobili nagrade sledeči:

1.) Blago za 2 srajci, molitvenik »Filoteja«: Knafljč Marija, Arja vas, Petrovce. — 2.) Skleda za mesenje kruha: Ana Jarc, St. Peter pri Nov. mestu. — 3.) 6 krožnikov za juho in skleda: Stepišnik Marija, Drešinja vas, Petrovce. — 4.) Ura - budilka: Pirnat Albina, Sv. Gregor 1, Ortenek. — 5.) 6 krožnikov, molitvenik »Hoja za Kristusom«: Franc Pajek, Pokorna vas, Pilištanj. — 6.) 6 skodelic za kavo: Košir Angela, Zeje 2, Podbrezje. — 7.) Blago za 2 srajci ali blago za plenice: Gasperin Ana, Zeje 10, Podbrezje. — 8.) Skleda in 2 lonca: Župni urad Sv. Trojica v Halozah, Podlehnik. — 9.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona, molitv. »Filoteja«: Cecilija Medved, Mačkovec, Sv. Peter pri Nov. mestu. — 10.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona, molitvenik »Hoja za Kristusom«: Zupane Franc, Catenerovan, Poljane nad Sk. Loko. — 11.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona, kropilnik: Vesta Anton, Podbrezje 19. 12.) Kaseta Elida mila F-1: Ažman Cilka, Bistrica 8, Podbrezje.

17. skupina.

V tej skupini so dobili nagrade sledeči:

1.) Blago za 2 srajci, molitvenik »Filoteja«: Malek Marija, Ptuj. — 2.) Skleda za mesenje kruha: Knez Neža, dobi pri župnem uradu Radeče pri Zidanem mostu. — 3.) 6 krožnikov za juho in skleda: Peter Marija, dobi pri Mar. družbi Svibno p. Radeče pri Zid. mostu. — 4.) Ura - budilka: Toplak Cecilija, Spuhlje p. Ptuj. — 5.) 6 krožnikov, molitvenik »Hoja za Kristusom«: Tome Marija, Srednja Bela, p. Predvor. — 6.) 6 skodelic za kavo: Kmetič Jožefa, dobi pri žup. uradu Svibno p. Radeče pri Zid. mostu. — 7.) Blago za 2 srajci ali blago za plenice: Meglič Marija, Skorba 31 p. Ptuj. — 8.) Skleda in 2 lonca: Gruden Terezija, Podpeč 7, p. Preserje. — 9.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona, molitvenik »Filoteja«: Springer Florjan, Gor. Straža, p. Prečna pri Novem mestu. — 10.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona, molitvenik »Hoja za Kristusom«: Pirh Antonija, Podgora, p. Prečna pri Nov. mestu. — 11.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona, kropilnik: Kolerič Franciška, Mestni vrh, p. Ptuj. — 12.) Kaseta Elida mila F-1: Lančič Janez, Gor. Radgona.

18. skupina.

V tej skupini so dobili nagrade sledeči:

1.) Blago za 2 srajci, molitvenik »Filoteja«: Zabar Marija, Podulce, Raka. — 2.) Skleda za mesenje kruha: Kováč Antonija, Gor. Radgona. — 3.) 6 krožnikov za juho in skleda: Štertak Kristina, Gor. Slaveči 40, Rogatevec. — 4.) Ura - budilka: Cotar Matilda, dobi pri žup. uradu Gor. Radgona. — 5.) 6 krožnikov, molitvenik »Hoja za Kristusom«: Piki Ana, Prihova, Rečica v Sav. dol. — 6.) 6 skodelic za kavo: Benet Anton dobi pri žup. uradu

Radeče Planica. — 7.) Blago za 2 srajci ali blago za plenice: Belcer, dobi pri Prah Antoniji, Virje 4, Rog. Slatina. — 8.) Skleda in dva lonca: Novak Terezija, Petkovec, Rovte. — 9.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona, molitvenik »Filoteja«: Mlinar Ana, Zg. Pobrezje, Rečica. — 10.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona, molitvenik »Hoja za Kristusom«: Hribernik Ana, Sp. Rečica, Rečica. — 11.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in kropilnik: Babošek Tereza, Negova, Gor. Radgona. — 12.) Kaseta Elida mila F-1: Petrun Pavla dobi pri Miklave Mag., Orlica, Ribnica na Pohorju.

19. skupina.

V tej skupini so dobili nagrade sledeči:

1.) Blago za 2 srajci, molitvenik »Filoteja«: Bremšek Marija, Podreča 14, Smednik. — 2.) Skleda za mesenje kruha: Kogovšek Marija, Rovte 112. — 3.) 6 krožnikov in skleda: Jerovšek Alojzija, Trstenik, St. Rupert pri Mokron. — 4.) Ura - budilka: Ocepek Marjana, Moše 12, Smednik. — 5.) 6 krožnikov, molitvenik »Hoja za Kristusom«: Ivana Plevnik dobi pri žup. uradu Smartno, Slovenj Gradec. — 6.) 6 skodelic za kavo: Britovšek Marjana, Slovenj Gradec. — 7.) Blago za 2 srajci ali blago za plenice: Pavla Anzelak, Gor. Razbor, Slovenj Gradec. — 8.) Skleda in dva lonca: Jereb Ivana, Zirovski vrh št. 23, Ziri. — 9.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona, molitvenik »Filoteja«: Soba Alojzija, upok. župnik, Sevnica. — 10.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona, molitvenik »Hoja za Kristusom«: Sestra Damjana, kirurški ženski oddelk bolnišnice Slovenj Gradec. — 11.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in kropilnik: Zelič Marija dobi pri žup. uradu Zabukovje, Sevnica. 12.) Kaseta Elida mila F-1: Pišler Jožefa, Ziberše 34, Rovte.

20. skupina.

V tej skupini so dobili nagrade sledeči:

1.) Blago za 2 srajci, molitvenik »Filoteja«: Zurman Ana, Sv. Jošt, Stopiče pri Nov. m. — 2.) Skleda za mesenje kruha: Strniša Franc, Vinavas 12, Stopiče. — 3.) 6 krožnikov za juho in skleda: Sodja Marija, Jereka, Sred. vas v Bohinju. — 4.) Ura - budilka: Murn Marija, Črmošnjice 8, Stopiče pri Nov. m. — 5.) 6 krožnikov, molitvenik »Hoja za Kristusom«: Zamjen Amalija, Fužina 28, Sred. vas v Bohinju. — 6.) 6 skodelic za kavo: Kočar Marija, Zagorica 2, Stahovica. — 7.) Blago za 2 srajci ali blago za plenice: Japelj Ana, Stražišče p. Kranju. — 8.) Skleda in 2 lonca: Baraga Marija, Kozarišče 52, Stari trg pri Rak. — 9.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona, molitvenik »Filoteja«: Marija Suhadolnik, Sv. Duh 20, Solčava. — 10.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona, molitvenik »Hoja za Kristusom«: Boltar Angela, Fužina 63, Sred. vas v Bohinju. — 11.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in kropilnik: Francelj Ana, Sodražica. — 12.) Kaseta Elida mila F-1: Vrhovnik Ana dobi pri Pfeifer Helena, Drulovk, Stražišče.

21. skupina.

V tej skupini so dobili nagrade sledeči:

1.) Blago za 2 srajci, molitvenik »Filoteja«: Fojker Marijana, Sv.

Ožbalt, p. Skofja Loka. — 2.) Skleda za mesenje kruha: Franciška Erjavec, Studenec pri Sevnici. — 3.) 6 krožnikov za juho in skleda: Bogataj Marija, Reteče 10, p. Skofja Loka. — 4.) Ura - budilka: Kováč Marijana, Log 26, p. Skofja Loka. — 5.) 6 krožnikov, molitvenik »Hoja za Kristusom«: Novak Alojzija, Studenec pri Sevnici. — 6.) 6 skodelic za kavo: Križaj Ivana, Reteče 11, p. Skofja Loka. — 7.) Blago za dve srajci ali blago za plenice: Oman Antonija dobi pri Tepina Marija, Stražišče 62. — 8.) Skleda in 2 lonca: Oberč Jožefa, Hudobrezje, Studenec pri Sevn. — 9.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in molitvenik »Filoteja«: Bajželj Francina dobi pri Tepina Marija, Stražišče 62. — 10.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in molitvenik »Hoja za Kristusom«: Jug Ana dobi pri Cede Josip, Studenec pri Poljčanah. — 11.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in kropilnik: Gasperski Valentina dobi pri Tepina Marija, Stražišče 62. — 12.) Kaseta Elida mila F-1: Jerina Franciška, dobi pri Gajdic Angela, Visoko 33, p. Senčur pri Kranju.

22. skupina.

V tej skupini so dobili nagrade sledeči:

1.) Blago za 2 srajci, molitvenik »Filoteja«: Ambrož Marija dobi pri Rus Jožefa, Javorje, Smartno pri Litiji. — 2.) Skleda za mesenje kruha: Ovnik Roza dobi pri žup. uradu Primskovo, p. Smartno pri Litiji. — 3.) 6 krožnikov za juho in skleda: Nograšek Anton, Marško, p. Smartno pri Litiji. — 4.) Ura - budilka: Koprivnikar Franja, Volčja jama, Smartno pri Litiji. — 5.) 6 krožnikov in molitvenik »Hoja za Kristusom«: Mazej Alojzija dobi pri Koželnik Apolonija, Sv. Florjan 18, p. Soštanj. — 6.) 6 skodelic za kavo: Urkaner Amalija dobi pri Rebolj Franc, Češnjice, p. Smartno pri Litiji. — 7.) Blago za 2 srajci ali blago za plenice: Kramar Angela, Paradišče 10, Smarje Sap. — 8.) Skleda in 2 lonca: Sirk Marija, Lupina, Smartno pri Litiji. — 9.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in molitvenik »Filoteja«: Pilko Marija dobi pri kaplaniji Smarje pri Jelšah. — 10.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in molitvenik »Hoja za Kristusom«: Copar Ivan dobi pri Mar. družbi Sv. Mihael, Soštanj. — 11.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in kropilnik: Samiec Alojzija, Blato, Smarje Sap. — 12.) Kaseta Elida mila F-1: Pogljajen Minka, Ustje, Smartno pri Litiji.

23. skupina.

V tej skupini so dobili nagrade sledeči:

1.) Blago za 2 srajci, molitvenik »Filoteja«: Ježek Ana, Glavni trg št. 28, p. Tržič. — 2.) Skleda za mesenje kruha: Murn Ana dobi pri Marijini družbi Trebnje. — 3.) 6 krožnikov za juho in skleda: Smoleč Minka, Kovaska 1a, Tržič. — 4.) Ura - budilka: Zos Pavla, Lom št. 8, p. Tržič. — 5.) 6 krožnikov in molitvenik »Hoja za Kristusom«: Kužnik Marija, Cvibljce, Trebnje. — 6.) 6 skodelic za kavo: Rogelj Amalija, Češnjek, Trebnje. — 7.) Blago za dve srajci ali blago za plenice: Zupan Franc, Lom 39, p. Tržič. — 8.) Skleda in dva lonca: Udovič Franciška, Češnjek, pošta Trebnje. — 9.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in

molitvenik »Filoteja«: Usmiljene sestre bolnišnice krajevnih bratovske skladnice Loke 420, Trbovlje I. — 10.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in molitvenik »Hoja za Kristusom«: Gorišek Ciril, Bistrica 78, p. Tržič. — 11.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in kropilnik: Mandela Ivana, Prečna ulica 2, Tržič. — 12.) Kaseta Elida mila F-1: Verbič Frančiška, Trzin 160.

24. skupina.

V tej skupini so dobili nagrade sledeči:

1.) Blago za 2 srajci, molitvenik »Filoteja«: Zupančič Marija, Petrusnavas 15, St. Vid pri Stični. — 2.) Skleda za mesenje kruha: Pevec Ignacij, Sv. Rok, St. Vid pri Stični. — 3.) 6 krožnikov za juho in skleda: Zaje Marija, Beč 8, St. Vid pri Stični. — 4.) Ura - budilka: Marija Valentinčič, Podturjak, Turjak. — 5.) 6 krožnikov in molitvenik »Hoja za Kristusom«: Plac Ema dobi pri župnem uradu Skale, Velenje. — 6.) 6 skodelic za kavo: Balant Marija, Sv. Rok, St. Vid pri Stični. — 7.) Blago za 2 srajci ali blago za plenice: Lovše Jožefa, Slevno, dobi pri župnem uradu Vace. — 8.) Skleda in dva lonca: Planšek Terezija, Sad 4, St. Vid pri Stični. — 9.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in molitvenik »Filoteja«: Kastelic Jožefa, Cesta, St. Vid pri Stični. — 10.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in molitvenik »Hoja za Kristusom«: Ambrož Rozalija, Vel. Dole, St. Vid pri Stični. — 11.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in kropilnik: Markl Marija, Rudečič Kal št. 7, St. Vid pri Stični. — 12.) Kaseta Elida mila F-1: Švent Marija, Staravas 41, Velenje.

25. skupina.

V tej skupini so dobili nagrade sledeči:

1.) Blago za 2 srajci, molitvenik »Filoteja«: Humšek Marija, Sv. Urh, Zagorje. — 2.) Skleda za mesenje kruha: Usmiljene sestre, hiralnica, Vojnik. — 3.) 6 krožnikov za juho in skleda: Muhič Jože, Primčavas 7, Zagradec. — 4.) Ura-budilka: Marija Koritnik, Staravas, pošta Videm ob Savi. — 5.) 6 krožnikov in molitvenik »Hoja za Kristusom«: Franca Trampus, Utik, Vodice. — 6.) 6 skodelic za kavo: Gostiša Antonija, Bevke 58, pošta Vrhnika. — 7.) Blago za 2 srajci ali blago za plenice: Gasperič Kristina, Nova lipa 1, Vinica. — 8.) Skleda in dva lonca: Marija Kosce, Vodice. — 9.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in molitvenik »Filoteja«: Ana Maren, Sinkovturn, Vodice nad Ljubljano. — 10.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in molitvenik »Hoja za Kristusom«: Hrovat Marija, Kamenvrh št. 6, Zagradec. — 11.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in kropilnik: Sumer Ana, dobi pri kaplaniji Vojnik. — 12.) Kaseta Elida mila F-1: Bilban Andrej, Repnje, p. Vodice.

26. skupina.

V tej skupini so dobili nagrade sledeči:

1.) Blago za 2 srajci, molitvenik »Filoteja«: Stanka Preve, Dražgoše 11, Zelezniki. — 2.) Skleda za mesenje kruha: Preskar Mica dobi pri Drenovec Urški, Jezuitski kolegij, Palmotičeva 33-L, Zagreb. — 3.) 6 krožnikov za juho in skleda: Justin Marija, Breznica 8, Zirov-

nica. — 4.) Ura-budilka: Koščak Ana, Plešivica 16, Višnja gora. — 5.) 6 krožnikov in molitvenik »Hoja za Kristusom«: Hribar Anton dobi pri župnem uradu Zali log, Zelezniki. — 6.) 6 skodelic za kavo: Naročnik št. 2, dobi pri Kosmač Jul., Mrzli vrh 9, Ziri. — 7.) Blago za 2 srajci ali blago za plenice: Subic Terezija, Zirovski vrh, Ziri. — 8.) Skleda in dva lonca: Kavčič Frančiška, Zirovski vrh, Ziri. — 9.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in molitvenik »Filoteja«: Kos Alojzija dobi pri župnem uradu Gor. Ponikve, Zalec. — 10.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in molitvenik »Hoja za Kristusom«: Brece Pavlina, Dražgoše 75, Zelezniki. — 11.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in kropilnik: Koščak Ana, Plešivica 5, Zaina. — 12.) Kaseta Elida mila F-1: Angela Lotrič, Dražgoše 50, Zelezniki.

27. skupina.

V tej skupini so dobili nagrade sledeči:

1.) Blago za 2 srajci, molitvenik »Filoteja«: Vrtovec Evgenija, dobi pri Marijini kongregaciji, Trst — via Rizorta 3. — 2.) Skleda za mesenje kruha: Strniša Marjana, Selo 15, Zirovnica. — 3.) 6 krožnikov za juho in skleda: Karara Ana, Marijina družba, Trst. — 4.) Ura-budilka: Sodja Marija, Zabreznica št. 2, Zirovnica. — 5.) 6 krožnikov in molitvenik »Hoja za Kristusom«: Omota pri Marijini družbi, Semič. — 6.) 6 skodelic za kavo: Cigoj Marija dobi pri Marijini družbi, Trst. — 7.) Blago za 2 srajci ali blago za plenice: Tušar Ivana, dobi pri Malner Marija, Idrija, di Soto. — 8.) Skleda in dva lonca: Hrovat Jožefa, dobi pri Marijini kongregaciji, Trst. — 9.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in molitvenik »Filoteja«: Štrunkelj Zorka, dobi pri Eržen G., Lom, S. Lucia d' Isonzo. — 10.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in molitvenik »Hoja za Kristusom«: Marinšek Marija, dobi pri Marijini družbi, Trst. — 11.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in kropilnik: Figer Frančiška, dobi pri Bergoč Fr., Slavi-na 2, Prestrane Mategnia. — 12.) Kaseta Elida mila F-1: Frančiška Fabjan, Stražišče 127.

28. skupina.

V tej skupini so dobili nagrade sledeči:

1.) Blago za 2 srajci, molitvenik »Filoteja«: Tavčar Milka, Ufficio parrocchiale Duttogliano, Trst. — 2.) Skleda za mesenje kruha: Toskan Milena, Circhina 68, Italija. — 3.) 6 krožnikov za juho, skleda: Kariš Ljudmila, dobi pri Stambul Jožefa, Poverio Sesana, Italia. — 4.) Ura - budilka: Kurent Marija, Mereče 9, Torrenova di Bisterza. — 5.) 6 krožnikov in molitvenik »Hoja za Kristusom«: Marijina družba, S. Croce d' Aidussina, Gorizia — Italija. — 6.) 6 skodelic za kavo: Jelušič Ida, Poverio Sesana, Italija. — 7.) Blago za 2 srajci ali blago za plenice: Jež Matija, Studeno 14, Postumia. — 8.) Skleda in dva lonca: Pavlin Marija, dobi pri Ufficio Parochiale, Golazzo, Obrovo, Fiume, Italija. — 9.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in molitvenik »Filoteja«: Sestra Benjamina Luize Kardinar, Hospital St. Michel, Rue de Legations, Chine via Siberia. — 10.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in molitvenik »Hoja za Kristusom«: Perpar Anica, Lukovica 27, Breznica. — 11.) $\frac{1}{2}$ kg

Radiona in kropilnik: Rijavec Katarina, Sebegrele 26, Circhina, Gorizia. — 12.) Kaseta Elida mila F-1: C. S. D. N. S. samostan, dobi pri Valencić Ivanka, via Trieste 64, Torrenova del Nevoso.

29. skupina.

V tej skupini so dobili nagrade sledeči:

1.) Blago za 2 srajci, molitvenik »Filoteja«: Turk Viktor, župnik, Begunje pri Cerknici. — 2.) Skleda za mesenje kruha: Torkar Ivana, Zg. Gorjuše 22, Boh. Bistrica. — 3.) 6 krožnikov za juho in skleda: Smode Ivana, Ljubljana, dobi v upravi. — 4.) Ura - budilka: Resman Marija, Begunje 55 pri Lescah. — 5.) 6 krožnikov in molitvenik »Hoja za Kristusom«: Kranje Anton, Dobec 11, Begunje pri Cerknici. — 6.) 6 skodelic za kavo: Kremžar Ivana, Breznica 29. — 7.) Blago za 2 srajci ali blago za plenice: Koren Kati, Ljubljana, dobi v upravi. — 8.) Skleda in dva lonca: Zumer Marija, Bohinjska Bistrica 53. — 9.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in molitvenik »Filoteja«: Bromš Tončka, Na brdo 6, Blanca. — 10.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in molitvenik »Hoja za Kristusom«: Jeraj Ivanka, Ljubljana, dobi pri upravi. — 11.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in kropilnik: Berlot Ivan, Grad 20, Bled. — 12.) Kaseta Elida mila F-1: Justin Alojzija, Rečica št. 71, Bled II.

30. skupina.

V tej skupini so dobili nagrade sledeči:

1.) Blago za 2 srajci, molitvenik »Filoteja«: Pogačar Marija, Gor. Hrušica 32, Dobrunje. — 2.) Skleda za mesenje kruha: Jug Angela, Loka 7, Crnomelj. — 3.) 6 krožnikov za juho in skleda: Merhar Ivana, Dolenja vas 57 pri Ribnici. — 4.) Ura - budilka: Zaje Franc, župnik, Crmošnjice. — 5.) 6 krožnikov in molitvenik »Hoja za Kristusom«: Zafošnik Marija, Gor. Jablane 9, Cirkovec. — 6.) 6 skodelic za kavo: Springer Katarina, Petrova vas 3, Crnomelj. — 7.) Blago za 2 srajci ali blago za plenice: Debeljak Marija, St. Jurij 26, Grosuplje. — 8.) Skleda in dva lonca: Usmiljene sestre, bolnišnica, Crna. — 9.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in molitvenik »Filoteja«: Hafner Anton, župnik, Duplje. — 10.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in molitvenik »Hoja za Kristusom«: Grad Ana, Beričevo 24, Dol pri Ljubljani. — 11.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in kropilnik: Demšar Franja, Slape 19, Devica Marija v Polju 2. — 12.) Kaseta Elida mila F-1: Zorko Olga, Cerklje ob Krki 4.

31. skupina.

V tej skupini so dobili nagrade sledeči:

1.) Blago za 2 srajci, molitvenik »Filoteja«: Samar Ivan, Javornik št. 13. — 2.) Skleda za mesenje kruha: Šlezinger Marija, Javornik 46. — 3.) 6 krožnikov za juho in skleda: Škrjane Frančiška, Duplica 26, Kamnik. — 4.) Ura - budilka: Kern Marija, Jenkova št. 33, Kranj. — 5.) 6 krožnikov in molitvenik »Hoja za Kristusom«: Remus Martin, Oškrc, Kostonjeva. — 6.) 6 skodelic za kavo: Kopriva Terezija, Podgorje 14, Sv. Jurij ob južni železnici. — 7.) Blago za 2 srajci ali

blago za plenice: Grašič Ana, Klanec 19, Kranj. — 8.) Skleda in dva lonca: Vevar Ana, Kosova št. 11, Jesenice, Gorenjsko. — 9.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in molitvenik »Filoteja«: Novak Marija, Železniška ulica št. 1, Jesenice, Gorenjsko. — 10.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in molitvenik »Hoja za Kristusom«: Dekl Marijana, Sv. Jurij ob južni železnici. — 11.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in kropilnik: Hartman Ana, Javornik 204. — 12.) Kaseta Elida mila F-1: Rataj Marija, Kranjčica, Sv. Jurij ob južni železnici.

32. skupina.

V tej skupini so dobili nagrade sledeči:

1.) Blago za 2 srajci, molitvenik »Filoteja«: Frantar Marija, Kovor št. 19, Križe na Gorenjskem. — 2.) Skleda za mesenje kruha: Strniša Alojzij, Kokrica 20, Kranj. — 3.) 6 krožnikov za juho in skleda: Ivana Stern, Huje 6, Kranj. — 4.) Ura-budilka: Vrečar Marija, Huje 27, Kranj. — 5.) 6 krožnikov in molitvenik »Hoja za Kristusom«: Pacek Fani, Gorenja vas 10, Leskovec. — 6.) 6 skodelic za kavo: Jauk Pepca, Limbuš 14. — 7.) Blago za 2 srajci ali blago za plenice: Franciška Baškovič, Veniše 27, Leskovec. — 8.) Skleda in dva lonca: Koželj Franc, župnik, Mala Loka, Velika Loka. — 9.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in molitvenik »Filoteja«: Mlatkovič Marija, Kalce, Naklo 1, Sv. Križ pri Kostanjevci. — 10.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in molitvenik »Hoja za Kristusom«: Dobre Franeka, Kovor 27, Križe na Gorenjskem. — 11.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in kropilnik: Hožjan Stefan, Vodna št. 2, Dolnja Lendava. — 12.) Kaseta Elida mila F-1: Medved Mica, posestnica, Laporje.

33. skupina.

V tej skupini so dobili nagrade sledeči:

1.) Blago za 2 srajci, molitvenik »Filoteja«: Anceļj Marija, Mojstrana 11. — 2.) Skleda za mesenje kruha: Julija Kreuh, Prešernova ulica 1, II. nadstropje, Maribor. — 3.) 6 krožnikov za juho in skleda: Vesel Antonija, Hrib 87, Loski potok. — 4.) Ura-budilka: Hribovšek Antonija, Motnik. — 5.) 6 krožnikov in molitvenik »Hoja za Kristusom«: Pečovnik Marija, kmet-ska hiša, St. Lovrenc pri Mariboru. — 6.) 6 skodelic za kavo: Juvančič Marija, Sp. Lakenc 3, Mokronog. — 7.) Blago za 2 srajci ali blago za plenice: Godnjavec Ivan, Predovičeva 13, Moste-Ljubljana. — 8.) Skleda in dva lonca: Lovro Jemec, Zalog 36, Moravče. — 9.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in molitvenik »Filoteja«: Griben Marija, Kronska 90, Meža. — 10.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in molitvenik »Hoja za Kristusom«: Košar Minka, Drove 13, rudarski dom, Medvode. — 11.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in kropilnik: Novak Marija, Zajasovnik št. 24, Motnik. — 12.) Kaseta Elida mila F-1: Autrata Angela, Ribniška 14, Moste.

34. skupina.

V tej skupini so dobili nagrade sledeči:

1.) Blago za 2 srajci, molitvenik »Filoteja«: Skolber Ivanka, Ormož. — 2.) Skleda za mesenje kruha: Sporn Elizabeta, Predvor 33,

— 3.) 6 krožnikov za juho in skleda: Dragar Franciška, Jakovica 1, Planina pri Rakeku. — 4.) Ura-budilka: Rozman Antonija, Spod. Roje, Sv. Peter v Savinjski dolini. — 5.) 6 krožnikov in molitvenik »Hoja za Kristusom«: Nidorfer Minka, Sešče 60, Sv. Pavel pri Preboldu. — 6.) 6 skodelic za kavo: Sinkovec Filip, Sv. Peter pod Sv. gorami. — 7.) Blago za 2 srajci ali blago za plenice: Poznik Ivana, Vošče 8, Radovljica. — 8.) Skleda in dva lonca: Jurgovec Stanko, Senovo 33, Rajhenburg. — 9.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in molitvenik »Filoteja«: Sek Franja, Radmirje. — 10.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in molitvenik »Hoja za Kristusom«: Semrl Terezija, Planina pri Rakeku 69. — 11.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in kropilnik: Kozjek Katarina, Podreber 14, Polhov gradec. — 12.) Kaseta Elida mila F-1: Cerar Helena, Skrjančec št. 3, Radomlje.

35. skupina.

V tej skupini so dobili nagrade sledeči:

1.) Blago za 2 srajci, molitvenik »Filoteja«: Verderber Martin, Vert št. 5, Stari trg pri Črnomlju. — 2.) Skleda za mesenje kruha: Mica Krumpak, Tekačev 4, Rogaska Slatina. — 3.) 6 krožnikov za juho in skleda: Skubic Marija, župnišče, Ribnica 9 na Dolenjskem. — 4.) Ura-budilka: Klemenšek Helena, Solčava 15. — 5.) 6 krožnikov in molitvenik »Hoja za Kristusom«: Butala Mimica, Stari trg ob Kolpi št. 3. — 6.) 6 skodelic za kavo: Butala Marija, Stari trg ob Kolpi št. 9. — 7.) Blago za 2 srajci ali blago za plenice: Drobnič Anica, Rumanja vas 18, Straža. — 8.) Skleda in dva lonca: Bergant Ivana, Zgornja Luša 15, Selea. — 9.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in molitvenik »Filoteja«: Gostej Jožefa, Zajčja gora št. 73, Sevnica. — 10.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in molitvenik »Hoja za Kristusom«: Klun Franeka, Otavica 7, Ribnica na Dolenjskem. — 11.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in kropilnik: Pegam Marica, Zabrekve 5, Selea. — 12.) Kaseta Elida mila F-1: Smuk Ivan, železničar, Rakek 79.

36. skupina.

V tej skupini so dobili nagrade sledeči:

1.) Blago za 2 srajci, molitvenik »Filoteja«: Ažbe Marija, Pod hrško 6, Ljubljana 7. — 2.) Skleda za mesenje kruha: Fojkar Matilda, Spodnji trg 22, Škofja Loka. — 3.) 6 krožnikov za juho in skleda: Helena Bolha, Ig. — 4.) Ura-budilka: Zihler Anton, Spodnje Bitnje 23, Strazišče. — 5.) 6 krožnikov in molitvenik »Hoja za Kristusom«: Letonja Alojzija, Skorno 28, Šmartno ob Paki. — 6.) 6 skodelic za kavo: Bizjak Alojzija, Celovška cesta 139, Spodnja Siška. — 7.) Blago za dve srajci ali blago za plenice: Bernik Katarina, Sv. Barbara 7, Škofja Loka. — 8.) Skleda in dva lonca: Boh Marija, Studence. Ig. št. 15. — 9.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in molitvenik »Filoteja«: Rus Jožefa, Lipa 5, Struge. — 10.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in molitvenik »Hoja za Kristusom«: Snajder Pavla, Vester 10, Škofja Loka. — 11.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in kropilnik: Logonder Tončka, Črncgrob št. 5, Škofja Loka. — 12.) Kaseta Elida mila F-1: Hribernik Marija, Slatina 13, Šmartno ob Paki.

37. skupina.

V tej skupini so dobili nagrade sledeči:

1.) Blago za 2 srajci, molitvenik »Filoteja«: Jezeršek Anton, Nova cesta 21, Vrhnika. — 2.) Skleda za mesenje kruha: Razložnik Marija, Jelovškova 7, Vrhnika. — 3.) šest krožnikov za juho in skleda: Oblak Betka, Nova cesta 22, Vrhnika. — 4.) Ura-budilka: Oblak Marija, Drenov grič 3, Vrhnika. — 5.) šest krožnikov in molitvenik »Hoja za Kristusom«: Zagar Marija, Planinska 7, Trbovlje II. — 6.) 6 skodelic za kavo: Zevnik Marija, Laporje št. 1, Turjak. — 7.) Blago za dve srajci ali blago za plenice: Ofentavšek Elizabeta, Sv. Tomaž št. 43, Vojnik. — 8.) Skleda in dva lonca: Logar Marijana, Lokarje, Vodice št. 66. — 9.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in molitvenik »Filoteja«: Marija Sporn, Vodice 2. — 10.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in molitvenik »Hoja za Kristusom«: Občinska bolnišnica, Vrhnika. — 11.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in kropilnik: Grebene Leopold, župan, Trebelno. — 12.) Kaseta Elida mila F-1: Sadek Terezija, Sv. Kunigunda, Zreče.

38. skupina.

V tej skupini so dobili nagrade sledeči:

1.) Blago za 2 srajci, molitvenik »Filoteja«: Bezljaj Jera, Vidovdanska cesta, Ljubljana. — 2.) Skleda za mesenje kruha: Filipič Marija, Zirovnica 70. — 3.) 6 krožnikov za juho in skleda: Kosmač Manca, Brod 39, St. Vid nad Ljubljano. — 4.) Ura-budilka: Puš Ivan, Velika Češnjica, St. Vid pri Stični. — 5.) 6 krožnikov in molitvenik »Hoja za Kristusom«: Burger Rozika, Tyrševa cesta 17, Ljubljana. — 6.) 6 skodelic za kavo: Knafelj Marija, Doslovce 24, Zirovnica. — 7.) Blago za 2 srajci ali blago za plenice: Zagar Ivana, Spodnje Gameljne 32, St. Vid nad Ljubljano. — 8.) Skleda in dva lonca: Bukovnik Minka, Pržan 8, St. Vid nad Ljubljano. — 9.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in molitvenik »Filoteja«: Butala Franeka, žen. bolnišnica v Ljubljani. — 10.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in molitvenik »Hoja za Kristusom«: Minarič Ivana, Glince, Cesta IX, št. 12, Vič. — 11.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in kropilnik: Kožar Marija, Zagorica 38, Videm-Dobrepolje. — 12.) Kaseta Elida mila F-1: Cemas Kata, Zilje 28, Vinica.

39. skupina.

V tej skupini so dobili nagrade sledeči:

1.) Blago za 2 srajci, molitvenik »Filoteja«: Loboda Antonija, Dol pri Ljubljani št. 11. — 2.) Skleda za mesenje kruha: Oblak Franja, Gajeva 3, dvorišče, Ljubljana. — 3.) 6 krožnikov za juho in skleda: Strniša Luis, Rožna dolina cesta I, št. 21, Ljubljana. — 4.) Ura-budilka: Kopac Alojzija, Poljanska cesta, Ljubljana. — 5.) 6 krožnikov in molitvenik »Hoja za Kristusom«: Vrhove Jerica, Fondove hiše, Ljubljana. — 6.) 6 skodelic za kavo: Pogačar Ivanka, Miklošičeva cesta 10, Ljubljana. — 7.) Blago za 2 srajci ali blago za plenice: Marija Lusner, Domžalska cesta 13, Ljubljana. — 8.) Skleda in dva lonca: Tome Alojzija, Florjanska ul. 35, Ljubljana. — 9.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in molitvenik »Filoteja«: Otroška bol-

nišnica, Stara Pravda, Ljubljana. — 10.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in molitvenik »Hoja za Kristusom«: Alojzij Modic, Velika Colnarska 8, Ljubljana. — 11.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in kropilnik: Jurea Marija, Poljanska c., Ljubljana, Jozefinum. — 12.) Kaseta Elida mila F-1: Mlekuš Ana, Poljanska cesta, Ljubljana, Jozefinum.

40. skupina.

V tej skupini so dobili nagrade sledeče:

1.) Blago za 2 srajci, molitvenik »Filoteja«: Rev. M. J. Golob, 450 Pine St. Bridgeport, Conn. Ame-

rika. — 2.) Skleda za mesenje kruha: Mezek Kati, Circhina, Italija. — 3.) 6 krožnikov za juho in skleda: Pajnič Marija, Mandli št. 18, Plešče, Plešče. — 4.) Ura-budilka: Brelih Terezija, Sebeglie št. 79, Circhina. — 5.) 6 krožnikov in molitvenik »Hoja za Kristusom«: Fornasari Emilija, Vertoiba 142, Gorizia, Italija. — 6.) 6 skodelic za kavo: Skol Frančiška, Ružinski, Medveščak 78, Zagreb. — 7.) Blago za 2 srajci ali blago za plenice: Oberstar Ignacij, Razlogre, Črni lug. — 8.) Skleda in dva lonca: Peršič Julijana, Ravne 1, Cernizza Goriziana. — 9.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in molitvenik »Filoteja«: Koren Ivan,

Podkraj 55, Zolla, prov. Gorizia, Italija. — 10.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona, molitvenik »Hoja za Kristusom«: Mlakar Marija, Semenšte Kaptol 29, Zagreb. — 11.) $\frac{1}{2}$ kg Radiona in kropilnik: Anton Grdina, Cleveland, Ohio, USA, 1053 East 62, nd. Street. — 12.) Kaseta Elida mila F-1: Zelenjak Alojzija, Filipovića Ivana 17, Zagreb.

20 glavnih nagrad, žrebanih med vse naročnike!

1. nagrada: šivalni stroj — naročnik 4 pri Kosmač Juliji, Mrzli vrh 4, Ziri.

2. nagrada: radijski aparat »Orion« — Papež Ignacij, Višnje št. 37, Zagradec.

3. nagrada: dvokolo »Wol-sit« — Obolnar Brigita, Dolna vas 12, Vel. Loka.

4. nagrada: dvokolo »Wol-sit« — sestra Pulherija Gorenec, hiralnica, Ptuj.

5. nagrada: dvokolo — Frlic Nežka, Žirovski vrh, Ziri.

6. nagrada: dvokolo — Jagodic Rotija pri Jagodic Ani, Podgora 16, Dol pri Ljubljani.

7. nagrada: a) blago za žensko obleko; b) molitvenik »Filoteja« — Zupanc Marija, Cesta na Golnik 2, Kranj.

8. nagrada: a) blago za žensko obleko; b) molitvenik »Filoteja« — Zupanc Urška, Senovo št. 46, p. Rajhenburg.

9. nagrada: a) blago za žensko obleko; b) molitvenik »Filoteja« — Šolske sestre, Marijin dom, Naklo pri Kranju.

10. nagrada: a) blago za žensko obleko; b) molitvenik »Filoteja« — Ambrožič Ana, Žirovnica 27.

11. nagrada: a) blago za žensko obleko; b) molitvenik »Filoteja« — Zupni urad Cerklje pri Kranju 232.

12. nagrada: a) blago za žensko obleko; b) molitvenik »Filoteja« — Rožič Alojzija, pri Marijini družbi pri Uršulinkah v Ljubljani.

13. nagrada: a) blago za žensko obleko; b) molitvenik »Filoteja« — Presnik Jožefa, Zdole.

14. nagrada: a) blago za žensko obleko; b) molitvenik »Filoteja« — Nakrst Franca, Planjava št. 20, Lukovica.

15. nagrada: a) blago za žensko obleko; b) molitvenik »Filoteja« — Mlakar Janko, Tržaška cesta 24, Ljubljana.

16. nagrada: a) blago za žensko obleko; b) molitvenik »Filoteja« — Hrovat Elica, Gospo-svetska 19, Jesenice, Gorenjsko.

17. nagrada: a) blago za žensko obleko; b) molitvenik »Filoteja« — Zmrzlikar Peter, Hrastje, Kranj.

18. nagrada: a) blago za žensko obleko; b) molitvenik »Filoteja« — Pevec Marija, Ponikva ob juž. žel.

19. nagrada: a) blago za žensko obleko; b) molitvenik »Filoteja« — Klemen Rozalija, Sidole št. 6, Šmartno v Tuh.

20. nagrada: a) blago za žensko obleko; b) molitvenik »Filoteja« — Pižmoh Marija, Trstenik, p. št. Rupert pri Mokr.

pisov in za dela krščanske ljubezni do bližnjega. Zato bodo blago dobrotnico pogrešali mnogi siromaki, ki jih je podpirala, nešteti žalostni in obupani, ki jim je z materinsko besedo, še bolj pa z materinskim pogledom vlivala tolažbe in poguma v težke boje življenja. — Poslovilni govori so bili v cerkvi in

ob grobu, kjer so vsi govorniki rajno prednico M. D. postavljali za zgled tovarišicam. Končno se je od drage sosesre poslovila prednica Marijine družbe in je zaključila z besedami: »Zbogom, draga sestra, na snidenje nad zvezdami!«

Sveti obredi

K sv. križevemu potu

Ce je sv. rožni venec naša skupna družinska molitev, je bil pa vsaj prejšnje čase sveti križev pot skupna župnijska pobožnost. Popoldne po službi božji se naše cerkve niso takoj spraznile, precejšen del župljanov je ostal še v cerkvi pri križevem potu. Tiste dni smo poznali moše, ki so vsa premišljevanja sv. Leonarda Portomavriškega znali na pamet. Večinoma so se tudi pri podružnicah zbirali verniki k pobožnosti križevega pota. Kot nekdanji cerkljanski kaplan se še dobro spominjam, da so se starejši ljudje šmartinske soseske redno vsako nedeljo zbirali v ondotni podružnici k tej lepi pobožnosti. Če je bil pa križev pot skozi vse leto priljubljena ljudska pobožnost, je pa v postnem času kakor na novo zaživela zlasti tam, kjer so imeli tako imenovane »Kalvarije« v bližini. Vsa loška okolica se je v trumah zbirala na Hribcu, okrog tiste tako prijazne, v smrečje odete cerkvice tam nad Puštalom, ali kamniška okolica na znani in priljubljeni Kalvariji. In vse te množice so zares z dušo in z ljubeznijo obiskovale postaje in se udeleževale te lepe pobožnosti. Tu so prepevali »Daj mi Jezus, da žalujem«, tam druga truma je odpevala z »Oh, pridite, stvari«, vmes se je razlegalo Leonardovo besedilo: premišljevanje sv. križevega pota, za spemembo pa še žalostni del svetega rožnega venca.

Danes pa...

Obiskovanje Kalvarije je postalo marsikje, da se izrazim z moderno besedo, za marsikoga čisto navaden »luksus«. Obiskovalci pridejo in obletajo z vso naglico postaje križevega pota, poropotajo rožni venec kakor na mašino, brez vere, brez ljubezni, brez iskric resnične pobožnosti... Potem pa k »štantom«, kar je morebiti še najnedolžnejša zabava, in še kam drugam, kjer vse lepe misli, nabrane med pobožnostjo križevega pota, zamrznejo in se posuše.

Kaj pravite, od kod to? »Sovražnik je to storil,« bi rekli s sv. evangelijem. To je sad verske mlačnosti, sad protiverske gonje, ki je na piko vzela razne ljudske pobožnosti in jih po svoje bolj ali manj prikrito smeši in ponižuje.

Kvišku srca — imamo jih pri Gospodu! S temi besedami bi rad povabil naše verno ljudstvo k oživiljenju in k poživljenju naših nekdanj tako priljubljenih ljudskih pobožnosti. Naj ne bo o sv. postnem času več prazna beseda:

Daj mi, Jezus, da žalujem,
smrt, trpljenje objokujem,
ki ga, Jagnje, si prestal,
greh izbrisal, milost dal...

J. L.

To-le je pa prav za vse!

Teh-le 10 navodil (osebnih obredov) se držimo, prav kakor bi bila naravnost od Boga dana, pri službi božji:

1. Ko prideš v cerkev, se res dotakni s prstom blagoslovljene vode v kropilniku in se pravilno pa lepo in počasi pokrižaj.

2. Preden sedeš v klop ali greš mimo velikega oltarja ali vstopiš na svoj prostor, pripgni koleno do tal, ne da bi se zopet pokrižal.

3. Ko mašnik pristopi, vzemi v roke molitveno knjižico ali molek, napravi namen, da se hočeš udeležiti vseh sadov svete daritve in da hočeš z mašnikom darovati.

4. Med sveto mašo bodi združen v molitvah z mašnikom. Ne prehitvaj, ne zaostajaj. Poglej večkrat na oltar, pazi zlasti na glavne dele in bodi zbran posebno pri darovanju, povzdigovanju in obhajilu.

5. Če stojiš, stoj pokonci in lepo; kadar klečiš, stori to v znamenju spoštovanja in pobožnosti.

6. Pobožno, zbrano in pravilno smo pri sveti maši, če zraven ne le molimo, ampak »če mašo molimo«, t. j. če z mašnikom sodelujemo in se molitve naše vsaj v bistvu ujemajo z mašnikovimi, posebno pa, če smo med mašo tudi obhajani. Če svetega obhajila v resnici ne moremo prejeti, skrbimo, da se združimo z Jezusom vsaj v duhu. (Duhovno obhajilo.)

7. Cerkevno petje je dvojna molitev, seveda če pazimo, kaj zraven izgovarjamo. (Pomen ljudskega petja!)

8. Nadomestilo ljudskega petja je skupna, glasna molitev, ki bodi zbrana, presrečna, enoglasna.

9. Pazi, da ne motiš skupne pobožnosti in zbranosti med sveto mašo in pridigo ne s kašljanjem ne z nepotrebnim hrkanjem, še manj s klepetanjem ali smehom.

10. Ob koncu se zopet spoštljivo pokloni Jezusu v tabernaklju in pripogni desno koleno do tal. Ne sili z naglico proti izhodu, da ne povečuješ gneče. Bolj ko se verniki gnetejo okoli vrat, bolj se vse zagozdi. Najhitreje se cerkev izprazni, če gre vse polagoma, vrsta za vrstjo. — Dokler mašnik ne zapusti oltarja, naj verniki ostanejo na svojih mestih.

L I S T E K

Carstvo brezbožnikov

Spisal P. Croidys. Prevedel Fr. G.

II. poglavje.

Skrivnost velike reke.

Balta je bila velika vas, ki jo je od enega konca do drugega sekala zelo široka ulica, obrobjena z lesenimi pritličnimi hišami, pokritimi z velikimi ostrokotnimi strehami in stoječimi precej daleč narazen.

Pred boljševiško revolucijo je bila Balta zelo premožen kraj. V njej ni bilo samo ribičev, ki so dobro živeli vsled obilice rib v Dnjestrju, ampak tudi kmetje, ki so jim pšenična polja izvrstno plenjala. V tistih časih ni bilo siromaka v vasi, ljudje so si lahko privoščili, živeli so ko vrabci v prosu.

Sedaj pa je Balta umirala v siročini in zapuščenosti. Na pročeljih nekaterih izb so se brale stare črke, napol zabrisani napisi mesarja, trgovca, rokodelskih delavnic, ki so klicali v spomin čas, ko se je vsak po svoje smel lotiti posla, si izbrati obrt ali trgovati. Sedaj je iz vsega tega gledala zapuščenost, neurejenost in žalost. Marsikatera hiša je bila brez vrat, kakor mnogo oken brez šip. Okoli trhle-nečih izb, kjer so včasih cvetice in grmiči razgrinjali svoje svetle in vesele barve, je pogajala od sonca porjavela trava.

Razcapani otroci, suhi, da so se človeku smilili, so se podili po ulicah. Nisi videl drugega kakor cunje in beračijo. Tu pa tam še kaka čedna ruska jopa, prav snažen robec navzkriž privezan čez modrc brez madeža in brez luknje; to so bili nekdanji premožni. Blesteče jope, lepi svetli škornji, nove kape so bile samo za »tovariše« boljševike, ki so po načrtu izmозgavali to krvavo revščino. Srečaval si tudi deklino, pisano oblečene, da ti je oči klalo; to so bile žene in hčere sedanjih

gospodarjev. Ti in te so nosili polne obraze, okrogla lica in lepo oblikovana telesa; iz obrazov jim je gledalo zdravje, moškim tudi znak pijanstva, tista opekasta barva, ki jo daje nezumno uživanje vodke.

Nad hišo sovjeta je vihrala rdeča zastava s srpom in kladivom.

— — — — —
Trije jezdec i z oprtanimi dolgimi sulicami so gnali konje v skok po veliki baltski ulici. Glas, ki ga je delalo topotanje kopit po kamenju, se je zdel neznansko ojačen v pogrebni tihoti mrtve vasi. Nekaj starih kmet i c, ki so čepele pred vrati svojih izb, kakor bi imele mrtvico, otopelih od siročine in stradanja, je imelo vendar še dovolj moči in prisebnosti, da so brž stopile v hišo.

Vse se je poskrilo. Ali ti jezdec i, ki so prihajali ko v naskoku, niso napovedovali zopet kakega preganjanja? Zopet kakega varnostnega pohoda na povelje Odese? Bo treba znova gledati v vsaki hiši, kako vdirajo vanjo oborožene zverine, jim pustiti, da stikajo po predalih omar, kjer so bile samo še cunje, privzdigujejo strgane ponjave, brskajo po kadunji, kjer je bil včasih kruh, preiskujejo kleti, se dreve po praznih kaščah v popolnoma slepem upanju, da odkrijejo star carski srebrnik ali zlatnik? Ali so morda prišli, ker bodo naslednji dan pričeli mlačev in kot po navadi obkolili s pasom konjice, da bi žito ne uhajalo na ravan v skrivnostna skrivališča, samo nekaterim kmetom znana?

Naši trije jezdec i so se ustavili pred zelo veliko, živordečo poslikano izbo, ki je bila včasih gostilna. To je bila hiša Gregorija Šubina. Jasno, da je izbral zase najlepšo in naj-

večjo v vasi. Nič ni bilo dovolj prostorno za predsednika vaškega sovjeta.

Sovjet je bil sestavljen iz desetih mož, ki so bili vsi vpisani v stranko, znani revolucionarji, ljudje, zreli za vislice. Imel je vso oblast; upravljal je vas, nadzoroval poljedelsko zadrugo kolhoz, ki mu je bilo po zmagi rdeče revolucije v Ukrajini izročeno v Balti kakor v vsaki drugi vasi vse polje, nekdanji lastniki premožnih kmetov in plemenitaških družin. V Balti je zemlja pripadala kmetom. Prvi med njimi je bil Aleksej Andrejev.

Šubin ga je imenoval za predsednika kolhoza, da si je bil na sumu, da je proti boljševikom; toda samo on je bil zmožen voditi delo zadruga. Ljudski komisar Nikolaj Rišin, poslan v Odeso po izvršilnem odboru USSR, je od Šubina posebno to zahteval, da bi pšenično polje veliko donášalo.

Po zaslugi Alekseja Andrejeva je bil donos vedno dober; zato so ga pustili precej pri miru. Ker ga ni mogel nadomestiti, ga je Šubin, glava sovjeta, trpel.

Gregorij Šubin je tudi razsojal pravico, ki jo je največkrat izvrševal z revolverjem. Vodil je sovjetovo prodajalno, tržnico, ki je nadomestovala trgovino, kakršne so po svobodnih deželah, kjer bi kupec za potrošne nakaznice moral dobiti, česar mu je bilo treba za življenje in za prehrano, dočim so največkrat te sovjetske prodajalne bile brez vsega, ker so se voditelji USSR zanimali zgolj za zalaganje sovjetskih trgovin po mestih.

Šubin je kosil. Žena Natalija Petrovna mu je pravkar postavila na mizo skledo krasnih rib, vzeti od plena, ki je bil poslan v Jasko, po načelu: »kdor more, ta sme«, ki se ga drže mali in veliki sovjetski uradniki, pa mali še bolj kakor veliki.

Zraven skleda z ribami je bil lep hlebec belega kruha. Natalija ga je pekla sama iz moke, ki jo je predsednik sovjeta izmikal v

Stolnica v Zaragozi,

sloveča božja pot na Španskem. (Glej spis: »Tri bombe« str. 71.)

sovjetski trgovini kakor steklenice vodke, konserve, obleko, kakor vse, kar je potreboval.

Več krepkih požirkov žganja je po jutru, ki ga je prebil na reki, Šubinu še bolj užgalo barvo. Bil je dobre volje.

Natalija je stregla svojemu gospodu in gospodarju. Niti sledu revščine, trpljenja, nemira ni bilo na njenem okroglem in rdečem obrazu. Človek bi si s težavo predstavljal, da je dekle pred šestimi meseci, ko je Gregorij Šubin nenadoma prišel po njo k očetu, da si jo vzame za ženo, z grozo zapuščalo očetovo hišo, da se je s smrtjo v duši dalo zavleči v hišo sovjeta gledat, kako postane kakor blago last strahovitega gospodarja Balte.

Vdala se je v novo usodo.

Veliki petek.

Namah je spoznala obilje, dočim je od mladih nog slišala zgolj tožbe sestradancev in bila priča obupu ljudi, ki so vse zgubili. Telo, duh in srce so se brž privadili novemu življenju. Šubin se ji je kazal manj surovega, kakor se je bala. Da je le imel jesti in piti, pa je bilo mogoče shajati z njim. Natalija je seveda morala prelomiti vezi s svojo družino, kajti njen oče je nekdanj nosil puško v Denjikinovi armadi proti rdečim. Toda Šubin ji je ponavljal vsak dan, da je družina prav tako kakor vera prazna vraža, da imata mož in žena samo eno družino, sovjetsko državo. Dobra hrana, pozimi dobro zakurjena hiša, nove obleke in lepo blago z živimi rožami namesto sirotnih cap, škornji, ki jih njene bose noge niso poznale, koketnosti, ki Šubinu niso bile nevšečne, stekleničica dišave, ki jo je mož zdaj pa zdaj vzel v sovjetski trgovini: vse te zadovoljitve, sladkosti, zabave so končno spremenile Natalijinega duha. Tudi ona se je začela kakor njen mož imeti za nekaj višjega in videti v boljševizmu resnično presenetljive prednosti.

O komunizmu ni vedela več kakor vojaki s sulicami, ki so pravkar poskakali s sedel in se pripravljali, da stopijo v hišo; toda sodila je, da ima nauk v dejanju dobrih platí, saj je jedla do sita, nosila lepo obleko in ni več slišala stokanja okoli sebe.

Ni samo ona v Balti sprejela komunizma. Korist in strah sta povzročila več kakor en odpad. Karamzin, Šubino-va desna roka, ni bil nihče drugi kakor nekdanji cerkovnik popa, ki je izginil. Postal je eden najbolj divjih brezbožnikov, brez dvoma zato, da bi bolj spravil v pozabo svojo preteklost. Šubinu mu je poveril skrb za red in svojo službo je opravljal s silovito vnemo.

Aksakov je bil sin kmeta, nekdanjega veljaka; bil je nekoliko izobražen in je pričakoval, da ga danes ali jutri pošljejo v Odeso k ljudskemu komisarju Nikolaju Rišinu, možu, čigar samo ime je spravljalo v trepet Ukrajino in ki je bil doma prav iz Balte.

Šubinu ni bilo po godu, ko je videl vstopiti moža v sivem plašču in z astra-hanko na glavi. Ni maral, da bi ga kdo motil pri jedi, posebno še, ker je Natalija k ribam dodala izvrstno kaviarjevo omako. Zato je surovo vprašal vojaka:

»Kaj bi rad, tovariš?«

»Pravkar smo zalotili na bregu dva ribiča, ki sta imela košaro polno rib z očitnim namenom, da jo odneseta domov!«

Šubin je treščil s pestjo po mizi.

»Kar mi tvežiš, je nemogoče, ker sem bil sam zraven, ko so izlagali ribe! Niti ene ribe, če bi bila ne vem kako majhna, ni nihče izmaknil, ko pa je namenjena vrlim tovarišem v Jaski. Te na primer, ki jih vidiš tu v skledi, so bile zamenjane za lepo število nakaznic,« je dejal, videč, da je vojak švrknil z očesom po mizi.

To je bila laž, da ne zlepa take; toda Šubin je bil nezaupen kakor vsi boljševiski uradniki; vedel je, da ga lahko vsak hip kdo zatoži, in je mislil, da je dobro, če se zavaruje s tem, da opraviči celo pred vojakom, kako da so na njegovi mizi ribe.

»Dva sta,« je povzel suličar. »Kaj naj naredimo z njima?«

Šubin se je zbal, da bi se zdelo, da premalo strogo postopa. Slabe volje je rekel Nataliji:

»Osedlaj mi konja!«

»Ni treba, tovariš predsednik! Tatova sta v malem pristanu poleg baltskih čolnov.«

»Poleg čolnov? Kako sta nesrečnika mogla prevariti mojo čuječnost! Drago mi bosta plačala! Pošljem ju v odeške ječe!«

Nataknil je čepico z zvezdo in šel, ne da bi črnil besedico Nataliji, ki je zaradi mo-ževe nevolje postala trda ko žebelj. Mlada žena je odšla v kuhinjo tesnobno se vprašujoč,

kako ohrani jed, ki jo je s toliko skrbjo pripravila, toplo, ne da jo posuši.

Šubin je šel s temnim obrazom pred tremi jezdeci.

Dasi je bil visok, se je zdelo, da je majhen, da ga dolgini na konjih postavljajo v senco. Čutil se je brez veljave in bil zato še bolj razkačen. Zakaj ni ubogal prve misli. Tisti trapasti vojak ga je polomil, ki mu je svetoval, naj gre peš!

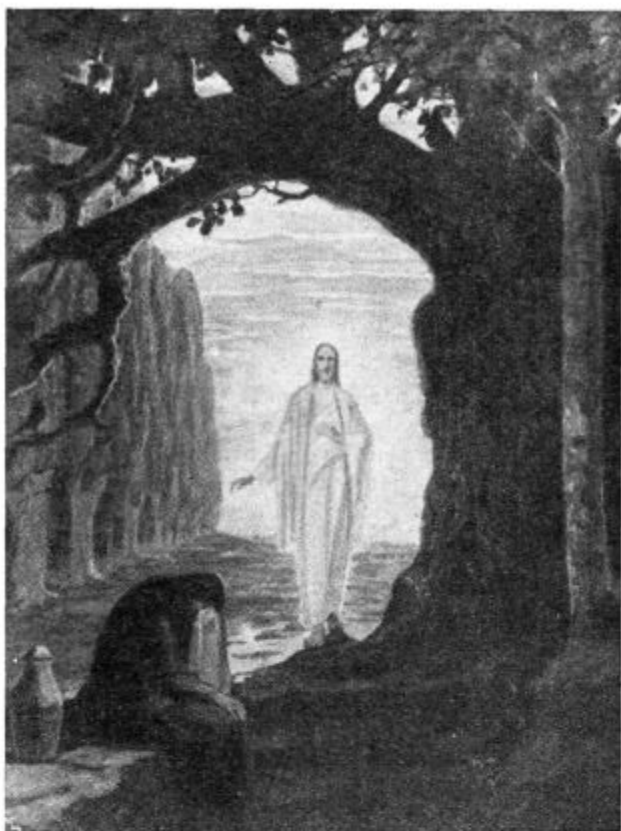
Krilov in Olgopor sta z glavo med rokama pričakovala, da se odloči njuna usoda. Vedela sta, da so šli po Šubina, in od tega trenutka sta bila posvečena počasni smrti v odeških ječah. Govorila nista. Toda v dnu srca sta bila odločena umreti rajši pri tej priči, kot prenašati kakor toliko drugih kmetov z ukrajinske ravnice počasne muke umiranja v podzemeljskih grajskih luknjah. Ker sta bila nekdanj Denjikinova vojaka in še vedno na sumu, da sta proti revoluciji, sta eden in drugi vedela, da nimata pričakovati nobene milosti.

Če bi bila sama brez družine, bi še klicala smrt, da bi bilo konec neznosnega življenja. Toda bila je še žena, otroci. Doslej sta bila svojima družinama živa branika, res kaj šibka, pa branika vendarle. Uspevalo jima je, da sta za silo skrbela za življenje, ker sta prejemale za ribe potrošne nakaznice in včasih odnesla košaro rib. Toda kaj bo z njunimi, ko bodo prepuščeni lastnim močem. Olgopor je mislil na svojih šest otrok. Ali jih bo lakota pogнала, da pojdejo množit vojsko otrok brez družine, ki so se klatili v tolpah po poljih in se preživljali z ropom in s krajo in ki so jih bolj ševiki, da bi se jih znebili, preganjali in pobijali kakor pobijajo divje prasce, kadar prihajajo v vasi? Take tolpe malih tatov so bile okoli Jaske in okoli Odese; živeli so v brlogih kakor živali.

Občutek njih revščine in stiske je moža tiščal k tlom.

Okoli njiju so se sedaj vojaki tiho razgovarjali. Nekateri so dremali. Konji so z rumenimi zobmi lovili redko travo. Reka je klotaje in šumno brzela. Tenke sence vrb, ki jih je majal vetrič, so se zibale kakor metulji po bleščečem pesku obrežja.

Ko sta Krilov in Olgopor videla prihajati Šubina z od jeze spačenim obrazom, sta vstala. Zgrabila ju je besnost, ki sta vedela, da je brez moči, in neubranljiva želja, da bi sko-

Jezus se prikaže Magdaleni.

»Marija (Magdalena) pa je stala zunaj pri grobu in jokala... Ko se je obrnila, je videla Jezusa, pa ni vedela, da je Jezus. Jezus ji reče: 'Žena, kaj jokaš? Koga iščeš?' Misleč, da je vrtnar, mu pravi: 'Gospod, če si ga ti odnesel, povej mi, kam si ga položil, ga bom jaz vzela.' Jezus ji reče: 'Marija!' Ona se obrne in mu reče: 'Raboni!', to se pravi Učenik.«

čila zgublencu za vrat. Z žarečimi očmi sta otipavala obraz predsedniku sovjeta. In Šubinu, ki se je navadno tako zanesel nase, tako izzivajoče gledal, je bilo zaradi tega nekoliko nerodno.

»Cucka,« si je govoril, »sta me prosila, da bi ostala v čolnu s pretvezo, da ga bosta zatikala, pa sta samo hotela svojo tatvino na varno spraviti!«

Bil je odločen pokazati se neizprosnega nasproti možema, ki sta ga navlekla.

»Tu sta ribiča, ki smo ju prijeli, ko sta ob reki šla skrivat ukradeno košaro rib,« je rekel načelnik jezdecev, obračajoč se k Šubinu. »Naredi z njima, kar hočeš. Mi bomo stopili na konje, nadaljevali obhod in šli ob reki navzdol.«

»Močno vrv, pa zvezati zločinca in eden tvojih konjenikov, 'tovariš narednik', naj ju odvede v hišo vaškega sovjeta. Potem bo moja stvar, da bo pravici hitro zadoščeno!«

(Dalje.)

Poglejmo k Američanom

(Vtisi s potovanja.)

Radi bi videli Ameriko in radi bi se razgovorili z domačini, ki jih je borba za vsakdanji kruh pognala čez široko morje, pa ni mogoče. Tako sem z vami vred tudi jaz govoril, dokler se mi ni posrečilo, da sem tam poleti te sanje mogel vendarle uresničiti.

Dobil sem nenadno sporočilo od svojega brata v Ameriki: »Karto boš dobil. Le bodi pripravljen!« Ni kazalo pomišljati. Odločitev je tu; treba se je opremiti za to dolgo pot. Prejšnja leta, ko sem se šel nekoliko dalje razgledovat, kako ljudje žive in kako se tudi našim izseljencem godi, ni bilo posebnih težav s potnimi pravicami. Topot sem pa bil prisiljen izreči šalo, da se v Ameriko skoraj težje pride kot v nebesa. Če bi se namreč vsak za svoje zveličanje vsaj toliko potrudil in vsaj toliko žrtvoval kot za potovanje v Ameriko, bi menda nobenemu ne spodletelo.

Pravice sem dobil — pa tudi dobro tovarišijo. Zato tudi drage »Bogoljubovce« povabim, da se pridružijo tej tovarišiji, v kateri sva dva duhovnika: g. beneficiat Oven Jože iz Št. Vida pri Stični in jaz, en lekarnar, en učitelj, en gostilničar, ena posestnica in en žebljarski podjetnik. Pisana družba, kaj ne! Toda reči moram, da je bila res vseskozi složna, da, vzorna. Enih misli smo bili in enega duha, kar je pri potnikih menda bolj redko. Prezreti pa ne smem še dveh ameriških Slovenk, ki sta se vračali v novo domovino. Tudi ti dve sta se pridružili našemu krožku.

Tako smo se sešli na ljubljanskem kolodvoru v začetku julija 1939. Direktni voz do Pariza je bil prenapolnjen. Zasedli smo nekateri kar prostore II. razreda, kjer se nam je posrečilo mirno počivati brez doplačila skoraj do Innsbrucka. Potem smo se pa preselili v tretji razred, ko je bilo že dosti prostora. Tudi ti vozovi so udobno urejeni.

Kaj posebnega na tej vožnji z vlakom nismo doživeli razen to, da nas je na pariški postaji del Est sprejel tudi nekak zastopnik »Putnika« s sokolskim znakom na prsih. — Ne vem, ali je bil tako naiven, da je mislil, da znajo po svetu potovati samo ene vrste ljudje, ali pa je hotel nagajati v tujini. V vsakem primeru bi bilo bolje, da bi na tuji zemlji s svojim znakom ne žalil in ne izzival drugače mislečih. Pa pojdemo rajši naprej, da bomo čimprej kaj bolj veselega doživeli in videli!

Prenočili smo v Parizu. Na vsej dolgi poti je kazilo našo ubranost samo to preno-

čišče. Slabo je bilo in ne poceni. To je hotel »Chemin de Fer« pri kolodvoru »del Est«.

Zjutraj se odpravimo na vlak, da nas odpelje v L'Havre, v 300 km oddaljeno pristanišče, kamor vozi tudi poseben vlak francoske prekoceanske linije, a samo s prvim in drugim razredom. Med potjo smo se priporočali sv. Tereziji Deteta Jezusa, ko smo se peljali v smeri Lisieuxa, kjer počiva njeno truplo. Vlak pripelje prav v pristanišče. Služabništvo odnese prtljago na ladjo v kabino, katere številko ima vsak potnik označeno na listku.

Po prijaznem pregledu naših potnih pravic so nas odpeljali na največjo ladjo francoske linije »Normandie«, ki ima okrog 80.000 tonaže ter meri 314 m v dolžini, 37 m po širini, višino pa je bilo težko določiti, ker je velik del ladje v vodi; vendar devet nadstropij se vidi. S krova smo občudovali prelepo ozadje havreške luke, ki je nekoliko podobna našemu Trstu s prelepimi terasami. Tisočera množica je pozdravljala odhajajoče. Mogočen vtis so napravile na nas vojne ladje, ki so se gibale po luki, in nič manj tudi razbitine velikanske ladje »Paris«, ki je bila letos pomladi skrivnostno zažgana.

Zdi se, da prav zastran teh skrivnostno uničevalnih sil tudi naš parnik-velikan ni šel na dolgo pot 5700 km čez Ocean brez spremstva vojnih ladij.

Na angleški obali Southampton smo srečali močne utrdbe, vendar nismo še dosti mislili, da bi nas moglo kaj presenetiti. Ohranili smo dobro voljo še tedaj, ko je bilo treba tudi morskemu poganskemu bogu Neptunu davek dajati z oddajo »gruntov« zaradi morske bolezni.

Kakšno je bilo življenje na našem parniškem »otoku«? Na takem »kolosu« se živi dokaj udobno. Doživeli smo tudi mnogo spodbudnih dogodkov in prizorov, ki napravijo na katoliškega potnika najboljši vtis. Omenjam najprej to, da je vsak dan priložnost za sveto mašo, ki se opravlja v tretjem razredu v salonu, kjer se vse potrebno sproti pripravi. V drugem razredu je kar stalno postavljen oltar v pisalnem salonu, ki se čez dan lepo zakrije. V prvem razredu pa je čudovito lepa in umetniško okrašena kapela, ki ima celò orglje, klopi, križev pot v lepih marmornatih stenah; na oltarju pa je tudi tabernakelj, ki hrani Najsvetejše takrat, kadar je med potujočimi kakšen škof ali kardinal.

Za mašo poskrbi ladijsko vodstvo kar najlepše: Čas sv. maše objavi v svojem vsakdanjem časopisu, ki ga vsak dan tiska na ladji; objavljeno je tudi na posebni oznanilni deski na prometnem delu vsakega razreda. Poseben sluga mora vse, kar je treba za mašo, oskrbeti. Seveda mora imeti duhovnik posebno dovoljenje od cerkvene oblasti, da sme med vožnjo na morju maševati.

Nekaj prav posebnega doživlja duhovnik, ko opravlja sveto daritev na odprtem morju in moli za srečno plovitbo. Verniki, ki se udeležijo sv. maše, se spodbudno vedejo. Samo enkrat je bilo treba posebej posredovati za mir, ko so bile v salonu neke Sare — židinke; treba jih je bilo odstraniti. Posebno lepo pa je ob nedeljah dopoldne, ko že ob 8 na 10 začno po zvočnikih zvoniti vatikanski zvonovi in vabiti vernike k službi božji v vse razrede. Mnogi so se udeležili in niso preslišali tega glasu; od ladijske posadke pa ni bilo videti kakega zastopstva, kaj šele večjega števila uslužbencev, dasi jih je bilo na ladji več kot potnikov. To je napravilo zlasti na duhovnika mučen vtis. Morda so pa imeli za to tudi važna opravičila? Gotovo pa ne vsi.

Do duhovnika so na parniku izredno vljudni in postrežljivi. Nikjer ne slišiš kake prezirljive besede, kot je tu in tam pri nas navada. Kdaj bomo doživeli, da bo tudi pri nas zavladovala ona srčna izobrazba, ki jo opazujemo v tujih krajih!

V informacijskem uradu drugega razreda sem videl viseti na odličnem mestu celó sliko papeža Pija XII.

Prav tedaj je potoval na »Normandiji« tudi kanadski kardinal Villaneve iz Quebeca; vračal se je iz Rima, in sicer šele od papeške volitve. Bival je v prvem razredu. Neko popoldne pa naju z g. Ovnom iščejo ladijski uslužbenci z naročilom, da je eminenca kardinal Villaneve povabil vse duhovnike in tudi naju v avdienco. Hitela sva, da se za ta sprejem primerno preoblečeva. Ko sva vstopila v salon, so bili že drugi duhovniki okrog kardinala zbrani. Kar zavzela sva se, ko sva opazila to izredno domačnost pri vseh. Kardinal je nama odkazal odlično mesto blizu sebe. Duhovniki so bili večinoma iz Amerike. Prvič sem doživel ameriško domačnost in demokratično uslužnost, ki izvira iz pravega krščanskega in demokratičnega duha. V tej družbi je bil tudi provincijal poljske frančiškanske province v čikaški škofiji. Močno je pohvalil slovenske frančiškane, ki delujejo po Ameriki.

Da ne pozabim, omenim kar tu neko novo presenečenje ob vožnji na poti v domovino. Ko sva se z g. Ovnom vračala iz Amerike, sva imela skupno kabino. Dali so vsakemu nad posteljo lep križ; tako sva se čutila še bolj domača.

(Dalje.)

Iz življenja Cerkve

Nova zaobljubljena cerkev v Lurdu. Francoski škofje so za božične praznike razposlali pastirska pisma svojim vernikom s prošnjo, naj se vsi v sedanji vojski izročijo varstvu Matere božje. Verniki pa naj obenem napravijo zaobljubo, da hočejo v dokaz zupanja, vdanosti do nebeške Matere sezidati na največjem božjepotnem kraju — v Lurdu — Brezmadežni veliko cerkev, ki bo vredna Kraljice miru. Stavba naj bi se začela zidati takoj, da le preide bič vojske.

Dvojno čudežno ozdravljenje. Listi veliko pišejo o nenadnem ozdravljenju španske rojakinje v Zaragozi. Ustanoviteljica družbe »Misijskih sester Jezusa in Marije«: Pilar Isquierdo Alberzo je bila že 12 let slepa in hroma. 10. januarja 1940, ko je bila v njenem stanovanju sv. maša in je prejela iz rok p. Liberio Portoles-a sveto obhajilo, je kar naenkrat

čutila, da je zdrava. Luč oči se ji je povrnila. Cerkevna oblast je naročila zdravnikom, naj ves dogodek preiščejo.

Osirotele župnije. Na Francoskem je sedaj mnogo župnij, kjer ni nobenega dušnega pastirja, ko je toliko duhovnikov poklicanih v vojno službo. V Parizu so ustanovili sedaj poseben urad, ki zbira sredstva in skrbi, da se pošljejo duhovniki vsaj ob nedeljah in praznikih na izpraznjene župnije in tam opravijo službo božjo. Sveti oče Pij XII. je pohvalil z lastnoročnim pismom to plemenito vnemo, ki priča, kako na Francoskem cenijo sveto mašo.

Jasni se. Na Francoskem so šele zadnji čas spoznali nevarnost, ki je pretela od takajšnjih komunistov. Francoska zbornica je zato s 521 proti 2 glasovoma sprejela postavbo, s katero so razveljavljeni mandati komunističnih poslancev. Obenem so pa bili vsi ti iz-

ključeni poslanci izročeni vojnemu sodišču, ker so izdali francoski narod. — Vlada v Švici je pa sklenila, da pokliče pred vojno sodišče vse prostovoljce, ki so se borili na španskem ob strani komunistov, ker so bili v službi tuje vojne sile. — Belgijska vlada je prepovedala komunistični tisk.

Teden boja proti kletvini so imeli v Italiji prve dni januarja. Na javnem trgu v Veroni je duhovnik Nikolaj Fittà opomnil nekega Valerijana Valentini-ja iz Tridenta, naj ne preklinja. Ta se je spozabil, da je duhovnika udaril; seveda ga je stražnik takoj odvedel v zapor.

Zanimivo! Danes poznamo iz časopisnih poročil že tudi Mannerheimovo obrambno črto, kjer sovjetske čete ubijajo svoje moči in ne morejo Fincem do živga. Ta obramba je narejena po načrtih finskega generala in maršala Mannerheima. Ta slavni junak ima tudi dve hčeri, ki jih je dal vzgojiti — dasi drugoverec — v zavodu dominikank v Boulogne-u na Francoskem. Ena od teh je postala celo redovnica — karmeličanka. Pota božje Previdnosti!

Šeststo let je že preteklo, odkar je bila posvečena sloveča stolnica sv. Štefana na Dunaju. 24. januarja 1940 so imeli slovesno praznovanje tega spomina — seveda vojnemu času primerno. Kardinal dr. Innitzer je naslovil za ta dan sestavljeno pastirsko pismo na vse vernike dunajske nadškofije. Z ozirom na pomoč, ki jo škofija v sedanjih okoliščinah potrebuje, se je kardinal toplo zahvalil: »Srečen sem, da imam kot škof široko versko

občino, ki se zaveda, da Cerkev ni le zadeva duhovnikov, marveč tudi dejansko spričuje, da smo v resnici vsi — duhovniki in ljudstvo: Cerkev. Nič večjega ni mogoče Cerkvi na Dunaju darovati, kot živo vero in duha ljubezni, ki je vodil prve krščanske čase...»

V Milanu praznujejo letos 1600-letni spomin rojstva velikega škofa in cerkvenega učenika sv. Ambroža. Dne 27. aprila bo posvečena nova grobnica. Prve dni maja bodo pa imeli v Milanu liturgični teden za vso Italijo na čast velikemu pospeševalcu latinske liturgije, sv. Ambrožu. Jubilejno leto bo skončano 7. decembra 1940 s slovesno procesijo po milanskih ulicah.

Lisieux. Umrla je sestra svete Terezije Deteta Jezusa: č. S. Marija iz družbe presv. Srca. Pokopali so jo v kapeli v Lisieux-u. Rajna je skrbela za malo Terezijo kakor mati, ko ji je odmrta rodna mati. Svetništvo male Cvetke priča, da je bila sestra Marija dobra vzgojiteljica.

Morda bodo počasi spoznali... Začuden in presenečen opazuje svet silno in neenako borbo med poštenimi Finci, ki jih je brez vzroka in krivično napadel sovjetski kolos. Na finski strani se bore vsi z junaštvom in ljubeznijo za Boga in domovino, na sovjetski strani pa vojaki ne vedo, zakaj jih pojajo s silo in pritiskom v mraz, v stradanje in pogin zoper miroljubne Fince, ki jim niso storili nič žalega. Morda bodo morali finski junaki končno le podleči ogromni premoči, toda ruska komunistična sovjetija bo morala priznati, da jo obsoja ves svet, ki je spoznal, kako

Slovenci v Aleksandriji

ob sklepu tridnevne na čast svetogorski M. B. za 400 letni jubilej. (Glej dopis str. 89.)

»osrečevalci« iz Moskve »varujejo« male narode in kakšno srečo jim donajajo. Zdaj bi bil čas, da bi se vsa kulturna Evropa z Nemčijo vred dvignila zoper barbarstvo, ki hoče poplaviti in uničiti zapadno kulturo, zaslužniti vse narode ter jim vzeti versko in vsako svobodo. Morda se bo božja Previdnost poslužila vprav malega finskega naroda, da bo zadal smrtno rano divjanju ruskega medveda.

Grozno, strašno! Kako so se sovjeti »poboljšali« in v verskem oziru postali znosnejši, pove poročilo iz zasedenega Lvova. »Slovenec« je 5. januarja 1940 poročal: »Otroci (v Lvovu), ki so vpisani v brezbožniške šole, dobe sicer hrano zastonj, seveda se pa morajo udeleževati vseh brezbožniških prireditvev, predstav in predavanj, ki jih oskrbuje brezbožniška organizacija. Tu morajo prepevati brezbožne in bogokletne himne, pesmi na čast Stalinu, navduševati se za svetovno prekucijo... Rednega pouka v šoli ni, ker gre ves čas za sovjetsko vzgojo. Med prebivalstvom se dviga velika nevolja zaradi takega ravnanja, toda kaj pomaga, ko vlada krvava oblast!

Kakšno »srečo in svobodo« prinašajo iz sovetije na Poljsko, smo že nekajkrat povedali. Zdaj pa izvemo, da je brezbožniška zveza v sovetiji odločila tri milijone rubljev za brezbožniško propagando na zasedenem Poljskem. Hkrati je pa omenjena zveza predlagala, naj bi se na od Rusov zasedenem ozemlju zaprle vse cerkve in cerkvene stavbe; naj se zabranijo duhovnikom vsa cerkvena opravila; naj se zapleni vse cerkveno premoženje; naj se osnujejo takoj odseki brezbožniškega gibanja; naj se začne širiti brezbožnostni časopis v poljskem jeziku. — Tak je satanski načrt, ki naj uvaja komunistično kraljestvo!

Dva odlična kulturna, narodna in dobrodelna duhovnika smo zgubili Slovenci prve dni februarja: V Trbovljah žalujejo za rajnim župnikom. Po dolgem bolehanju je umrl msgr. Jakob Gasparič, ki je vodil težko in obsežno industrijsko-delavsko župnijo od l. 1924 dalje. Nadvse skrbno dušnopastirsko in dobrotvorno delo označuje tega ljudomilega duhovnika. — Naj mu Oče ljubezni in usmiljenja bogato plača vse njegovo veliko prizadevanje za blagor bližnjega.

V Trstu je umrl 80-letni znani slovenski kanonik Ivan Slavec, gorečnik za slavo božjo, značajni domoljub, nadarjeni slovenski pridigar, ki ga prištevamo med stebre tržaške škofije. Zadnja leta se ni mogel več udeleževati tudi s peresom ne, ker je bil prizadet po kapi. N. p. v m.!

Bivši avditor (pomočnik) pri apostolskem nunciju v Belgradu, msgr. Alfred Pacini, ki je bil zadnji čas nameščen v enakem položaju v Varšavi, je sedaj imenovan od svete stolice za službenega predstavnika pri vladi Poljske s sedežem v mestu Angers-u na Francoskem.

Razno

Kaj pa rajni nadškoč Jeglič? Ali ni umrl v sluhu svetosti? Njegova apostolska gorečnost, njegova ljubezen do presvete Evharistije, njegova vnema za pospeševanje pobožnosti presv. Srca Jezusovega, njegovo otroško zupanje do nebeške Matere Marije in vse njegovo svetniško življenje nas potrjuje v živem prepričanju, da je dosegel visoko mesto med izvoljenci v nebesih. Ali bi ne bilo prav, da bi se Slovenci v stiskah in zadregah obračali tudi nanj in se mu priporočali, naj posreduje za nas? Prosimo, naj tudi njega dobrotljivi Bog povelja z izrednimi uslišanji.

Za spodbudo to-le zahvalo:

»Da spolnim svojo obljubo, se presrčno zahvaljujem najsv. Srcu Jezusovemu, Lurški Mariji in t. nadškofu dr. A. B. Jegliču za ozdravljenje očesne bolezni. Ko mi je odpovedala zdravniška pomoč z izjavo, da se poлагoma bliža oslepitev, sem se obrnila prav zaupno do t. nadškofa, da mi po njegovi priprošnji vrne ljubi Bog že pojemajoči vid. Nkega jutra nato sem nenadoma zaklicala: 'Čudeži se še godijo.' Vid se mi je povrnil kar čez noč.« Uršca Volk, Sevnica o. S.

Treznostni teden. Po sklepu KKK se bo vsako leto obhajal tudi pri nas treznostni teden, in sicer od tihe do cvetne nedelje, od 10. do 17. marca. Ta teden naj bi se ljudje malo bolj zatajevali kakor sicer, zlasti v pijači, tobaku in drugem uživanju. Kolikor si pri-trgajo, naj bi darovali za dobre namene, za siromake ali druge potrebe. S tem naj bi za-doščevali za grehe, ki jih drugi delajo z nezmernim uživanjem.

Iz Aleksandrije v Egiptu pišejo »Bogoljubu«: Ko so po domovini obhajali 400-letni spomin svetogorske Matere božje, je tudi nam slovenskim izseljencem zahrepenelo srce, da bi svetogorsko Kraljico dostojno počastili. Ko je g. P. Jozafat, tukajšnji izseljenski duhovnik, zaznal, kaj nameravamo, se je z veseljem za to odločil. Proslavo je spojil s tridnevnicco, ki se je začela 8. in skončala 10. dec. 1939.

Kakšno presenečenje je zavladalo med našimi slovenskimi rojaki, ko je pismonoša vsakemu posebej prinesel krasno vizitko s sličico svetogorske Marije in s povabilom za tridnevnicco. Za skupno proslavo smo prenesli lepo sliko svetogorske Kraljice iz kapelice mariborskih šolskih sester, ki imajo naselbino v Aleksandriji, v župnijsko cerkev sv. Antona

puščavnika na Moharrembeyu, kjer je bila izpostavljena na glavnem oltarju v češčenje. Cerkev je bila tudi vsa praznično oblečena in okrašena. Kar srečni smo bili, ko smo gledali, v kako polnem številu so prihajali naši izseljenci pozdravit svojo ljubo svetogorsko Gospo. Cerkev je bila vsakikrat nabito polna.

V nedeljo zjutraj je bila slovesna sveta maša, pri kateri so naši slovenski pevci in pevke, kakor navadno, prav zbrano in ubrano zapeli. Pri sv. maši je govoril g. P. Jozafat tako presrečno, da smo bili vsi do solz ganjeni. Vsak izmed nas se je zamislil v one čase nazaj, ko je še kot mali otrok prvokrat romal s svojo mamico na Sveto goro, kjer je marsikatera slovenska trpinka v slutnji, da bo njen otrok moral enkrat v negotovo tujino in bo vržen v valovje življenja, bridko ihtela. V solzah je molila in rotila Marijo, naj vendar njene otroka v tujini nikar ne zapusti. In Marija ni pozabila materine molitve. Izvlekla je iz valov življenja marsikaterega potaplajočega se otroka in ga pripeljala nazaj na pravo pot.

Skupno sv. obhajilo je bilo prav lep dokaz iskrene ljubezni, ki jo gojijo naši izseljenci do svetogorske Bogorodice; udeležba je bila res polnoštevila.

Popoldne ob 5 pa nas je čakala podoba svetogorske Kraljice pred oltarjem, vsa okrašena s cvetjem. Cerkev je bila tudi sedaj vsa natlačena. Dekleta, ki so nosila Marijo, so bila oblečena, kot je bila pastirica Urška; male deklice pa kot angelčki. Zadonela je zopet Marijina pesem, nato je sledil govor izsel. duhovnika p. Kerubina o svetogorski Begunki. Nato pa se je razvila okrog cerkve in po vrtu dolga procesija. Udeleženci so imeli svečke v rokah. Izvršilo se je vse v tako lepem redu, da so se zavzeli vsi, ki so to pobožnost opazovali. Videti je bilo vse tako skrivnostno in ganljivo, da nam je ta večer ostal v najlepšem in nepozabnem spominu. Spodbudno je bilo tudi, kako so navzoči po končanem sv. opravilu obkolili Marijo in trgali za spomin cvetje raz njeno podobo. Svetogorska Marija je gotovo rada dala zadnjo rožo svojim otrokom v dokaz, da jih tudi v tujini neizmerno ljubi.

Duhovne vaje v Domu Device Mogočne bodo: za žene od 9. do 13. marca, za dekleta od 6. do 10. aprila. Pričetek prvi dan ob 6 zvečer, sklep zadnji dan zjutraj. Oskrbnina 100 din. Prijavite se na Predstojništvo Lichenthurnovega zavoda, Ljubljana, Ambrožev trg 8.

V službi KK

† **Anton Ozmec C. M.** V Carigradu je na praznik Kristusa Kralja dne 29. oktobra 1939 umrl slovenski duhovnik lazarist gosp. Anton Ozmec. Pripadal je graški provinci lazaristov,

ki ima v Carigradu realko in trgovsko šolo. Na tej šoli je dolga leta deloval pokojni gospod Ozmec kot profesor, obenem pa, kolikor mu je bilo mogoče, nudil dušno pomoč jugoslovanskim katoličanom, ki jih je precej v Carigradu. Udeležil se je kongresa Kristusa Kralja v Ljubljani, o katerem je vedno rad pripovedoval z velikim navdušenjem. In prav na praznik Kristusa Kralja ga je Bog poklical k sebi. Čil in zdrav je opravil ta dan sveto mašo v zavodu usmiljenih sester na otoku Antigoni, po zahvali je pri zajtrku še veselo kramljal, se poslovil, a komaj je napravil 30 korakov, se je zgrudil mrtev, zadet od srčne kapi. Njegov zadnji pogovor se je končal z blagrovanjem tistih, ki so že pri Bogu, nekaj minut nato pa je bil že sam med tistimi, ki jih je pravkar blagroval. Pokopali so ga v Carigradu. Naj počiva v Bogu!

K našim slikam

Na ovitku: Prva stran (»Ecce homo«) kaže posnetek znamenite Corsini-jeve slike iz narodne galerije umetnosti v Rimu. — Na drugi strani vidimo patrona delavcev: svetega Jožefa. — Tretja stran (ovitka) predčuje prizor, ko se svete osebe pripravljajo, da položijo truplo Jezusovo v grob. — Četrta stran počituje, kar piše sv. Matej v evang. 26, 70: »Peter pa je sedel zunaj na dvorišču. In stopila je k njemu neka dekla in dejala: 'Tudi ti si bil z Jezusom Galilejcem'. On pa je pred vsemi tajil, govoreč: 'Ne vem, kaj praviš'«.

V notranjosti. Da boste umevali, kolikšnega pomena je slika »Čudovito Gospodovo obličje« — preberite zanimivo razpravo: Sv. sindon ..., str. 66.

Zveličar krvavi pot poti. Na vrtu Getsemani na skalo oprt moli Zveličar zadnji večer pred smrtjo tiste presunljive besede: »Oče, ako hočeš, vzemi ta kelih od mene; vendar ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi.« (Lk 22, 41.) Prikazal pa se mu je angel in ga okrepčal. — Umetnik Julij Quaglio je ta prizor naslikal na mokri omet v ljubljanski stolnici. Angel se trpečemu Zveličarju prikaže in mu nudi kelih, ki ga bo moral Kristus izpiti do dna, in križ, znak odrešenja.

Žalostna Mati božja v dolbini ljubljanske stolnice. V 15. stoletju so tudi pri nas radi upodabljali Žal. M. B. Takih starih, častitljivih kipov se je precej ohranilo. Kristusovo truplo so predstavljali takrat drugače kot dandanes. Naši podobarji uvažujejo težnost, zato bi morala biti glava niže od trupa. Tedanji umetniki so pa oblikovali truplo, kakor bi počivalo na ravni ploskvi. Pri Mariji občudujemo lepe solzne oči in bogate vzporedne gube njene obleke. Ta kip je star okoli pet sto let. (Glej str. 78.) — V. S.

Dobre knjige

Iz pastirskih listov naših škofov

O verski vzgoji mladine v šolski in pošolski dobi — razpravlja postno pastirsko pismo ljubljanskega škofa dr. G. Rožmana.

Na vprašanje, kdo naj odpravi nezdrave in krivične gospodarske in socialne razmere sedanje časa, odgovarja prevzvišeni g. vladika: Katoliška Cerkev po vrhovnem učitelju papežu nakazuje pot, ki vodi iz krivičnih razmer v pravilno urejene. To je pot krščanske pravičnosti in ljubezni. Pravičnost in ljubezen bodo pa upoštevali le tisti, ki se zavedajo odgovornosti pred Bogom. Kjer ni odgovornosti, ni pravice, ni ljubezni; kjer pa tega ni, tam je pekel, ne pa raj.

Če naj se razmere človeške družbe na svetu izboljšajo in pravičnejše uredi, morajo ljudje prej postati bolj verni, bolj resnično krščanski. To se ne zgodi čez noč. Treba je prave krščanske vzgoje. Torej rešitev iz sedanjih težkih razmer ni v komunizmu, temveč v temeljni verski vzgoji, ki z istopom iz šole še ne preneha. Skrbna vzgoja je najboljša dota, najboljša dediščina.

V uvodnih besedah označuje in pojasnjuje prevzvišeni, kaj namerava komunizem, ki je velika laž, zato prej ali slej vsakega razočara. Več ko 20 let časa je imel komunizem v Rusiji, da je mogel pokazati, kaj zna za trpečega človeka narediti. Nepristranski opazovalci ruskih razmer so soglasnega mnenja, da je komunizem na celi črti odpovedal. Prav povsod je rušil in podiral, zatiral s silo versko zavest, pretvarjal človeka v stroj, sreče in zadovoljstva ni znal ustvariti. Komunizem ni dvignil ruskega delavca, mu ni znal dati boljših življenjskih pogojev, kot jih imajo delavci v drugih državah. Kmeta ni osvobodil, marveč mu je vzel še tisto malo zemlje, ki jo je prej imel: vsa zemlja, vsa živina, vsa žetev je državna last, kmet je pa ostal brezpraven težak na zemlji, ki ni njegova last. Komunizem je na ves glas napovedoval, da bo odpravil zasebni kapitalizem, ki delavca izkorišča. Ali ga je odpravil? Spremenil ga je v državni kapitalizem, ki delavce le še huje gnjavi; poleg tega pa je prišel delavec iz dežja pod kap, kajti prej se je vsaj mogel pritoževati in napake grajati, zdaj se pa mora ravnati po geslu: garaj in molči. Saj vemo: kdor bi količkaj črnil zoper boljševiški državni kapitalizem, nosi pečat protidržavnega mišljenja in bi ga zadela ostra kazen ali vsaj romanje v Sibirijo.

Komunizem torej revnemu ljudstvu položaja ni izboljšal; vse sloje — razen vrhovnih komisarjev in strankinih načelnikov, je pahnil v nesrečo in garanje, a pri tem jim je vzel še vero in notranjo tolažbo.

Ostane torej edina rešitev za ves svet: Nazaj k Bogu, nazaj h krščanski pravičnosti in ljubezni, katero je treba vcepiti že mladini z dobro krščansko vzgojo.

Dr. Josip Ujčič: **Korizmena poslanica o Kristovem kraljestvu.** — Ta postni pastirski list je izšel natisnjen v posebnem, 24 strani obsegajočem zvezku. Obravnava pa izčrpno, jasno, pregledno in umljivo nauk o kraljestvu Kristusovem in kaže Jezusa kot kralja narave, duhov, nebes, vseh ljudi, kot kralja resnice, pravice in ljubezni, pa kot kralja miru. Na te ugotovitve so naravno navezane dolžnosti, ki jih zahteva pravica v javnem življenju, v trgovini in industriji, v razmerju med gospodarji in uslužbenci, v zakonodavstvu itd.

Ves list je samo kleno zrnje, saj govori v njem skoraj izključno Sveto pismo. Nič manj ko 180 krat

je v dokaz navedena božja beseda iz Sv. pisma, odnosno iz okrožnic zadnjih papežev. Pastirski list o kraljestvu Kristusovem ima trajno vrednost.

»O odrešilni moči kršćanstva«. S tem naslovom je označena vsebina postnega pastirskega pisma, ki ga je sestavil vernikom lavantinski škof dr. J. Tomažič. V njem omenja najprej težke sedanje čase. Kdo jih je povzročil? Četudi je pri nas mnogo pobožnosti, dobrih spovedi in sv. obhajil, se je vendar razpaslo povsod tudi dokaj hudega: slepa sebičnost, trdosrčnost, uživanjaželjnost, nezmernost v opojnih pijačah, nedostojna moda, kupičenje krivičnega bogastva, prepiri, lahko miselnost v sklepanju zakonskih zvez, razpad družine, upadanje rojstev itd.

To so grehote, ki silno žalijo dobrotljivost božjo. Če se ne odvrnemo od grešnih potov, se ne bi mogli pritoževati, ako pridejo še hujše šibe na nas. Trpljenje in stiske božja Previdnost dopušča v dokaz svoje pravičnosti; obenem pa — in to je važno, da si zapomnimo — tudi v dokaz svojega usmiljenja in ljubezni, ker nas hoče odriniti od greha in privedi do pokore in zadoščevanja.

Pa naj bodo križi, ki nas teže, bolj ali manj zasluženi, zaupanje imamo v njem, ki se imenuje v Sv. pismu: pot, resnica in življenje, — luč sveta. Zaupanje imamo, če je združeno s pokoro in poboljšanjem: Družine naj se uredi tako, da bo v njih mogel ostati s svojim blagoslovom Jezus; božje postave naj se upoštevajo v občinski, v državni upravi, v gospodarstvu, obrti, industriji, v znanosti in umetnosti. Povsod Boga!

»Za našo duhovno obnovo«. Obširen je zlasti postni pastirski list krškega škofa dr. J. Srebrnič. V njem opisuje nesrečo greha, ki je največje zlo, zato treba zanj zadoščevati. Posebno hude rane sedanjega časa so kletvina in bogokletstvo, preziranje rednega življenja v zakonu, nezmernost, razdori itd. Tolažba za nas je, da imamo srednika med Bogom in ljudmi — Jezusa Kristusa, ki nam je zapustil zakrament očiščenja, sveta mašo, sv. Evharistijo.

V zadnjem delu se poudarja pomen in važnost evharističnih shodov. Končno se omenja narodni hrvatski svetnik: bl. Nikolaj Tavilić kot vzor spokornosti in zadoščevanja.

Friderik Bárag — v žaru svoje svetosti. Spisal p. Hugo Bren. O. F. M., 1940. Rocno, p. št. Vid nad Ljubljano. Cena 5 din s poštnino. Dobi se po knjigarnah in pri upravi »Cvetja«, Ljubljana, Marijin trg 4.

Med člani »Bogoljubove« velike družine, ki so brali v I. številki sestavek »Kdaj dobimo narodnega svetnika?« jih je gotovo še veliko, ki bi radi kaj več zvedeli o našem škofovskem misijonarju Frideriku Baragu, ki je umrl v sluhu svetosti in je na tem, da ga bo nam Slovencem sveta katoliška Cerkev postavila za varuha in zaščitnika in ga prištel svetniškim vrstam. Želji teh bralcev je že ustrezno. Največji poznavalec Baragovega življenja med nami, bivši franciškanski ameriški misijonar, p. Hugo Bren, je sestavil knjižico (36 strani) z zgorajšnjim naslovom, v kateri nam kratko in točno predstavi našega in indijanskega Baraga.

»Na oltarju bi ga že skoraj radi videli« — pravi pisatelj na uvodni strani — »a ga še tako malo poznamo.« ... Nasplošno se tej trditvi ne moremo pridružiti, saj smo l. 1931 iz založništva Mohorjeve družbe prejeli obsežno in izčrpno opisano življenje Baragovo z naslovom: **Misijski škof Irenej Friderik Bárag.** Knjigo je spisal dr. Fr. Jaklič,

ki je uporabil več kot 20 virov; z nasveti in podatki je sodelovalo tudi več kot 20 slovtstvenikov, zgodovinarjev, profesorjev i. dr. Knjiga je ilustrirana in ima 150 slik in še zemljevid. — Cena za člane Družbe sv. Mohorja 18 din, vezano 27 din.

Kljub temu pa srčno pozdravljamo novo knjižico Brenovo, ker je sestavljena s tako toplimi besedami in v kratkih, jednatih odstavkih docela seznanja bralca o Baragovih vrlinah in o vsem, kar bo moglo zbuditi zaupanje do njega in pospešiti svetniški proces. Pisatelj nam predstavi misijonskega škofa kot človeka, kot duhovnika, misijonarja, škofa, pisatelja in kot svetniško živečega vzornika. Primerja ga z apostolom Pavlom in pravi: »Bil je slovenski Pavel.«

† Škof Baraga je naš najvrednejši kandidat za oltarsko čast. Naša naloga je, da mu do te časti pripomremo.

Odgovori

A. D. 1. Kaj pomenijo štiri živali Razodetja?

Odgovor: V mislih imate 6. in 7. vrstico 4. poglavja: »In sredi prestola in okrog prestola so bila štiri živa bitja, polna oči spredaj in zadaj; in prvo bitje podobno levu, in drugo bitje podobno teletu, in tretje bitje z običajem kakor človek, in četrto bitje podobno letečemu orlu.« Opomba v slovenskem prevodu Razodetja pravi: Nekateri razlagavci imajo štiri živa bitja za zastopnike vsega stvarstva. Stvarstvo vedno čuje in nikoli ne počiva, zato je rečeno, da imajo ta bitja polno oči. Več koristi pa boste imeli, če z mnogimi cerkvenimi očeti pri teh štirih živih bitjih mislite na štiri evangeliste. Preberite pri vsakem prvo poglavje, ogledajte si njih simbolične podo-be v zadnjem »Bogoljubu«, str. 49, 61, pa boste zadovoljni!

2. Na koga se nanašajo vrstice I Tim 4, 3, 4? Ali imajo prav protestantje, ki očitajo katoliški Cerkvi, ker zapoveduje duhovnikom samstvo in vernikom post?

Odgovor: Sv. Pavel pravi na onem mestu takole: »Duh razločno pravi, da bodo v poznejših časih nekateri od vere odpadli, ker se bodo vdali zapeljivim duhovom in demonskim naukom onih, ki branijo ženiti se in velejavo zdržati se jedi, ki jih je Bog ustvaril.« — Cerkev z uvedbo duhovniškega celibata ni hotela reči, da je zakon in družina slaba reč. Nasprotno, prav zato, da bi mogel duhovnik čim uspešneje braniti in posvečevati krščanske družine, naj se ne ženi. Ko je prost družinskih skrbi, se more res z nedeljenim srcem posvetiti veliki Kristusovi družini in res apostolskemu delu za varstvo katoliških družinskih ognjišč.

Da je pa Jezus sam govoril o hudih duhovih, ki jih je mogoče izgnati s postom in molitvijo, in da se bodo njegovi učenci, potem ko bo ženin odšel, postili, to ste gotovo sami brali v evangeliju! — »Zapeljivi duhovi«, ki so zavračali zakon sam na sebi in prav tako prepovedovali uživati jedi kot vražjo stvar, so bili zlasti stari in novi manihejci in bogomili.

3. Nekateri pravijo, da Kristus ni zidal Cerkve na Petrovo osebo, ampak da se tičejo tiste besede njegove žive vere.

Odgovor: Le natančneje preberite 16. poglavje sv. Mateja in 21. sv. Janeza, pa boste videli, da je Jezus sv. Petra res postavil za poglavarja svoje Cerkve. Besede: Dal ti bom ključ... Karkoli boš razvezal na zemlji... Pasi moja jagnjeta... pasi moje ovce... se nanašajo pač na Petrovo osebo. Da pa je Petrova oseba polna žive vere, je seveda tudi gotovo!

Prošnje in zahvale

Uslišanje. Podpisani sem imel rano ali čir na črevesu ob izhodu iz želodca, zaradi česar sem imel silne bolečine. Bil sem že pripravljen, da grem na zdravniški pregled zaradi operacije v Ljubljano. — Ko sem pa bral v »Bogoljubu« 1940, kako je v Ameriki slovenski župnik Fr. Jaeger na priprošnjo † svetniškega škofa Friderika Baraga čudežno ozdravel, sem se tudi jaz z vsem zaupanjem zatekel k njemu za pomoč in zdravje. In glejte, v nekaj dneh je bolečina ponehala. Zdaj se čutim popolnoma zdravega. Tudi v neki drugi važni zadevi sem se priporočil istemu misijonskemu škofu, pa sem bil v resnici uslišan. — Prosim zato, da bi v »Bogoljubu« priobčili sledečo zahvalo: Svetniškemu škofu Frideriku Baragu se zahvaljuje za ozdravljenje in za uslišano prošnjo F. F. iz P. (Uredništvo ima polni naslov.) — Ivana Čeh v B. se zaupno priporoča † škofu Baragu v svoji težki notranji bolezni, da bi ozdravela in bila ohranjena kot družinska mati malim otročicem. — M. H. se zahvaljuje † škofu Frideriku Baragu za blagoslov in srečo pri kupitji. — A. H. G. se priporoča † škofu Baragu za pomoč in za spreobrnjenje neke osebe. — E. M. — R. se priporoča † služabniku b. Fr. Baragu, sv. Judu Tadi, † ap. misijon. Ign. Knoblarju za pomoč v težki pravdni zadevi. — Javno se zahvaljujem A. M. Slomšku, da je moja hčerka bolezen srečno prestala in za pomoč v stanovskih zadevah. D. S. v D. L. — B. M. se zahv. † škofu Slomšku za hitro pomoč v važni stvari in za druga uslišanja. — A. J. K. se iz srca zahvaljuje † škofu Baragu, sv. Srcu J. in M., sv. Jožefu in dr. sv. za prejete dobrote.

IZ UPRAVE »BOGOLJUBA«

Javno žrebanje, izvršeno 14. febr. 1940, je prineslo nagrade onim, ki jih je obiskala sreča. Ta se je poslužila drobne rokce nedolžnega otročiča, ki je segla 500 krat med zavite lističe s številkami vseh upravičencev.

Uprava bi bila najbolj zadovoljna, če bi mogla prisoditi vsem in vsakemu naročniku, zlasti še tistemu, ki ima kaj zasluga za naš list, kako darilce. To je seveda nemogoče, če hočemo, da bo »Bogoljub« izhajal, ko smo mu dali tako lično opremo, večji obseg, ne da bi bili ceno drignili, dasi se je papir podražil.

Naj bo vsem, ki so »Bogoljubu« dobri in so kar koli že zanj storili, izrečena topla zahvala.

Tudi zavest, da se smemo imenovati apostoli dobrega tiska, je tolažljiva, saj daje pravico do boljše nagrade po smrti.

»Eno je potrebno.« Med molitveniki, ki so bili zadnje čase prirejeni, je za nas posebno uvaževanja vreden Baragov molitvenik. Uredil ga je profesor dr. Fr. Jaklič z naslovom »Eno je potrebno«, kar je bilo geslo škofa Baraga in vtisnjeno tudi v njegov škofovski grb. V to mašno knjižico so povzete molitve Baragove, ki se odlikujejo po toploti in preprostosti, saj so privrele iz srca, polnega božje ljubezni. — Člani Mohorjeve družbe dobe ta molitvenik za 20 din, nečlani za 28 din.

VSEBINA: Članki: Glejte, človek! (J. Šimenc.) — Sveti sindon — Gospodov mrtvaški prt. (Dr. J. Gr.) — Nekdaj in sedaj. (A. Č.) — Tri bombe. — Slov. pregovori o trnju, o vesti. (J. Šašel.) — K luči: Večerni razgovori. (Dr. R. Tominec.) — Tiste dni je Gospod govoril. (J. L.) — Krščanska družina: Zadoje zatočišče kršč. življenja. — Bogobdarjeni zakonci. (P. M. Mlekuž.) — Beseda enim, beseda drugim. — Marijine družbe: KA in MD. (J. Langerholz.) — Sveti obredi: K sv. Križevemu potu (J. L.) — To-le je pa prav za vse. — Listek: Carstvo brezbožnikov. — Poglejmo k Američanom. (V. Demšar.) — Iz življenja Cerkve. Razno. Dobre knjige. Odgovori.

Cena »Bogoljubue«: za posamezne naročnike 20 din, v skupinah po 18 din v Nemčiji 2 Rm; v Italiji 10 lir; v Franciji 12 fr.; v Ameriki 050 dol. letno. — Izhaja mesečno.

Spisi, dopisi, slike se pošiljajo uredništvu »Bogoljubue« (Ljubljana) do 5. vsakega meseca. — Vse drugo se naslovi: Uprava »Bogoljubue« v Ljubljani.

Koledar apostolstva molitve za marec 1940.

Splošni mesečni namen, blagoslovljen po sv. očetu: | Misijonski mesečni namen, blagoslovljen po sv. očetu:
Obramba krščanske resnice proti sedanjim zablodam. | Misijonarji in njih pomočniki.

Mesečni zavetnik: Sv. Jožef (19.)

Dnevi	Godovi	Posebni dnevni nameni	Vedno čiščenje sv. Rečnega Telesa	
			Ljubljanska škofija	Lavantijska škofija
1 Petek	Albin, škof	Zadoščevanje za ples v postu	Šmarjeta	Buče
2 Sobota	Simplicij, papež	Izvedba sklepov kongr. Kr. Kr.	Škaručna	Polje pri Podčetrtku
3 Nedelja	4 post. Kunigunda	Apostolstvo mož in fantov	St. Jošt nad Vrhn.	Zagorje
4 Poned.	Kazimir, spoz.	Oni, ki ne hodijo več k sv. maši	Krško	Prevorje
5 Torek	Hadrijan, mučenec	Pokristjanjenje naših sol	Toplice	Hoče
6 Sreda	Perpetua in Fel., m.	Zakonska zvestoba	Senčur pri Kranju	Hoče
7 Četrtek	Tomaž Akv., c. uč.	Katoliški učenjaki	Bučka	Cirkovec
8 Petek	Janez od Boga	Vdanost v voljo božjo v križih	Kandija, usm. br.	Cirkovec
9 Sobota	Franciška Rimska	Vzgoja krščanskih mater	Javorje nad Loko	Črna gora
10 Nedelja	Tiha. 40 mučenec	Posvetitev družin Sreč Jezus.	Seleca nad Loko	Črna gora
11 Poned.	Sofronij, škof	Spodobno vedenje v cerkvi	Osilnica	St. Janž na Dr. polju
12 Torek	Gregor I., p. c. uč.	Obiskovanje družin po duš. past.	Sv. Gregor	St. Janž na Dr. polju
13 Sreda	Kristina, mučenica	Pogumno priznavanje vere	Sv. Križ nad Jesen.	St. Lovrene na Dr. p.
14 Četrtek	Matilda, kraljica	Misijoni in duhovne vaje	Ljubljana, Jožef.	St. Lovrene na Dr. p.
15 Petek	Marija 7 žalosti	Premišljevanje Kristus. trpljenja	Radeče, Mar. družba	Slivnica
16 Sobota	Hilarij, škof	Spreobrnjenje grešnikov	Radeče	Slivnica
17 Nedelja	Cvetna. Patricij	Društva Katoliške akcije	Velike Poljane	Fram
18 Poned.	Ciril Jeruz., š. c. uč.	Sodovanje ljudstva z mašnikom	Stari trg ob Kolpi	Fram
19 Torek	Jožef, ženin M. D.	Dovršitev cerkve sv. Jožefa v Lj.	Ljubljana, jezuiti	Prevalje
20 Sreda	Niceta, škof	Bratovščina sv. Družine	Suhor	Prevalje
21 Četrtek	Veliki četrtek	Velikonočno sv. obhajilo	Stranje	Braslovce
22 Petek	† Veliki petek	Ljubezen do križanega Jezusa	Stična	Braslovce
23 Sobota	† Velika sobota	Duhovno vstajenje naroda	Kresnice	Vransko
24 Nedelja	Velika noč	Zmaga vere nad nevero	Tržič	Vransko
25 Poned.	Vel. pon. Mar. ozn.	Duhovno velikonočno veselje	Ljubljana, frančišk.	Sv. Pavel pri Preb.
26 Torek	Emanuel, mučenec	Povezanost družine in Cerkve	Velika Dolina	Sv. Pavel pri Preb.
27 Sreda	Janez Dam., c. uč.	Zupniki in kaplani	St. Rupert	Sv. Martin ob Paki
28 Četrtek	Janez Kapistran	Smisel za apostolsko delo	Leskovec	Sv. Martin ob Paki
29 Petek	Evdazij, opat	Delavci in delavke po tovarnah	Izlake	Sv. Jurij pri Taboru
30 Sobota	Kvirin, mučenec	Ta mesec umrlj	Hinje	Sv. Jurij pri Taboru
31 Nedelja	Bela nedelja	Živ spomin na prvo sv. obhajilo	Velesovo	Sv. Andraž na Poh.

Odpuški za marec 1940.

1. Petek, prvi v m. P. o.: 1. vsem, ki nekoliko premišlujejo dobrotljivost sv. S. J. in prejmejo spravno sv. obh.; 2. čl. br. sv. S. J.; 3. čl. br. sv. R. T. kakor 7. dan.

2. Sobota, prva v m. P. o. vsem, ki opravijo kake nabožne vaje na č. Brezmadežni, da zadostujejo za njej storjena razžaljenja in molijo p. n. sv. o.

3. Nedelja, prva v m. P. o. čl. r. v. br. trije p. o.: 1. če v br. c. molijo p. n. sv. o.; 2. če so pri mesečni procesiji; 3. če v br. c. nekaj časa molijo pred izp. sv. R. T. — P. o.: 1. onim, ki nosijo višnjevi škapulir; 2. čl. br. sv. S. J.

5. Torek, Sv. Janez Jožef. P. o. istim kakor 9. dan.

6. Sreda, prva v m. Sv. Koleta. P. o.: 1. vsem, ki opravijo kake nabožne vaje n. č. sv. Jožefu, prejmejo sv. obh. in molijo p. n. sv. o.; 2. istim kakor 9. dan.

7. Četrtek, prvi v m. P. o. čl. br. sv. R. T. v br. c.; če te brez velike težave ne morejo obiskati, pa v župni cerkvi.

9. Sobota, Sv. Katarina Bol. P. o. vsem vernikom v cerkvah treh redov sv. Franciška; tretjerednikom tudi v žup. c., kjer ni redovne.

10. Tiha nedelja. P. o. čl. br. Zal. M. b. s. črnim škapulirjem.

12. Torek, Sv. Gregorij. P. o. čl. br. sv. S. J. v br. cerkvi.

15. Petek, Marija sedem žalosti. P. o.: 1. onim, ki nosijo višnjevi škap.; 2. čl. br. za duše v v.; 3. čl. br. Zal. M. b. s. črnim škap.; 4. čl. br. sv. Družine; 5. čl. r. v. br. v br. c.

17. Cvetna nedelja. V. o. danes in vsak dan velikega tedna.

19. Torek, Sv. Jožef. P. o.: 1. čl. br. sv. R. T. kakor 7. dan; 2. čl. br. sv. S. J. v br. c.; če te ne morejo obiskati, jim more spovednik naložiti kako drugo dobro delo; 3. čl. »Dejanja sv. Detinstva«, če molijo za njega razširjenje; 4. čl. škap. br. karm. M. b. v br. ali žup. c.; 5. onim, ki nosijo višnjevi škapulir; 6. čl. br. preč. S. Mar.; 7. čl. družbe kršč. družin; 8. čl. br. sv. Družine; 9. čl. br. za duše v v.; 10. istim kakor 9. dan. — V. o.

21. Veliki četrtek. P. o.: 1. vsem, ki morejo dobiti odpustke rimskih postajnih cerkv; glej opombo zdo-laj; 2. tistim, ki danes eno uro molijo ali premišlujejo v spomin, da je ta dan Jezus postavil najsv. Zakrament; 3. onim, ki nosijo višnjevi škapulir; 4. čl. br. sv. Družine. Kakor za vse odpustke, velja tudi za odpustke velik. tedna, da se morejo sv. z. prejeti v vsej osmini. — Ker je danes sv. Benvenut, dobe p. o. isti kakor 9. dan.

22. Veliki petek. Kdor danes pop. od 3 naprej ali jutri do 11 dop. Zal. M. b. vsaj pol ure dela družnično z molitvijo ali premišljevanjem, dobi p. o. tisti dan, ko opravi velikonočno spoved in prejme sv. obh. P. o.: 1. tistim, ki nosijo višnjevi škapulir; 2. tistim, ki danes ali jutri obiščejo božji grob in molijo p. n. sv. o.

24. Velika noč. P. o.: 1. vsem, ki morejo dobiti odpustke rimskih postajnih cerkv; glej opombo zdo-laj; 2. čl. r. v. br. v katerikoli cerkvi; 3. čl. škapulirske br. karmelske M. b. v br. ali žup. c.; 4. čl. br. N. Lj.

G. v br. c.; 5. onim, ki nosijo višnjevi škapulir; 6. čl. družbe kršč. družin; 7. čl. br. sv. Družine. — V. o. 25. Ponedeljek, Marij. oznanjenje. P. o.: 1. čl. br. sv. R. T. kakor 7. dan; 2. čl. br. sv. S. J. kakor 19. dan; 3. čl. br. N. Lj. G. v br. c.; 4. čl. Mar. družbe; 5. čl. br. karm. M. b. v br. ali žup. c.; 6. čl. br. preč. S. Mar.; 7. onim, ki nosijo višnjevi škap.; 8. čl. družbe kršč. družin; 9. čl. br. za duše v v.; 10. čl. r. v. br.; 11. čl. br. sv. Duha danes ali v osmini v br. ali žup. c.; 12. istim kakor 9. dan. — V. o.

28. Cetrtek, Sv. Janez Kapistran. P. o. istim kakor 9. dan.

31. Nedelja, zadnja v m. P. o. vsem, ki vsaj trikrat na teden skupno odmolijo sv. r. v.

Opomba glede odpustkov. Odpustke rimskih postajnih cerkvá morejo dobiti: 1. tretjeredniki v redov-

ni cerkvi; 2. čl. br. sv. R. T. v br. c.; če te brez velike težave ne morejo obiskati, pa v žup. c.; 3. čl. br. sv. S. J. v br. c.; mesto obiska br. c. jim more spovednik naložiti kako drugo dobro delo; 4. čl. br. preč. S. Mar. v br. c.; 5. čl. r. v. br. v vsaki cerkvi, če molijo pri petih oltarjih; če jih ni pet, naj tiste, kolikor jih je, obiščejo tolikokrat, kakor da jih je pet; 6. čl. Marij. družbe v jezuitski cerkvi; kjer te ni, v katerikoli cerkvi, če odmolijo 7-krat Oče naš in 7-krat Zdrava Marija p. n. sv. o.; 7. oni, ki nosijo višnjevi škapulir; 8. čl. br. za duše v v. v br. ali žup. c.

Da se odpustki dobe, se poleg navedenih pogojev zahteva le še prejem sv. z. in molitev p. n. sv. o. Kdor vse to izpolni, ima iste odpustke, kakor če bi obiskal prave postajne cerkve v Rimu.

Stanu primerno.

Neki šaljivec je menil, da ljudje ne le stanu primerno žive, ampak tudi stanu primerno umrjejo. N. pr.

Poslaniki, konzuli, diplomati so odpoklicani. Plemič gre k svojim pradedom.

Učenjak se je za vselej poslovil od knjig.

Duhovnik je šel za rajnimi verniki.

Uradnik je prestavljen na drugi svet.

Delavec je dočrpel.

Rudokop se je odpeljal v jamo.

Vrtnar je šel pod rušo, v krtovo deželo.

Vojak je dobojeval.

Bančnik je zamenjal časno za večno.

Književodja je skončal življenjske račune.

Kemik je nastopil pot telesnega razkrojevanja.

Urarju je odbila zadnja ura.

Krojač je pretrgal nit življenja.

Pismonoša je dokončal svojo pot.

Optik je zatisnil svoje oči.

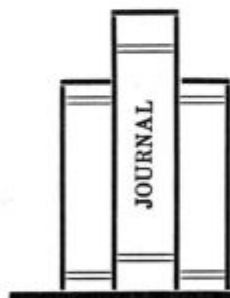
Mornar je došel v večno пристanišče.

Otrok je mirno zasnival.

Prošnja. Da moremo ustreči številnim novim naročnikom, lepo prosimo, da bi p. n. zastopniki, zastopnice in poverjeniki »Bogoljuba« takoj vrnil izvide (1. in 2. številko), kolikor jih je bilo odveč. — Naslov: Uprava »Bogoljuba«, Ljubljana.

BREZPLAČEN POUK V IGRANJU.
ZAHTEVAJTE BREZPLAČEN KATALOG!
MEINEL & HEROLD ZAL. TPOBNIČE GLASBIL.
MARIBOR št. 171

SALDA-KONTE, ŠTRACE, JOURNALE, ŠOLSKE ZVEZKE, MAPE, ODJEMALNE KNJIŽICE, RISALNE BLOKE ITD.

NUDI PO IZREDNO UGODNIH CENAH

KNJIGOVEZNICA

Jugoslovanske tiskarne

V LJUBLJANI, KOPITARJEVA ULICA ŠT. 6/II

LJUDSKA POSOJILNICA V LJUBLJANI

ZADRUGA Z NEOMEJENIM JAMSTVOM

LJUBLJANA, MIKLOŠIČEVA CESTA 6 (V LASTNI PALAČI)

OBRESTUJE HRANILNE VLOGE
NAJUGODNEJE. NOVE IN STARE
VLOGE, KI SO V S A K Č A S
IZPLAČLJIVE, OBRESTUJE PO

4% PROTI ODPOVEDI DO **5%**

Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani

Nova nabožna knjiga:

Janez Kalan:

BOG MED NAMI

Obiskovanja in premišljevanja v presv. Zakramentu pričujočega Boga. IL. natis. 404 strani. Cena vezani knjigi 44 din.

O najdražjem in največjem, kar imamo na zemlji, o evharističnem Kristusu govori ta izredno pomembna knjiga. Prireditelj sam pravi, da je iz raznih jezikov izbral najlepše, kar je mogoče povedati o Najlepšem. Ta prekrasna premišljevanja pa ne vzbujajo v človeku le pobožna občutja, temveč ga tudi boljšajo ter nam to nedoumno božjo skrivnost osvetijo z vseh strani, da se nam življenje Boga med nami pokaže v novi čudoviti luči in barvi. Knjiga Vam želi pomagati, da bi molili Boga v duhu in z duhom ter da bi bili v vseh svojih težkih in veselih urah čim tesneje združeni s svojim božjim Odrešenikom.

Pomembna knjižna novost:

Giovanni Papini:

PRIČE TRPLJENJA GOSPODOVEGA

Sedem evangelijskih legend. 178 strani. Cena elegantno vezani knjigi 60 din.

Legende Velikega tedna lahko imenujemo to knjigo, s katero se je slavní pisatelj in konvertit Papini prvič predstavil slovenski javnosti. Priče trpljenja niso legende v običajnem pomenu, ampak svojevrstne ter izredno lepe študije o naravah in usodah nekaterih ljudi, ki so bili soudeleženi pri Kristusovem trpljenju in smrti in jim je prav ta dogodek življenje čisto preobrní. — Sedem oseb in sedem usod je vsebina teh legend. Judež, Baraba, Malh, Cirenejec, Pilat, Kajfa in Sabbatai, to so priče Gospodovega trpljenja. Pisatelj nam jih riše v vsem zlu, ki jih notranje razkrajá, ko jih ošabnost, sovraštvo, strahopetnost in zavist usodno vodijo do nesrečnega konca. — Knjiga je izšla kot prvi zvezek zbirke »Naša knjiga«.

Nove šmarnice za leto 1940:

Seigerschmied M. J.:

MARIJA IN KATOLIŠKA AKCIJA

224 strani. Cena 22 din.

Da bi vam za šmarnično pobožnost dali v roke primerno in praktično čtivo, bomo v kratkem izdali nove šmarnice vsem dobro znanega nabožnega in šmarničnega pisatelja. Že naslov šmarnic pove, da je vsebina sodobna in namenoma sestavljena za naš čas, ko se življenje vernikov razvija pod okriljem in v duhu Katoliške akcije. Ker čiščenje Marijino brez posnemanja njenih kreposti še ni pravo čiščenje, mora biti šmarnično berilo tako prirejeno, da nam kaže pot v praktično krščanstvo ter v pravo in resnično pobožnost. In prav te prednosti vsebujejo nove šmarnice: dnevna berila so kratka, jedrnata, poučna in pisana v lahkoumljivem slogu, tako da bodo dobro služile tudi vernikom za domače branje.

Šmarnice bomo izdali v omejeni nakladi in vam zato svetujemo, da jih čimprej naročíte.

Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani

Mislila je, da je njeno perilo belo . . .

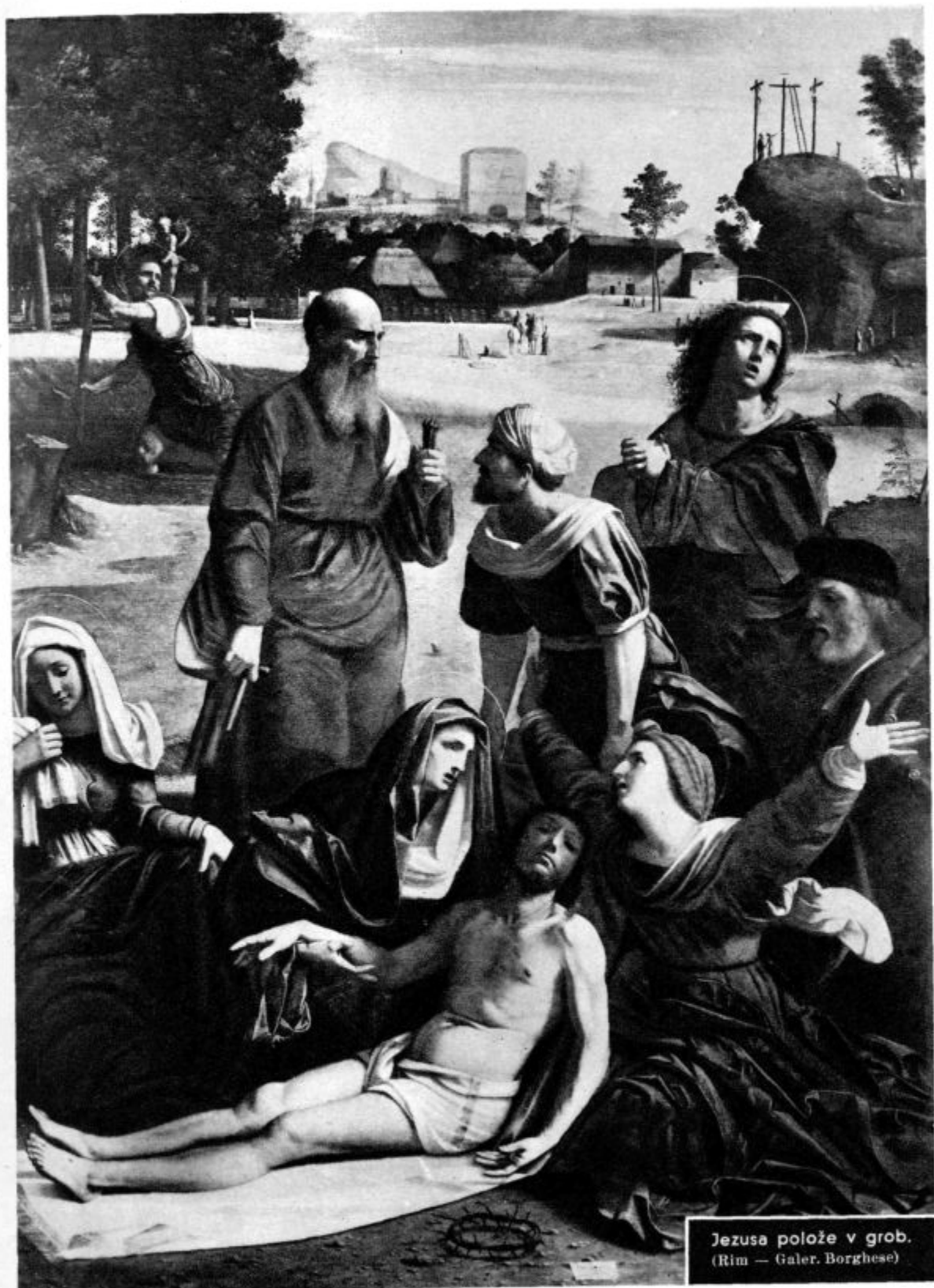
...dokler ni prišel sosedov otrok v oblecki, oprani z Radionom.

Če ste do zdaj mislili, da navadna pralna sredstva Vaše perilo belo operejo, potem si vendar enkrat oglejte stvari, ki so bile oprane z Radionom! „Radionova belina“ zmagava vedno. In zakaj? Ker sta v Radionu združena milo in kisik. Radion odpravi iz notranjosti tkanine tudi najtrdovratnejšo nesnago. Zato imajo gospodinje, ki perejo z Radionom, vedno najbolj belo perilo. Pridružite se tudi Vi prijateljem Radiona.

Schichtov

RADION
pere sam

Jezusa polože v grob.
(Rim — Galer. Borghese)

Peter Zlatij, Jesus